

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

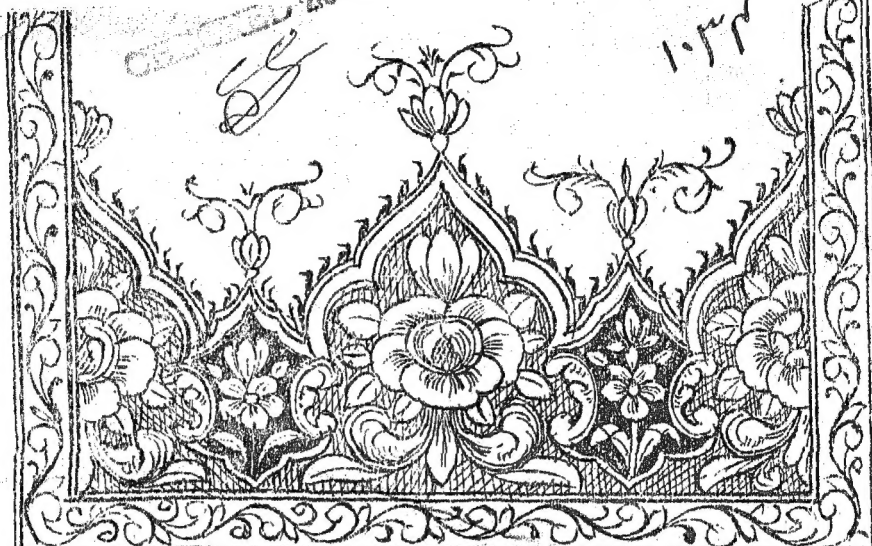
فہرست جلد دوم آئین اکبری

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۶۲	سرکار ہتھکس و سیالکوٹ وغیرہ	۱	آئین وہ سالہ صوبہ جات مع جداول تعداد
۶۲	سرکار ہزارہ و عیسہ		پرگنہ پیداوار اجناس و تعیناتی افواج سوا
۶۶	صوبہ مالوہ		و پیداوار بشرح اقوام مکنتہ نما
۶۶	سرکار اوجین و بجاگرہ وغیرہ	۲	صوبہ آلہ آباد
۶۸	سرکار چندیری وغیرہ	۲	سرکار آلہ آباد و بنارس وغیرہ
۶۸	سرکار مندو وغیرہ	۳	سرکار جوینور و پٹاؤہ وغیرہ
۶۰	صوبہ ملتان	۴	سرکار کالیچر و انک پور وغیرہ
۶۰	سرکار ملتان وغیرہ	۱۳	صوبہ اووہ
۶۰	سرکار دیپالپور وغیرہ	۱۳	سرکار اووہ و پٹنچ وغیرہ
۶۰	سرکار بہکر وغیرہ	۱۳	سرکار خیر آباد و گورکھپور وغیرہ
۶۳	آئین احوال پانزدہ صوبہ مفصلہ ذیل	۱۴	سرکار لکھنؤ وغیرہ
۱	احوال صوبہ آلہ آباد	۲۲	صوبہ آگرہ
۲	احوال صوبہ آگرہ	۲۲	سرکار حلی آلہ آباد و ناوہ و تجارت وغیرہ
۳	احوال صوبہ اووہ	۲۳	سرکار کالی و نرنول والور وغیرہ
۴	احوال صوبہ جمیر	۲۷	سرکار قنوج و گوالیار و مارہرہ وغیرہ
۵	احوال صوبہ احمد آباد	۳۶	صوبہ اجمیر
۶	احوال صوبہ بہار	۳۶	سرکار اجمیر و عیسہ
۷	احوال صوبہ بنگالہ	۳۶	سرکار جودہ پور وغیرہ
۸	احوال صوبہ دہلی	۳۶	سرکار ناگور وغیرہ
۹	احوال صوبہ کابل	۴۴	صوبہ دہلی
۱۰	احوال صوبہ لاہور	۴۵	سرکار دہلی و بدایون و حصار و عیسہ
۱۱	احوال صوبہ ملتان	۴۶	سرکار ریواڑی و سہارنپور وغیرہ
۱۲	احوال صوبہ مالوہ	۴۶	سرکار سرہند و سنبل وغیرہ
۱۳	احوال صوبہ ہزارہ	۶۱	صوبہ لاہور
۱۴	احوال صوبہ خاندیس		سرکار لاہور و چاندیہ و پٹیاکہ وغیرہ
۱۵	احوال صوبہ احمد نگر	۶۱	سرکار ہا

2002

۱۰۳۲

بسم الله الرحمن الرحيم

جلد دوم از کتاب آئین اکبری

آئین وه هزار ساله از سر آغاز این جاوید دولت هرگاه سال کاروانان کم از
 و شناسندگان جدگین ز خا بر گرفت و بودا درگاه آردی و بر جسن و ارج آن
 بر گرفت و دستور قرار دادی و فراوان بیخ رفتی در آن جسن گام که خواجه عبد المجید
 بوزارت سربندی و هشت جمع ولایت رفتی بود و آنچه بخاطر میر سید بقلم افرو
 تن می نمودند از آن رو که ملک فراخی نداشت و چندگان خدمتگزاران افروزی
 از پاره سنانی و عرصن پرستی بیش و کم شدی و چون این خدمت همین بظرف
 و راجه ثور مل باز گردید پانزدهم سال الهی از قانونگویان تقسیمات ملک برگرفت
 محصول را بر قیاس و تخمین گذشت تا زده جمعی بروی کار آمد قانونگذار شدند
 که از قانون جسن و نسخه بدست آورده بدفترخانه سپردی اگر چه از پیش لختی فرو و آید

لیکن از و سزاواران راه بود چون نیک سگای کشور خدا قلم و بس فراخ مش
هر سال اینج شناسی بس فراوان پنج برومی و از دیر سامانی گوناگون آشوب
بر خاستی گاه کس دیو را از افزون جویان بفریاد آمدی و زبانی اقطاع و انباش
بقایا نمودی گیهان خدیو سپاره بر شست بفرزغ جغیر گیهان سرای جمع ده ساله
قرار گرفت زبانیان بر آسودند و پاسبانری را روز بانهار شد از آغاز پانزده
سال الهی تا بیت و چهار محصول ده ساله فراهم آوردند ده یک آن هر سال
قرار گرفت لیکن سال بیستم تا بیت و چهارم از راه تحقیق برگرفتند و پنج
پیشین را گزینش رستی نشان بر این کمال افزون بود چنانچه جدول آنرا برگز
جدول صوبه الهام باش شملبر نه سرکار و پانزده دستور العمل دارد

سرکار الهام باش پانزده محل سه دستور العمل			سرکار بنابرین مثبت محل و یک دستور العمل		
جوبی الهام	جلال باش	بندی	اقرار	بلده بنابر	
و غیره	چهار محل	و غیره			
جوبی الهام	بندی	سکندریه	جوبی بنابر	بیدریه	
کنت	سرا	سکندریه	کسور	کهر	
پرگنده از باب	کواهی		هر هوا	بنابرین	
دری آگس					

حویلی جو نیوڑ غیر ہی محل و یک دستور

سرکار چاہو چاروہ محل یک دستور العمل

سرکار غازی پور شہزادہ محل ایک دستور

[illegible]

سرکار کرہ دوازده محل یک دستور العمل			سرکار کرہ ہشت محل ستون العمل		
بلند کرہ	حیدر کرہ	چچی	جلی کرہ	کین	جلی کرہ
انزکس	بار	راری	کین	کین	جلی کرہ
کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ
پنجوڑہ	اکارہ	انزہ	کرہ	کرہ	کرہ
سرکار کالینچرہ محل یک دستور العمل			سرکار مانک پور یا پزہ محل ستون العمل		
کالینچرہ	اکارہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ
اجیکرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ
کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ
کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ	کرہ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تمتہ خیر فی صوبہ الہاباس

[illegible]

تہذیب و تمدن صوبہ الہاباس

[illegible]

[illegible]

صوبہ اودھ

سرکار اودھ سہ دستور العمل				سرکار اودھ سہ دستور العمل			
حویلی اودھ نوزوہ محل		دو پرگنہ داخل خیر آباد		حویلی اودھ نوزوہ محل		دو پرگنہ داخل خیر آباد	
اودھ	اپنوا	انقوہ	چچم رٹھ	بلہری	سہراج باجپتی	بہرہ	سہراج باجپتی
بسوی	تھانہ بیدایانہ	نکسہا	دریاد	رودلی	خیام پور	واکمدون	خیام پور
سیک	سلطان پور	ساعت پور	سیدہ	سروا	رحمت	مجھولے	رحمت
سترکھ	کوارچہ	منگلے	بی پور		فخر پور	متلہ لوکھ	فخر پور
ایک پرگنہ یک دستور				ایک پرگنہ یک دستور			
ابراہیم آباد				کینے			
سرکار خیر آباد سہ دستور العمل				سرکار گورکھ پور بیت و چار پرگنہ			
خیر آباد وغیرہ وادہ گنہ		پالی وغیرہ ہشت محل		حویلی گورکھ پور		حویلی گورکھ پور	
حویلی خیر آباد	بسا	پالی	برور پنخہ	بالمبرہ محل	اترولا	انولا	شامک پور
بسہ	بسوہ	بابون	سانڈی	ہنہین بارہ	تیلی پور	چلو پارہ	دریا پارا
چنیا پور	کھیری گدہ	گھانگڑ	گھانگڑ	دیوا پارا	دیوا پارہ	دہلی	رام گدہ گورکھ
صدر پور	کیری	بجھوہ	بجھوہ	رسولی پور	کنہلا	کھلا پارہ	مہونی
کھسلا	چچم رٹھ	بجھوہ	بجھوہ	کھوی محل	مسیلا	منکر دیر	منکر دیر
لاہری	دو محل	بجھوہ	بجھوہ	منداوہ	مسیلا	منکر دیر	منکر دیر

سرکار اعلیٰ ہندوستان

آبیشی	اسولی	اھسوں	اسوہ	اوپنچکھو	اکھپو	انام وغیرہ	پشت پگتہ
بھگوان	شتمولی	پنن	پرست	پٹن	مانکور	جھلوتہ	ویوی
رولوکو	دورہ	رنیر پور	رام کوٹ	سندیلہ	سایلی پور	سروے	سہالی
سید پور	سید پور	سندی	پنرون	فتح پور	کدواتی	کری	کانہی
کھنچ	کھٹم پور	کرندا	کومہی	کھنڈو	شکر	ملیح آباد	موٹان
مورانو	مزانو	مھوند	منڈوی	مکرایہ	جرب	پنہار	اسیون
						لکھ اندو	ملاروہ

بہشتی صوبہ اووہ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تیسری صوبہ اووہ

[illegible]

[illegible]

ششمین فصل در خصوص اود

[illegible]

پان	صد و یازده دهم	صد و یازده دهم	صد و یازده دهم	صد و یازده دهم	صد و یازده دهم	صد و یازده دهم
سنگساره	و بیست و نهم	و بیست و نهم	و بیست و نهم	و بیست و نهم	و بیست و نهم	و بیست و نهم
لوپا	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم
جوارسی	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم
زر وک	هشتاد و یک دهم	هشتاد و یک دهم	هشتاد و یک دهم	هشتاد و یک دهم	هشتاد و یک دهم	هشتاد و یک دهم
کوبیری	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم	سی و نهم
ترنر ولایتی	صد و پنجاه و یک دهم	صد و پنجاه و یک دهم	صد و پنجاه و یک دهم	صد و پنجاه و یک دهم	صد و پنجاه و یک دهم	صد و پنجاه و یک دهم
ارهر	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
لهمده	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
کودرم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
منده	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
کسجه	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
شماخ	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
موناک	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم	بیست و نهم
کودری						
زردچوبه						

[illegible]

سرکار دار الخلافہ آگرہ چل و چار پرگنہ و چار دستور محل						
حویلی آگرہ وغیرہ شش محل یک دستور				آٹا وہ وغیرہ محل		
حویلے آگرہ	چنوار	جلیسر	۱۱	ہکات		
بلدہ آگرہ	دہو پور	مہاون	دوبری	آٹا وہ		
میسانہ وغیرہ سی و سہ محل یک دستور						
حویلی میسانہ بابلدہ محل	اودے	ادبہا پھنا	اول	ہیاد	نودہ پھم	مندوار
مہرا	مہولے	منکولہ	مکھو	وزیر پور	پھلیک	
مندوار	راپری	مارے		بجھوارہ	مادواز دہ پتہ	
سرکار ابرج شانزدہ محل						
سرکار تجارتہ ہر وہ محل						
ایرج	پرمار	لہاندہ تر	تجارہ	ایندور	اوجہ	اوسرا ادر
پنجتور	پانڈور	جترہ	پور	بیکوان	پتوہرا	جمراوت
ربابانہ	شانہزادہ پور	کنوکر وغیرہ	خان پور	ساگر س	سانہاواک	فیروز پور
کچھورہ	وکیدار	کونج	فتح پور نکون	کولہ	کر میرا	نکھنان
کیکس	کابنے	کھارہ دیو	کھوارا کا	نہاناگ	باردیک	

سرکار سپہار دودستور				سرکار کالپی شانزده پرگنه یک دستور			
سپہار وغیرہ شش محل یک دستور				ادیلی	بلاس پور	بدھیا	دبرا پور
سپہار	سہاری	بہدولی	بک	دیوگلی	راتہ	راسی پور	شکن پور
کامہ	کود مجاہد	ہودل		شاہ پور	حویلی کالپی	کنار	کنندوت
				کنندیل	حویلی بلکہ چکا	محمد آباد	جمیر پور

سرکار نارنول چہار دستور

حویلی نارنول وغیرہ شش محل		برودہ غنا وغیرہ شش محل		جلال کلانہ وغیرہ شش محل		کلاں وغیرہ شش محل	
حویلی نارنول	بابر			کودوانا			کلاں
کوت پور	بابا سے						نہ پور
کنندیل	سنگھانہ						چوڑ پور
سکھانود	مواضع دمن کوه						

سرکار الور چیل و سہ پرگنه نہ دستور العمل

سرکار الور چیل و سہ پرگنه نہ دستور العمل				بجھڑہ وغیرہ پنج محل			
حویلی الور	دہرا	رونگہ	بہادر پور	سائن پور	کلوہرا	بجھڑہ	کودھری
جلال پور	بہر پور	راتہ	بالکھنہ	بہرکول	جی پور	بہوان	اسمعیل پور
پودہ پیل	امیلہ مار	برات	لہوار	برودہ قچ مانا	لودہ مٹو	ادھرن	
سانہ	بدھ چرن پور	کوری حسن پور	دوالی سانہ	سکون	کبارہ	مبارک پور	مبارک پور
کھات سون	کودہ انا	ابھر گڑھ محل	مڑگنا پور	ہر پور		سندھ دار	کھرنے
						موت پور	

سرکار قنوج وغیرہ یازدہ محل				
ہون کانو وغیرہ محل			حویلی قنوج وغیرہ یازدہ محل یک دستور	
سبونج	ہون کانو	پہنور	مار	حویلی قنوج
سکت پور	پیکرانہ	دیوہا	بلکھرانو	بلہور
چہراٹو	سرور	سوہرگہ	سیولی	سکندر پور
سے علی پور	سمش آباد		نانامور	ملکوت
پہچوند	سکندر پور	پرہ	کردالے	ہیکند
یک	یک	سبھاور	سائے	ہیسار
سرکار گوالیار وغیرہ یک دستور				
سرکار بیانیوان بیت		سرکار نو درج محل یک دستور		سرکار گوالیار سینڈہ
ہشت محل یک دستور		سرکار کول چار دستور		محل یک دستور
حویلی کول وغیرہ چار محل			تھانہ فریدانہ وغیرہ محصل	
			بھاسو	تھانہ فریدا
			ملک پور	دیپھائے
			لوچ	شکار پور
			سل	چندوس
			اہار	خرجہ
ماہرہ وغیرہ پنج محصل				
سجلانہ	سورون	بلرام		
سدمپور				
انڈولے	محصل			

بہی صوبہ دار الخلاقہ اگر

[illegible]

[illegible]

تتمتع في صوبه دار الخلافه آگره

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سوارانہ			
سرکار جوہر پور بیت پرگنہ یک دستور			
جوبلی جوہر پور	اسرب	انندو کے	ہبورو کے
پلیارہ	نیلوار	پالی وغیرہ محل	بارہ
نودہ	بھاداجون	جنتارن	دوٹارا
سوجت	ساتل میر	سیوانا	کیردا
کیون	کوندوج	مہیوہ	
سرکار منتر چار دستور			
جوبلی منتر وغیرہ چل وشن پرگنہ یک دستور			
جوبلی منتر	آکھن پورا	نادا انون	اسلام پور
الوالون ساہی	برودہ	بھدلالول بھگلا	پالمان
پھنوسور	پیسکونہ	بالا کیڑی پور	باران
تلاد	جیت پور	جین جلی پور	دھرس
سھنارے	کونا	کنڈار کھٹو	کھڈا دود
لاکھری	لوندہ	لہوار	مکھرو وغیرہ دھول
چارلسو وغیرہ شازوہ پرگنہ یک دستور			
جانو بردارا		اونبارا	باین
منشا	سارپ	بولی	بجری
کھری	نڈاری	چھلاوہ	کنڈھری
سوی پور	لارن	کرور	نوندی
سرکار سونہی			
سرکار سونہی	سرکار بیگانی	دھوارہ وغیرہ ہفت پرگنہ یک دستور	
		دھوارہ	ایماندہ ہستم
		فنگر	اسرودہ
		ایماندہ	اکھورہ
		لوہر دھارہ	
		بود وغیرہ شازوہ پرگنہ یک دستور	
		لوندہ	
		کونڈا	
		نوندی	

سرکار چارچہر دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

جوبلی وغیرہ بیت چار پرگنہ یک دستور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

آملین کبری ج ۲

سرکار دیواری و غیره چار دستور

[illegible]

سرکار سہارنپور وغنیہ چار دستو

[illegible]

سرکار سرزند چهار دستو سرکار سنبلی دستو

[illegible]

برمی صوبه دار اخلاقی

گندم	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
سخت و کجایی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
سخت و کجایی							
جو	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
عدس	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
گل و صفر	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
گوشت	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
تیرکاری	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
کتان	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
سرخش	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
ارزن	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی
مشک	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی	پیشانی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

یہی صوبہ دار الخلاقہ ہے

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حریت صوبہ دہلی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سواد لاہور وغیرہ بیت محل یک دستور

سواد لاہور وغیرہ	پنجاب شازدہ محل	
سواد شہر لاہور و آباد	پتہ پہلو وال ازو دیابہ بارے	بیت ہرے
برسات	سندھ و وال	میخ کراہے
اراضی پنج بری شاہ پور	پتہ چھپلواری	شاہے
	سہ پور	منگولہ
اراضی کالاندہ و لہ چھپار	غازی پور	جندورک
	امراکی بہتہ	پرسرور
	رحنا	سہ پور
	عنک	گوہنہ وال

جالندھر وغیرہ سی و یک محل و یک دستور

جالندھر	سلطان پور	سمو پور	میلے	لوہی دہری
تنگور	تلون	محمد پور	حالی پور	کہہ کمران
رحیم آباد	جلال آباد	باری آباد	جورہ	ہرناہ یا گبر آباد
ملوت	بھونکا	حاجی پور	سی دپا	داردک
ساجی ملوت	اندو کر		دپال	ہرک
دلہہ	چور سے	لوکل		لوکے

پٹیالہ وغیرہ چہاروہ محل یک دستور

پٹیالہ	کانوہن	سکلا نور
جھابے	حوادو ماما محل	پہمنہ دن
دایا وال	کوہکھو وال	مہپال
ہیلوت	کاسنویا و ملتان محل	سلیم آباد کہ از پٹیالہ جد ہشہ

همیت پور و غیره شش محل یک دستور بر سرور و غیره هفت محل یک دستور

همیت پور	هوشیار کرنا	پرسور	مسکری
فیسور پور	مصور		
		سدار	ممک
محموت	دلوب		

رہتاس و غیره نہ محل یک دستور

رہتاس	کرے	کراسے	
لنے	اندھیل	اسدہ	
سر دے	ملوت رانی کندرارے	بندن پور	

سیالکوٹ و غیره سینزدہ محل یک دستور

سیالکوٹ	مانکوت	ون	
سودرہ	مروت	درینار	
چمچہ	ہرات		

ہزارہ و غیره سینزدہ محل یک دستور

ہزارہ	جند نوت ازدو	بیرہ	
کوکر وال	نوشاب	کل جلیک	
کمار دوازہ	نارل	شدر	
شش آباد از ہزارہ جدا شدہ	شدر پور از جند نوت جدا شدہ	شکر پور از شدر جدا شدہ	

[illegible]

تتمتع بصوت لا هوور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

برخی صوابع مالوه				سیاه نم	
اوچین	برسین	مادون	غیره	شالی کویه	نخدا
گندم				اجوین	
نخود کابل				نیشکر نوچه	
نخود هسنگ				شالی شکر	
جو				خزیره هسنگ	
عدس				نیشکر ساوه	
گل حصار				ساده	
کونار				کلت	
سیرکای				آل	
کتان					
شفت					
ازن				ماش	
مشک				پنبه	
گدز				موجه	
پایز				کال	
شمیت				توریه	
خزیره ویا				ازن	
نیزه					

آئینہ گسری

جسٹس دوم

		کوری			نیل
		تربز و لاک			خا
		ارہر			سن
		لنڈرہ			تیرکامی
		کودرم			کچرہ
		مندوہ			یان
		کبجہ			سنگارہ
		شماخ			لویا
		مونگ			جواہری
		کوری			زردک
		زردچوبہ			

صوبہ گلستان

سرکار گلستان چل وخت محل				سرکار دیپالپور وغیرہ			
				سرکار دیپالپور وغیرہ چار محل			
				دیپالپور	کلی باجمع	پتہ صد گڈہ	شہزادہ خنوج
				کلی گنار	کلی یوسف پور	کول	دماپور
				کلی کبریا			
سرکار بہار				سرکار بہار			
				فیرو	کلی حیدر آباد	رسول پور	شہزادہ منوچاد
				کلی جونی	کلی قیام پور		
				کلی سنگھ	کلی عالم پور	سوندے	
جلال آباد							

[illegible]

سکنت	سی و دو	سی و یک	جوازی	سی و دو	سی و یک
باش	سی و دو	سی و یک	زردک	سی و دو	سی و یک
پنبه	سی و دو	سی و یک	کوبری	سی و دو	سی و یک
موکمه	سی و دو	سی و یک	ترزو و لاکه	سی و دو	سی و یک
کال	سی و دو	سی و یک	ارهر	سی و دو	سی و یک
تقریه	سی و دو	سی و یک	لهره	سی و دو	سی و یک
ازن	سی و دو	سی و یک	کودم	سی و دو	سی و یک
نیل	سی و دو	سی و یک	منزوه	سی و دو	سی و یک
خا	سی و دو	سی و یک	کعبه	سی و دو	سی و یک
سن	سی و دو	سی و یک	شخ	سی و دو	سی و یک
ترکای	سی و دو	سی و یک	مونک	سی و دو	سی و یک
کچو	سی و دو	سی و یک	کوری	سی و دو	سی و یک
پان	سی و دو	سی و یک	زردچوب	سی و دو	سی و یک
سنگاره	سی و دو	سی و یک		سی و دو	سی و یک
کوبیا	سی و دو	سی و یک		سی و دو	سی و یک

آمین احوال و دوازده صوبه سال حاکم الهی دویزار و هشتصد و شصت و هفت مقبضه اصد و پنج
سکه کار و فکر و بود چون جمع ده ساله قرار گرفت و آن سال عرب و شصت و دو کرد و رونود
و هفت لک و پنجاه و پنج هزار و دویست و چهل و شش نام و دوازده لک برگ تنبول
یعنی خداوند از دوازده بخش بر ساخت هر یک را صوبه نام نهاد بنام الکلیا شهر شناس
لروانید آله آباد اگره آورده اجمیر احمد آباد بهار بنگاله دلی کابل لاهور
لستان تالوه و چون برادر خاندیس احمد لک کتایش یافت پانزده هزار
رفت یعنی از هر کدام بر می نویسد و در استان فرماندهان و سال و سه اینان بگرن
ل بر می گزارد صوبه بنگاله از آنجا که گشایش شاهنشاهی جهانگیر است آخرا از
تاکه که پایان سنده است بنیاید و بزرگستان می برد امید که توران و ایران و جزای
زوده آید هر چه از سر کار شرقی بود بیشتر آورد پس شمال جنوبی غربی این صوبه
تعلیم و دومت در از از بندر چاگتا نو تا گنهی چهار صد کرده پنا از شمالی کوه پاپا
سر کار مدان دویست چون ملک او رسیه برین صوبه افزایش یافت چهل و سه کوه
در طول و پست و سه در پنا از خود خاور شور دریا شمال و جنوب کوه باخر صوبه بهار
آفتاب براید ولایتیت بهائی نام ازین ملک شماره کنند عیسی افغان بران چیره و
میز و سکه بنام شاهنشاهی آراید در اینجا دخت انبه بقعه آدمی و کتر شود و نیک بار آورده
و بیست آن فلاح ملکی است اکوس تیره در اینجا بر سر دجی مانک نام مرزبان و هر که
را بگی باید خطاب و بانک انجام گیر و نام امر به نرین دو لک پایده و هزار فیل دار و پاپ
کیاب و شمالی صوبه ولایت است آنرا کوچ گویند بزرگ آن مرز بین خداوند مرز اسوا
و یک لک پایده کامروپ که این و آن کافور و خوانند و کامنا بدست و است اینجا کور و

این کسری
مجلس

بس فراوان و جادوگری از انداز پیش شکر و دستاها برگذارند گویند خانه سازند
ستون و دیوار و سقف از آدم باشد برمی رابه نیروی سحرپردازی برین دارند
گناه اندوزان نمیتی منرا و از نیز بکار روند و هر که بخوابش خود تن بدین کاه کجیال
برکاکرد و باز خواست نزد گوناگون نعمت برده آمده دارند و چون هنگام رسد
چندی شمیر برگرفته اینا را از هم گذرانند و از جنبش و آهش دیگر حال بگریزی و
ارزانی و افزونی عمر در از زندگی مرزبان و کاهش غنیم آگهی یابند و نیز به تن تمام
شور را نگم در بده فرزند بیرون آورند و از آن نیز بختی برآینده پی برزند شکر و دریت
چون بیز شیرین آبی از و تراود و تشنگان را سیلاب سازد و انبه است که تنه نذر
چون بپاره انگور درخت برآید و برده بکلیت پس از بر کردن افزون از دو ماه پیروز
نگرید و از رنگ و بویفتد از و حایل بر سازند و پهلوی این ولایت ملک راجه
آشامست فراوان شکوه از و برگذارند چون روزگار او سپری شود خاصان او
مرد و زن بکشاده پیشانی زنند و گور شوند و پیوست آن پایان نیست حساب خطا
از و با چنین گزارش رود و عامه ما چنین گوید از خان باغ که دارالملک ست تا
بدریای شور چهل منزل رودی بریده اند و هر دو کنار بنگ و چون برآورده اند
اسکندر روی ازین حدود بان و یا رشتافت و نیز راهی نشان دهند که بکجا
شبان روز بشارتگی توان رفت میان مشرق و جنوب بنگاله فراخ ملک ست از بک
نام بندر چاکا نکوازوست فیل بسیار شود و کم و شتر و خر گران از کاه و و کاو
بنود جانوریت ابلق که بهره ازین دودار و بگو ناگون رنگ برآید و شیر او را بخورند
و کیش اینان بر خلاف هند و مسلمان نشان دهند خواهی مخصوص توأم را بگیرند

سایه برآید از شکر
درختی بکشد و ندارد
مثل خنجره و چنار
و کدو ۱۲

مردم چون
کبر خنجره
گلشن معینی کوهی
پیشانی که در شکر
کردن و رسیدن
نام ولایت کاس
شکست انت و عین
عامه ما چنین گوید
برای کوه

و تنها از نادانان حقیقتی پرسینند و دانش اندوز ریاضت کیش را راوتی گویند و از به دیدار
 بیرون نشوند رسم آنست که در دیوان زنان سپاه حاضر شوند و مردان بکوشش
 بیایند بیشتر سیاه فام و کوسه نزدیک بدین گروه بپسندد آن چنین خوانند و بر خنجر پاشان
 نامها در الملک چین نویسد فیل و پیاده فراوان دارد و سفید فیل نیز بدیدار یکسوی
 ولایت او تنگی ست کان یا قوت و الماس و طلا و نقره و مس و نفض و گوگرد در آن او
 بقوم مکه بر سرکان آفرینش و در بابلوس تیره نیز بکار از شود و نام اصلی بنگاله بنگال فیل
 باتان و پناهی نیست که در بندی ده گز در یکی اکاهای خیابانی بسته اند از آل
 گویند بجزه و الف و لام از پیشگی آن بنگاله زبان زود آفاق گریا با اعتدال نزدیک سار
 بس کم میانه نور آغاز بارش شود تا ششماه افزون ریزش باشد و زمین آب فرو شود
 جزان خیابان نماند از دیر یاز پایان باران هوا تباہ شدی و گزندی بجانداران رسید
 از جنگلی این جا دید دولت آن شورش و روشست رود با باران از شماره افزون و گزین
 دریای این صوبه گنگ بدو کاف فارسی مفتوح و میان لون حنفی سر شمشه آنرا که
 نشان ندید بپندی حکیم بر آنکه از موسی مهادیو فر و سیر زید از شمالی کو مہار پدید آمد و بپوشید
 و در آن خلافت اگر و الماس و بهار گذشته بدین صوبه در آید و نیز در موصی قاضی هسته از
 سر کار باریک آباد و بخش شود یکی تسبی خاور رفته نزد بندر چانگان دریای شور در شود
 جدائی پداوتی نام گیر و دیگر روی جنوب آورده سببخش کرد و یکی را سستی گویند و دیگر را
 جمن و سوم را گنگ بهندی زبان تبریزی بکستری نوقانی و سکون را و کس را سکون
 یایی تختانی و کس فون و سکون یایی تختانی و بس گرامی دارند و سومین نزد سات گانو
 هزار شصت و بدریای شور پیوسته و سستی و چون نیز در شوند در ستایش این و دوبار

دانشوران هند ناما بزرگ داشته اند و از آغاز تا انجام معبد بنهند و بر حنی جاها را گزینند و
 و آب او را ریختنی برود و ستها بزموج از حجر قدیم شناخته در بزرگداشت آن از روی پرستش
 اندیشند و از کهن دستاها یکسوی شیرینی و یکی و گوارائی بنقد جوهری بزرگی برگزیده و باین
 سالها آوردند باند و در گونگی پذیرد و دیگر برهم چتر مفتوح با وسکون را و با حنی و صیم و نسیم
 مای فارسی و سکون تهای فوقانی و از ان خطا بکویچ آید و از انجا سکر کار باز و با سیراب سازد
 و بشور دیا در شود دیگر در مای شور و آن خلطی است از محیط یکسوی او و صبر و رسد جانب دیگر
 بقدر نم مصرف و از انجا بر عجم گراید و بجهت شتاب که ده لک و سوا لکن انجا است و همان بحر فارس
 برخوانند بیشتر کشت و کار شایست و چندین گونه شود اگر از هر یک دانه برگزیند بزرگ شود
 برآمده گردد و در یک قطعه زمین شالی سه بار کارند و در فود و کمتر گزیند رسد و چپ را که
 آب افزاید تنه ببالد و خوشه تاب در نشود و چنانچه کارا گمان بالمش یک شبه را انقضاست و
 اندازه برگرفتند رعیت فرمان پذیرد و مالگزار سالی هشت ماه خواسته پایه پایه باز دهند
 روپی و مهر خودشان بفرزاد چار رسانند و رسم غلغشتی نباشد و همواره ارزانی بود و از پیوستن
 آن باز گویند و فوجا شگری مال برنش رودیستی خداوند از مهربان دلی جهان آیین
 بر جاداشت بیشتر خورش برنج و ماهی و گندم و جو و حبذ آن گوارا نیاید و بسیاری
 مردوزن برهنه باشند و جز لنگ پوشند و در کار بر زنان شود و بنگاه فی بشت و
 لختی چنان بر سازند که در یکی پنجه از روپی و افرون گنجشج رود و دیگر باید و آمد و دست
 بر کشتی باشد خاصه هنگام بارش برای آویزه و بار و نیز روسی گوناگون
 بر سازند قلعه گیری را چنان آماده کرده که چون مباحل بپنید سزار فستلعه
 برهند و با سانی چیره دستی رود و در خوشکی سنگها کشن بضمیمین و کاف

پرستش چلی سیف
عبدخانہ ۱۲

نام و کرامت و هنریت در
شرق آباد باغبه

محکم دلائل سے مزین
مکمل متن پر مشتمل
مکتبہ اشاعت اسلام آباد

شماره ۱۳
روزنامه کانون و دانش روز دوشنبه
۱۳۰۴

[illegible]

و بای فنی و الف و فتح سین و سکون فون و بیسیت هلال پیکر از صفون و سترا
 و جز آن نپوشند و سه و دو طرف از گوناگون کاتی یکی نهند و تیری برافرازد داشته
 نقاب بپوشد و دهند و در ره نوزدی شستن و دراز کشیدن و خوابیدن بشاید شکی روی
 دهد و بر فراز آن جهت تامل و بارش گزین پناهی برگذارند و گاه بر دار نشینی بر
 فیصل عشرت اندوزند و اسب سواری بس کم و بر حنی حصیر آبخا یا پیشانی یافته
 و خواجه سدا ازین دیار بر آید و آن سگ گوشت بود و دست دلی آباد می کاخود
 تخت راه تر و عصفور این رخ بر ند و طلسمی نیز گویند و دو بین راقدری آلت فنی باشد
 و سومین آنکه حصیثین او را هم گام خردی بجا شش نابود گردانند یا بر اند چنان
 برگذارند که جز آدمی هر جاندار می که حصی کشته از آن سر کشی فرو نشیند و مردم را
 را بر فرزند نک بس عزت باشد و از دور و ست آورند اما کس و مردم و مر و اید
 عقیق ویشم از بنا های و میوه و گل و سر او ان بود و فو فل چنان شود که جزو آن
 لبها بسرخ گرا چینه است آباد و شهریت پاستانی چند گاه دار الملک
 بود و بلکه نوقی زبان زو آفاق و بر حنی جهان درمان بکورد و جانی جنت آشیا
 بدین نام روشناس گردانید گزین قلعه و ارد سیرتی آن سترگ کولابیت
 چنانکه نام بس جزیره در و اگر در بند او شور و شکستگی رود و شهر آب در شود و شکار
 او بیک گروهی عمارتی و حوضی یا دیگر پستان از دیر یاد آب آبخا خاصیت هر
 آنجا بس بارزی گویند گنا بگمان نیستی سزاوارد آبخا بس کرد
 و در کمر فرستادن از آن آب بخور راه عبور بر گشتی و امر و زنجشک زمان
 شاهنشاهی خزان محمود آباد گرد قلعه او و سلاهای استواری افزوده

راه قلاب
 کوک قلاب و شتاب
 نام گویند ۱۲ یا انصاف

مربان این دیار و زمان چیره وستی شیرخان برخی مینلان خود را بچنگل این بوم
 سر داده بود از ان یاز فراوان فیل درو فلفل دراز شود در سر کا خلیفت آباد
 پس درخت در صحرائی فیل درو سر کارنگلا ساحل دریای شور کرد و متعه
 درخت زار سر آغاز هر ملای ماته چاردهم دریا بموج خیر در آید و از پانزدهم
 تا آخر پاه پایه بجا هر دو سال بیت و ششم الهی سوم بهر فرسیلابی آمد و
 و یکی سر کار را فرو گرفت مربان اسجاشنی داشت خود را بر فراز کشته
 رسانید و پیرمانند پورا و با برخی بریتخانه بزند و باز گانی بریا لابی نشست
 تا یک و نیم هر جوش دریا و شور شدن و باد بود خانها و کشتیها فرو شد و بجان
 و تا لار اگرندی رسید نزدیک دولک جاندار دران طوفان جوشش فرو شد
 در سر کار کوره گمات ابریشم و پارچه تاب مند و خواجه سر او پ کوت
 فراوان بود و پند میوه بسیاری خاصه لیکن میوه ایست برابر جو هر هزار
 و سه دانه درو در سر کار بار یک آباد پارچه گنگا جل گرین بافت میوه کول سپا
 شود و در کار باز و هاشگرت درخت زار پس چوبهای سطر دراز آید و از ان
 هر شتی برسانند کان آهن در اجنا و در سر کار سنا گانو پارچه خاصه فراوان
 و گرین شود و قصبه کناره سند و حوضی بزرگ دارد و هر پارچه را که در ان شست
 دهند صفای دیگر بخش و سر کار سلامت در و نه کوه سار خواجه بسیار برسانند
 میوه ایست سون تره نام نانگی رنگ لیکن از و بالیده تر و بس شیرین و چوب
 فراوان در پیشین زمان پیدائی نداشت و از گناره کار دیدگان روم کم و مه برخت
 درخت عمود درین کوه بس فزون در اجام مابش بریده زمین اندازند بپری شدن

له تالار
 عاری که چهار سون بر چهار
 طرف صف بزمین فرو بند
 بالای آن چوب و تخت
 پیوسته دوعی از شفا کوش
 کشف

شاه نارنگ
 بتخت فزون و است بزمین
 با تاج کمال شهنشاهان
 از تاج انشور میانه
 همیشه دران می خندند
 زب و دوی و کوه

زمانه اندازه حامی و چنگلی نامها بر گیر و بکنج راج بفتح بابوهای خنی و نون نهان و کانت
 فارسی و راوالف و جیم جانوریت سیاه فام سرخ چشم دراز دم و پیرا و یک گزی بهم
 برگیند و رام برساند زبان هر جانور که شود یا دیگر و گوشت جز گوشت شیر گنج بکسر چوب
 شین منقوط و سکون ایی تختانی و را و ضم کاف فارسی و نون خنی و جیم بدان
 لیکن مقدار و پای سنج و تقلید اندوزی هم پای او بچنگ و مانند آن بشک و بچیز
 جاستگاه بزرگ شهریت بر ساحل رود ریای در گرد او دخت زار از گزین چسنا و به
 شترند رضاری و دیگر باز ارگان فراهم آید در سر کار شریف آباد گزین کا و بدید انبیر
 سفید فام و شایستگی نهی شتر آسانشاده بار کنند پانزده من کشت ببری بوی
 غرو سن در شود در سر کار سات گانو و بندرت بدوی نیمه کرده یکی سات گانو دیگر
 هوگی بپین یا جوهر و بدست فرنگ و اناگر نیده شود و در سر کار بدارن موضع هر
 کان الماس بیشتر ریزه ریزه بستم از او سیصد پشیر جدا گانه ثلثی بود آب و مهوای پس ساز کا
 خایو پنج سر کار سر کار جلیبر سر کار مهدک سر کار کنگ سر کار کلنگ و مذیات
 سر کار راج هند زاده و امر و هر پنج داخل محوطه بنگال صد و بیست و نه قاعه چت فرزبان
 اورا گچ پیتی هشت ماه بهش شود و سه ماه زمستان و یک ماه تابستان بشیر
 کشت و کار شالی خوراک برنج و ماهی و باد بخان و سبزی برنج پنجه در آب و سر گاهان
 و دوم روز غذا برسانند مردان زنان آستان بصل اندایند و زیور بر بندند
 و زمان خبر عورت پوشند و بسیاری پوشش از برگ دخت سازند و دیوار
 از توله و تخا مها سنگین و بس بلند نیل بسیار شود زبان این فرزبان بنگالیا
 هم اندیشد و یک زن در یک زمان چند شوهر گیرد و بر برگ دخت نار ببولادی سلم

بفتح نون سرشت
 و در لایت و جابجا درشت
 و آلودان را نیز گویند

بفتح نون و جابجا
 و در لایت و جابجا درشت
 و آلودان را نیز گویند

بفتح نون و جابجا
 و در لایت و جابجا درشت
 و آلودان را نیز گویند

نامها نویسنده و خامه بشت برگیزند کاغذ و سیاهی کثیر بکار رود و شکافها را با چوب
و خواجه سر او گل و میوه فراوان خاصه گل نسیمین و مارک و خوشبو بروی
برگها سفید و درونی زرد و کپوره صحر و صحر او گوناگون برگ قبول در داو و ستند
کو و می بفتح کاف و سکون و او و کسر و ال هندی و سکون بای تخیانی ریزه مهر
سفید غام بیشتر میان چاک از شور و یا پیدا آید چهار اورا گنده گویند بفتح کاف فار
و نون خنی و وال هندی و بای مکتوب پنج گنده بو و می بضم او سکون و او و کسر
وال هندی و سکون بای تخیانی و چهار پودی را بن نامند بفتح بای فارسی و سکون
نون و شاره بن را که اوان سکاف و بای خنی و الف و فتح و او و سکون نون
و برخی بیت را و ده که اوان یک رویه کک سنگین قلعه بیت میان و در و ده که
که هندی نزا و بد و نیایش کنند و بخوری و زبان پسین و دران و الا که انا هنگام
بارش هر سوی او پنج شش کرده آب فرو گیر و در اجه کند و یو عمارتی نه آشیانه
بر ساخته و نخستین فیلخانه و مطبل و و هم تو خجانه و برج کنگ و داران و شاگرد و پشه
سوم و شش قدران و در بانان چهارم بر خنی کارخانه پنجم
مطبخ ششم و و تختانه بزرگ هفتم خلوتخانه هشتم حرم سرا
نهم آسنا ایگاه و زبان و در جنب آن بتخانه است در پستان
مشرق رود شهر بر شو قلم بر ساحل و ریای شور و عبت و جگنا پنجم و ششم
و کاف فارسی و نون شد و و الف و فتح نامی فوقانی نزا و او یکم و شش
برادر و خواهر او از صندل بر ساخته اند و گویند بیشتر ازین چهار هزار سال
و کسر راجه اند و من و زبان نیلگر بریت و انشور بر سینه را بگرین

کند و معنی و کبر
آدمه بیک فقر و کثرت
"عنه با قاع
معنی و کبر
بفتح صورت هندو
بشی گویند"

بفتح و شش بای
عبادخانه بنام شد
"عنه بخت
بفتح و شش بای
عبادخانه بنام شد
"عنه بخت
بفتح و شش بای
عبادخانه بنام شد"

بر سازند هندی رقصه گویند بفتح را و قافی و های خنی و بر و سوار گردانند و پندارند که
 هر که آنرا بکشد از کوه پیدگی پاک گردد و سختی روزگار نبیند و نیز نزدیک چکنا چکنا تخته تخته است و
 با قناب خراج و وازده ساله آن ملک خراج رفته و در میان و شوار پنداز ویدان بحیرت در
 بلندی دیوار صد و پنجاه دست پهنانوزده سته دروازده دارد شرقی رویه پیکر و فیل خوش
 ترشیده اند در هر کی آدمی را در خرطوم در آورده و بغری صورت و سوار بر خستند
 با ساز و پیرایه و جلو دار و بشمالی تمثال و کوشیر هر کدام فیلی را شکار کرده بر فراشته
 و در پیش ستونی از سنگ سیاه هشت پهلوی درازی پنجاه گز چون از تیرینه برگذارند
 و کشتا و سترگ طافی از سنگ پدید آید در آن خورشید را با دیگر ستارگان برکنده بر گردان
 گوناگون پرستار هر گروهی شطی سر بر زمین ایستاده و نشسته و اقامه و خندان گریان حیران
 پس نگارنگ خنیاگر و شگرت جانداران که هستی شان جز در خیال نباشد گویند پیشتر ازین
 هفتصد و سال کسری راجه سنگ و این بنا عالی با انجام رسانیده سترگی و گامی برگشت
 و بیست و هشت تخته در آن یکی پیش وازده شش و بیرون مجاطه بیست و وازهر کی و تانها برگذارند
 برخی بر آنکه کبیر موجد پنجا آسوده بسا حقائق از زبان گفت کرد او امر و در بیانست فراخی
 مشرب بلندی نظر سلمان هند و دوستی و چون خانه استخوانی و پر خست بر همین خستن
 روی آید در و سلمان بگورستان بر دین اینصوب بیست چهار سر کار دارد و هفتصد و هشتاد و هفت
 جمیع پنجاه و نه کرو و هشتاد و چهار لک پنجاه و نه هزار و سیصد و نوزده و هم همه نقدی میدارند
 کا تبه بیست سه هزار و سیصد و سی سوار و هشت لک یک هزار و صد و پنجاه پایوه و یک هزار و صد
 و هفتاد و فیل و چهار هزار و دویست و شصت توپ چهار هزار و چهار صد شتی و بر کنایات
 اینست که در جدول طولانی نگاشته آمد و هر صفحه دو بحث گردید و برخی احوال گزاشتن گفت

نکوه پیدگی
 یعنی از آنکه پیش پیکر
 کردیدن باشند
 جمیع بیست و هشت
 و هشتاد و هفت

نکوه
 بالغ نوزده
 و امر با این معنی آمده

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اندرگانه	کلیک	بایسن پور	چین
تغریات	دیشته و درم	لجود فخر	کلیک
آل گانه	کلیک	اب	کلیک
استوید جارا	کلیک	کلیک	کلیک
حرب آریاد	کلیک	کلیک	کلیک
انگلیک	کلیک	کلیک	کلیک
افزایک	کلیک	کلیک	کلیک
آل بات	کلیک	کلیک	کلیک
المداد پور	کلیک	کلیک	کلیک
بازو و فخر	کلیک	کلیک	کلیک
بازو و فخر	کلیک	کلیک	کلیک
شاک و دار	کلیک	کلیک	کلیک
باریک پور	کلیک	کلیک	کلیک
	کلیک	کلیک	کلیک

[illegible]

[illegible]

نمای	شش و شصت و پنج	عالم	شش و شصت و پنج	نمای	شش و شصت و پنج
بهر	شش و شصت و پنج	شش و شصت و پنج	شش و شصت و پنج	بهر	شش و شصت و پنج
مور	شش و شصت و پنج	گزارش	شش و شصت و پنج	مور	شش و شصت و پنج
چهار	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	چهار	شش و شصت و پنج
هزار	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	هزار	شش و شصت و پنج
پنج	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	پنج	شش و شصت و پنج
شش	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	شش	شش و شصت و پنج
هفت	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	هفت	شش و شصت و پنج
هشت	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	هشت	شش و شصت و پنج
نُه	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	نُه	شش و شصت و پنج
ده	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	ده	شش و شصت و پنج
یازده	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	یازده	شش و شصت و پنج
بیست	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	بیست	شش و شصت و پنج
سی	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	سی	شش و شصت و پنج
چهل	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	چهل	شش و شصت و پنج
پنجاه	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	پنجاه	شش و شصت و پنج
شصت	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	شصت	شش و شصت و پنج
هفتاد	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	هفتاد	شش و شصت و پنج
هشتاد	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	هشتاد	شش و شصت و پنج
نود	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	نود	شش و شصت و پنج
صد	شش و شصت و پنج	کلی	شش و شصت و پنج	صد	شش و شصت و پنج

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

راجہ تختین بدستی راجہ جرجو دهن بدلی دیار آمد و پیشتر ازین چهار هزار و سیصد نو و شش سال که او
مهابدت مردانگی فروشد و راجہ نوحد را چون پمانه زندگی بسر گذشت بزرگی به گهمنه بسیاری کهمن قرار
گرفت دران هنگام دارالملک بنگاله شهر ندیا بود و گوناگون دانش را به نگاشت و امارت و تختی آباد و
دائمی پیدا اختر شناسان او را از برگشتن دولت و در گول شدن کیش خبر دادند و از کسیکه این دو کا
ازو آید و راجہ اختیار محلی یافتند اگر چه راجہ دیو افسانه چند هت بگویند دنیا و دیکن بسیاری بدو ستیا پناه
دران هنگام که قطب الدین ایبک جانبها بالیدین هند بود آن خلج زاده بدیروی مردانگی به بار گرفت
و چون رو به بنگاله آمد و در راجہ بدستی راه گیر سپرد و او بان ملک و آمده فراوان غنیمت اندوخت
و آن شهر را ویران ساخته لکنوتی آباد گردانید و از انبار این ملک بغرانوئی این ملک را بلی با گردید
و وزیرانی سلطان تغلق قد خان از جانب بنگاله بود ملک فخر الدین سلاحدار و از آن دست
و بی آرمی سبحان شکری خداوند خویش همت بست و کمین گرفته از هم گذرانید و بستان سراجی
فیروزی نام بزرگی بر خود نهاد و از فرمان آن دلی سر باز نشد ملک علی مبارک که از بکر کشی خان
سلطان علاء الدین خود را نام کرده با وزیر فخر الدین بر جاست و کار از رنده برگرفته بگوشتی نشاند
ایا سلاطین که از امرای بنگاله بودند چندی به بستان ساخته علاء الدین احسان کرد و شمس الدین لقب نهاده
او را به بنگاله فرستاد و سلطان فیروز از دلی به بشارت و همت ویش نمود و از آنکه با ویش دیک بود
آشتی کوز کرده باز گردید و چون روزگار شمس الدین بسر آمد سران لشکر بزرگ پورا و اسکند شاه خطاب
داده بسیاری به بستانند سلطان فیروز باز به بنگاله شد و بصلح باز گردید و چون او و گهشت سپر او
بر گرفته و سلطان غیاث الدین بنان و ذائق گشت و راجہ سراجی شیرازی خنری بدو فرستاد و این است
از دست و لشکر شکری که در بنگاله طمان هند و زین قند پاری که به بنگاله میروید و پکا بخشی نام بود
از بنگاله از دلی به بستان و فیروز او چهره بدستی یافت و چون کار او سپری شد پورا و اسکند

و راجہ تختین بدستی راجہ جرجو دهن بدلی دیار آمد و پیشتر ازین چهار هزار و سیصد نو و شش سال که او
مهابدت مردانگی فروشد و راجہ نوحد را چون پمانه زندگی بسر گذشت بزرگی به گهمنه بسیاری کهمن قرار
گرفت دران هنگام دارالملک بنگاله شهر ندیا بود و گوناگون دانش را به نگاشت و امارت و تختی آباد و
دائمی پیدا اختر شناسان او را از برگشتن دولت و در گول شدن کیش خبر دادند و از کسیکه این دو کا
ازو آید و راجہ اختیار محلی یافتند اگر چه راجہ دیو افسانه چند هت بگویند دنیا و دیکن بسیاری بدو ستیا پناه
دران هنگام که قطب الدین ایبک جانبها بالیدین هند بود آن خلج زاده بدیروی مردانگی به بار گرفت
و چون رو به بنگاله آمد و در راجہ بدستی راه گیر سپرد و او بان ملک و آمده فراوان غنیمت اندوخت
و آن شهر را ویران ساخته لکنوتی آباد گردانید و از انبار این ملک بغرانوئی این ملک را بلی با گردید
و وزیرانی سلطان تغلق قد خان از جانب بنگاله بود ملک فخر الدین سلاحدار و از آن دست
و بی آرمی سبحان شکری خداوند خویش همت بست و کمین گرفته از هم گذرانید و بستان سراجی
فیروزی نام بزرگی بر خود نهاد و از فرمان آن دلی سر باز نشد ملک علی مبارک که از بکر کشی خان
سلطان علاء الدین خود را نام کرده با وزیر فخر الدین بر جاست و کار از رنده برگرفته بگوشتی نشاند
ایا سلاطین که از امرای بنگاله بودند چندی به بستان ساخته علاء الدین احسان کرد و شمس الدین لقب نهاده
او را به بنگاله فرستاد و سلطان فیروز از دلی به بشارت و همت ویش نمود و از آنکه با ویش دیک بود
آشتی کوز کرده باز گردید و چون روزگار شمس الدین بسر آمد سران لشکر بزرگ پورا و اسکند شاه خطاب
داده بسیاری به بستانند سلطان فیروز باز به بنگاله شد و بصلح باز گردید و چون او و گهشت سپر او
بر گرفته و سلطان غیاث الدین بنان و ذائق گشت و راجہ سراجی شیرازی خنری بدو فرستاد و این است
از دست و لشکر شکری که در بنگاله طمان هند و زین قند پاری که به بنگاله میروید و پکا بخشی نام بود
از بنگاله از دلی به بستان و فیروز او چهره بدستی یافت و چون کار او سپری شد پورا و اسکند

سلطان جلال الدین نام گرفتند ستم این دیار آن بود چند هزار پیاده تا یک پسران و دوختن
کشک هادی بشی خواجه سرانی آن پیادگان هنر بان شده فتح شاه را از هم گذرانید و خود را
باریک شاه نام نهاد و فیروز شاه را نیز با پیکان از هم گذرانیدند پورا و را محمود شاه پسر یار بستند
حبشی غلامی مظفر نام بدستاری پیکان و اراجان بنکری نمود و خود سر ریاری شد و علار الدین
یکی از نوکران مظفر بران پیادگان هم از گشته او را بدستی سراسر فرستاد و خود بفرماندهی نشست از
شکر و کاری روزگار چندی درین ملک سر بزرگان فرومایه را در بازار بود و او را و کمره را
پایه بر تر نهاد و پیکان فتنه اندوز را پرانگنده گردانید نصیب شاه نیز لبان پدر برداد و
برگذاشتند برادران را نوازش فرمود و چون در آینه فردوس کافی سلطان ابراهیم را
روفر کار بس کرد برادر او و سران لشکر بدو پناه بردند و بر اسودند جنت آشیانی جاگیر قلی بیگ
بمربانی برگذاشت چون شیرخان بار دیگر چهره دستی یافت او را به پیمان آورده بدستی سراسر
فرستاد در زمان سلیم خان محمد خان خوشیا و ندا و پرتاری را با دادا گری همدوش داشت چون آوژه
ممریز خان در کارزار او نقد زندگی بسپر قلیج خان که از امرای سلیم خان بود جلال الدین را جان
بشکر و خوشیتن آرای گشت سپس برادر خرد او سلیمان اگر چه تباها اندیشی داشت لیکن برخ
خطبه شاهنشاهی برخواند سپهرندان او بایزید و او دادا زبلی آفرینی سرکه و منبر را
بر آوردند چنانچه لختی گذارده آمد و سداست که این آباد ملک بباد گری شاهنشاهی
مردوخ والا دارد صوبه به بهار از دوم اقلیم پنهان و از گدای تار بهتاس خندوت
کرده پنهان از زهت تا شمالی کو بهار صدوده خاور رویه به بنگاله با خرسوا لها با داده
شمال و جنوب کوه بزرگ دریا گنگ و سون هر چه از چوب و چرم و جزآن درین رود
سنگ شود چشمه این و زبده و چشیل هر سه از یک بوته بی نیرو که جوش برزند بن کینه

فروخت شود و در سر کار یونگیه از دریای گنگ تا کوه سنگین دیواری کشیده اند
 و سرحد بنگاله بر شمارند در سر کار حاجی پور میوه کنش و بڈل فراوان شود خستین
 چنان بزرگ باشد که یک کس بدشواری بر دارد و در سر کار خپارن تخم ناش در زمین
 نارانده بریزند و سیرنج کشته زراعت کاشته شده کار بردند و جنگل را و سفل دراز
 شود زراعت از دیر یاز بنگاه هندی و گاش و آب و هوا بس گزین جغرات
 تا کی سال دیگر گون نشود و شیر فروش اگر آب آمیز و از غیب بد و گزندی رسد
 گامیش چنان شود که شیر بشکری و کولاهای فراوان و یکی چنانست که آب و هرگز
 کم نشود و شرفائی او ناپدید و درخت زرا زار بچ تاسی کرده فشا افرای بهنگام بارش
 آمو و گوزن و شیر یک جا آبادی در آید و مردم بجان شکری بر خیزند بسا دست و پا
 بچار دیوار سر دهند آهسته آهسته بکار بندر بهاس فریت بر فراز کوه آسمان سا
 دراز گذارد و در آن چهارده کوه بران کشت و کار شود و فراوان چشمه بر جوشد و بر سه چاه
 گز که بر کنند آب پدید آید و بس کولاهای بهنگام بارش افزون از دویست آبشار چشم و
 گوش را بر فروز و هوا بس سازگار هفت سر کار و صد و نوزده پرگنه بدو گراید جمیع بیابان
 که در و نوزده لک و نوزده هزار و چهار صد و چهار و نیم دام از انیان صدوسی و هشت و
 زمین پمپوده بیست و چهار لک و چهل و چهار هزار و صد و بیست و یک زر آن هفده کوریت
 و شش لک و هشتاد و یک هزار و هفتصد و هشتاد و چهار دام نقدی هشت و یک و چهار که در و
 و دو لک و سی و هفت و ششصد و سی و نیم دام از ان میان بیست و دو لک و هفتاد و
 و و هزار و صد و چهل و هفت دام و سیورغال پوجی بازده هزار و چهار صد و
 پانزده سوار و چهار لک و چهل و نه هزار و سیصد و پنجاه و پیا ده و صد شتی

کولاب
 تالاب و چغندر و کبیری
 نیز گویند

کولاب
 تالاب و چغندر و کبیری
 نیز گویند

کول
 بول و تالی و مستحق و هفت
 داده اول نوعی از پوستین که
 از پوست گوسفندان کلان
 سازند و دم قصه است از
 پارس و بابل و هند و واد
 مجهول چهار سنی دارد اول یک
 و گویا شصت و شش را گویند سوم
 نام جانور است که از آن دام و گون
 نیز خوانند و آن خوش است
 نام دارد چهارم و دیگانی پس
 بل و شیشه را مانند کشت

۱۰

[illegible]

کبریا ای نای وادی خنجر
 والعدا وافات مندر کسب
 کرمه و طبع شادمانی
 عانیست ای بلبل گداز
 خامه آورده اند
 که گشتن نام راجه بد اسرار
 کشتن مشهور بر ملکات کجوان
 استیلا یافت بهمن گشت
 ششخرا ازین هند گشت
 و ازین دوشش و از افکن گشت
 معاصر ملوشت بدو در عهد او
 قریب بدو از قریب و ششوی
 آبا شد و ابا شد و راج
 بجای او بر کس گشت
 دین علم گشت و بنام گشت
 لغت و آوازه و حسن افرا
 گشت و کلام او در دلبده
 میافرا کرد و چه بنید و درین
 معاصر و ۱۱

[illegible]

کیمبر				دولت	دولت				
راج				دولت	دولت				پانصد
سرایین				دولت	دولت				دولت
راج				دولت	دولت				دولت
سرایین				دولت	دولت				دولت
راج				دولت	دولت				دولت
سرایین				دولت	دولت				دولت
راج				دولت	دولت				دولت
سرایین				دولت	دولت				دولت
راج				دولت	دولت				دولت
سرایین				دولت	دولت				دولت

پیرگنت	قلاع	اراضی	فتی	سیو غالی	زمیندار	سوار	پیاده
اسم محل							پانصد
راجی							دولت
اسم محل							دولت
راجی							دولت
اسم محل							دولت
راجی							دولت
اسم محل							دولت
راجی							دولت
اسم محل							دولت
راجی							دولت

[illegible]

[illegible]

و نخی افکنی از دگر گذرانند و درین صحنه نیز قبل باشد کیمبسی سنگین قلعه است بر کوه آسمان سازه آواز
کس با گوید فسر او ان تجسانه دارو و آجابتی است کال بهین بداری خورو و دست گشت در
بر سر ایند برین در مشه بار چو شد و فرادان که لایب پیوست آن هفت است لیل بنوه غیل صحرانی
لاصین با نشه و یکر دافور بلام اوتند چو یک بنوس میوه کخورد و بسیار دکان آهن نیز دران موزکی کردی
کشاورزان الماس نیز بایاند گویند راجه کیرت نگه مردان در شش گوید و الا و شست انای برین کین
نوشته و بری متوده خوانچه از پر سپیدی پاشخ دادی و برین گویند بر چشیدنی یا دگر فنی خنیا گری
سختو نام در محل علم کینا و پرتبار حسن افروز و اغدا آرا سلطان بهادر کیمبسی پیوند دوستی کرده
یکی از انما خواشش متوده از انما مردی و اگنی بخشورا فرستاده شیرخان معزان و دو عباد و شش
شیر و شش موز چون فرستاده نام کیمبسی از کیمبسی و اگنی بخشورا فرستاده و بسیار طبع ساختن کار بر و در
تنگ شده و از انما سیدی بر عجم ناموس پریشان بهند و شتان پر گیان را خاک کستر گروان و از خود
خود بزرنگی ناپایدار دل نماد و تن بجا کسای داده بکام و شش عباد انو و شش شش شیرخان
کیمبسی تنه او و بکام کیمبسی آتش در دار فغانه اقامه و شش عباد و شش شش شیرخان
در کم و سه فرادان حسن چهره بر افروز و ده سر کار صد و هشتاد و هفت پر گنده و بیت یک کز و بیت
و چهار لک و بیت هفت هزار و ششصد و نوزده و ام و دو یازده لک پان ازان میان سی کیمبسی
صنعتی زمین پیورده سی و نه لک و شش هشت هزار و شش و یک و شش و سه ازان بیت کرد
بیت نه لک و هشتاد و یک هزار و دو بیت بیت چهار دام و پیل و شش و یک و نقدی و خورستان
و چهار لک پنجاه و شش هزار و پانصد و نوزده و پنج دام ازان میان یک کز و یازده لک و شش
پنج هزار و چهار صد و هفتده دام سیورغال بومی یازده هزار و سیصد و هشتاد و پنج سوار و
و ملک سی و هفت هزار و ششصد و هشتاد و پانصد و سیصد و بیت سیصد و سیصد و

سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده

سکاربنا بر شرفی

سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده

سکاربنا بر شرفی

سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده	سوار	پیاده
------	-------	------	-------	------	-------	------	-------

[illegible]

سیر کا بنیادیں مشرقی

[illegible]

سکارجو پورشرقی

پگنات	قلاع	اراضے	نفتی	سیو خال	زمیندار	سوار	پیادہ
-------	------	-------	------	---------	---------	------	-------

[illegible]

سرکار خدادادہ جنوبی

[illegible]

[illegible]

سلطان ابراہیم		چل سال و کسر		سلطان محمود		بیت و کیاں چنڈا		محمود شاہ		پنج ماہ	
حسین		نوزدہ سال									

پیشتر ازین این دیار بباد گری فرمانروایان دہلی آباد بود چون منیر مازنی سلطان محمد بن سلطان محمد بن فیروز شاه رسید ملک سرور خواجہ سہلای را کہ بنام او خان جہان راودہ بود بخطاب سلطان اشرفی بلند پایگی بخشید و بدین ملک فرستاد و بشناسائی و بردباری و انصاف پشودہی و پردہی روزگار رخصتہ خدگی داد و زاد سفر و اسپین را آمادہ ساخت چون پیمانہ زندگی ہستی او پر شد پسر خواندہ داشت مبارک نقل نام بیادری بزرگان زمانہ سرسہروری برداشت و خطبہ و سکہ بنام خود گردانید چون مملوک آگہی رسید لشکر را فراہم آوردہ از دہلی بپیکارا آمد و بر ساحل گنگ با وینہہ نشست و کاری بناختہ ہر دو ناکام باز گردید چون سلطان در گذشت ابراہیم کہمین برادر او را جانشین ساختند و او بقدر توانی و کار آگہی داد و دوش فرمایش گرفت و ماش ستر بان را سرمایہ ملک آبادی گردانید و دانش اجویا آمد و شناسندگان ہریشیہ را روانی شد و دانای ہند قاضی شہاب الدین دین روزگازا مور گردید زاد گاہ او دولت آباد دہلی است کہ در آن مصر جامع عقلی و نصیحتی علوم را گردآوری کرد و ہنگام رسیدن صاحب قرانی بہر اہی استاد خود ولانا خواجگی کہ خلیفہ شیخ نصیر الدین چراغ دہلی است بچونپور آمد و آنجا نشو و نما یافت و محمود زمانیان گشت شاہ مدار کہ از اولیای ہندست و حشر شمسہ معاصر و بود چنانہہ رسمت کہ دانش منشان ظاہر را بادیہ و ران باطن سہرگرائی باشد اورا نیسہ مشرب خود خیر اندیشی تیرگی دہشت و چون روزگار ابراہیم بسر آمد بیکر خان بزرگ پور را و سلطان محمود نام ہوادہ بکلائی براہ مذکورہ چون کردار شایستہ داشت برقم منسل بہر کشیدہ آمد و دین ہوادہ را در زبانی سہہ استند ہر ابرو

زاد گاہ
سہلای خواجہ شہین
۱۳۴

فرآپیش نهاد و پیوند دلهارا غریب شمر و زمانه بر مراد او خراش نمود و روزگار بهشت گویی
در آمد از فرونی باده پوشش بای و بینی کالیوه شد با سلطان بهلول کارزار را
کرد و هنرمیتها یافت سلطان بهلول پسر خود را در جوینور گذاشت و حکومت آن
ملک بدو باز گردید و چون سلطان بهلول را گردش سپهر بهر آمد و از رنگ نشینی
دلی سلطان سکندر قرار گرفت سلطان حسین با اتفاق یار بیگ لشکر افرا هم
آورده چند بار بدلی آمد و حکومت شریفیان بدو سپری شد صوبه او ده
از دهم تسلیم دراز از سر کار گور کپور تا تنج صدوسی و پنج گروه و پنهان شمالی
کوته با سه پور صوبه آله آباد و صد و پانزده خاور رویه به بهار شمالی کوه
جنوبی و نامک پور غربی تنج آب و هوای گزین زمستان و تابستان نزدیک
با عتدال بزرگ رود بار سه دور و کهنکری و کودی در دلی خشتین گوناگون
ابلی جانور پیدا آمد و شکر و پیکر نامودار گردد و کشت و کار خوب شود خاصه
بینج سکه اس و ماکر و هند در سندی و نازکی و خوشبوی و گوارائی کم هست
شالی سه ماه پیشتر از همه جای هندوستان بکارند و آغاز شکی شکر و سیلاها
از سر در کمر بر خیزد و پیش از به کام بایش آب زمین را سیر و گیرد هر چند در افزاید
ساق شالی نیز سیال و دراز گردد و اگر جوش سیلابی پیش از گرفتن خوشه نشود نابود
گردد گل و میوه و شکار گوناگون گامیش صحرائی و ناراوان و چون آب و شت را
فر و گیرد جانوران به پشتهها بر آیند و مردم بجان شکر و عشرت اندوزند بر خیزد
جاندار در روز آب در شود و شب خشکی گراید و دلی بر کشد او ده از بزرگ شهرهای هند
طول صد و هفده درجه و شش دقیقه عرض بیت و هشت درجه و بیت و

کالیوه
نصف دوازدهم
هزار گزندان
آئین دگر گشته
دیلم غزلج

دقیقه پیشین مان بدرازوی مدوچهل و هشت کرده و پهنائی سی و شش آباد بود از
 گزین معابد پاستانی بر شمارند بسواد شهر خاک بیزی کنند و طلا بر گیرند بنگاه
 راجه را میچند بود و در و تریتا فرمانروائی معنوی را بر تخت نشینی صوری فراهم
 داشت یک گروهی شهر دریای گنگر بدریای سر و پوسته پایان متلع بر گنده
 نزد این شهر دو قبر بزرگ ساخته اند شش و هفت گزی عامه بر خوانند و خوابگاه
 شیش و ایوب پیمبرین دارند و دیو افسانها بر خوانند بر جی برانکه در تن بود
 کبیر موحد در زمان سکندر بودی بود بختی در معنی پرده کشایش یافت
 و از فرسوده رسمهای روزگار بر کناره شد فراوان حقائق بشهرین
 زبان از و یادگار بهر اشیاء بزرگ شهرست بر ساحل دریای سر و پر سواد و بس
 و بناغ فراوان سالار مسعود و جب سالار در آنجا آسوده و عامه مهند از
 پیروان احمدی کمیش فراوان اعتقاد کنند از دور دستها زیارت آیند
 زرین عسلها بر سازند و انجمنها آرایند نخستین خویشاوند سلطان محمود
 غزنوی ست لغد زندگانی بهر دلیلی سپرو جا وید نام برگذاشت و دوشین پدر
 سلطان فیروز مرزبان دلی بآراستگی ظاهر نیکامی اندوخت نزدیک این
 شهر موهبت دو کون نام از ویر یاز و الفکس و از شمالی کسار و او آن چینه
 بر پشت آدمی و بز و سپ کوت بار کرده آوند طلا و سرب و شک قطعا
 و عسل جو که ترشی است از آب ترنج و لیمو میجویش آوند انار دانه و خجیل و فلفل در آن
 روزنگ هندی میچینه گویند تنکار هندی سهاگاناست ندر بنا و مهند کچور گویند
 موچیمینه و چوبین آوند و باز و جره و شاهین سیاه باشد و غیر آن در بهادرست

فرسوده
 حقت گنده و دوزن
 شاه ۱۷۵
 میچند
 باطل اول و ثانی است
 کشیده و لیسن بی خط
 بلوشتی کادریست
 بگری که در آوار گردان
 اسپان در هر سال
 عا بنزد و بعضی گویند
 که گادریست و کوی سها
 قوتی باشد بران

انفتد از سفید و رانگه و کبر با و ننگ و انگوزه و زیور شیشه و گلین آوند و گریز و نیکوکار
 نامور قلعه است بزرگ برشش جارد و کوئی نژاد بر گزند و فراروان بتخانه در گرداد
 خونیت برهماورت گن نام بفتح با و سکون را و های خفی و نیم و الف و فتح و او
 و سکون را و فتح تایی فوقانی و ضم کاف و نون خفی و دال هندی آب از در و نه چنان
 بر جوشد و گروش نماید که آدمی فرو شدن تواند و هر چه در و اندازند بر و ن
 پنهان چارنگشت در آن نزدیکی گوشت سرشته نیک آبی که بگوئی پیوند یک گز
 پنهان و چهارنگشت ترزا بر پنهان افسوسه بر خوانند و پرستگزی نمایند
 از رگ بصورت هما دیو پکری پدید آید و زودناپید اگر دو چرخ و پنج و
 جز آن اندازند اثری از و نماند و سر زین است از چو ایتی خوانند بفتح جیم قاف
 و را و الف و فتح نیم و کسرتای فوقانی و سکون مای تختانی در جشن هولی شکرش
 بخودی خود برافروزد و شکفت افزاید لکشتو بزرگ شهرت بر کنار دریای کوه
 سواد بس و لکشتا و شیخ یثنا که مردم را گمان ولایت است بدو و صاحب آسوده و
 سوخ کنند معبد است از دور و دستا گو تا گون مردم فراهم آیند گیر می قضیه است
 بر ساحل دریای سخی مردم در کشتی به نیزه شکار با می نمایند بگرام قضیه است خوش
 بیشتر مردم آن خوش نعم و سر و سر او در اینجا جایست هر که چیل در از آب بر آید ششاس
 و حسن منظر افزاید پنج سر کار و صد و بیت و هشت پر گنه بدین و بوبه گراید زمین به پود و یک
 و یک لک و هفتاد و یک هزار و صد و هشتاد و یک و جمع بیت کرد و هفتاد و یک و پنج هزار
 و صد و هفتاد و دو و دوا م از آن بیان هشتاد و پنج لک بیت یک هزار و صد و هشتاد و یک
 و سیور غال بومی هفت هزار و ششصد و چهل و یک لک و شصت و هشت هزار و شصت
 و بیت و پنجاه پیاده و پنجاه و فیل

الف
 پنج اول پاره دشت
 و بطور و لک گنده
 نوادر همان ۱۲

اجام
 بابل معصود و در
 از زبان است

همایلو
 بابل معصود و در
 کسوره و بای بول
 نام دیوتا است
 که با عقدا و هفتاد
 اعدام و با مال علق
 متعلق با دست ۱۲
 خطه الهند

و صلا و یو
 و صلا و یو
 و صلا و یو

پرنات	قلع	اساس	نقدی	سیورغال	سوار	پیاده
-------	-----	------	------	---------	------	-------

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اساس یافت و در شکیلی نیل بر دروازه او شکفت آورد و الا کاخ های
 با انجام رسانید اگر چه دو تختانه شاهنشاهی و نگاه بسیاری بندگان سعادت گری
 بر سر از کوه لیکن دشت و صحرا فراوان منزل و باغ فرو گرفته بفرمایش گیاهان خدا
 مسجدی و مدرسه و خانقاه بر سر از آن کوه انجام یافت همانند بندگان بدین
 کم نشان دهند و پیوست شهر بزرگ کولابی است دوازده کوه و در کس آن
 حیدر عالم والا صفت و مناری و چوگان گاه بر ساخته اند تماشای
 آذین نیل در انجام کنند در آن نزدیکی کافی است از سنگ سرخ بهر اندازه
 که خواهند ستونها و تختها جدا کنند درین هر دو شهر توجیه گیتی حیدر اذین
 و قاش همین بافتند و بسا هنر پیشگان را روز بازار سیاه در پستان فی ارمان
 تر گستر بود بزرگ ستاده دارد و با کاخ و ده خانه در و پنجره مردم از آن
 دست افراز جنگ و مسین آوندیابند و منازلیت بس بلند گزین آئینه بدین
 و برخی از دیگری استندون شود شکری سفید سازند چاهی است که آب آن
 شکر سفید بوزن یک سیر کم و بیش قرضها بر بندند و آنرا گند و دهره گویند
 بفتح کاف فارسی و نون خفی و فتح دال و سکون و او و فتح را و های مکتوب
 و دیگر آبها بستی نپذیرد و بدور دستها از غفانی بر بند و نیل شایسته شود
 معنی از دوات شاهان زده روپی و خنما می بس گزین بهر سه نزهت جاے
 بسیار گزینگان قوده بهیم و سه کوهی او غار است آب آمو و زرفاکی آن
 کس نداند کان کس و غیره نشان دهند لیکن هیچ بر و خل است و فی
 بکنند متهر شهر است بر کنار دریای جون و والا تختانه دروازه بزرگ پرستشکده

له متر
 فتح اول و دوم نای فغانی
 نقش دیوار سکون
 نام و کیفیت مشهور
 مسقط الارسل و دوله
 مشارکانه گیسکه
 دیو تهاست تافریه
 مشهور است بود آن
 اصلین بیج است که آنرا
 با نای و طوطی یک فرسخ
 و قبلی سرخی بیج
 با سنگهای موصوفه
 سکون
 نقشه در سکون
 بنیاد بنی خلیفه مشهور

کاکپی شهریت بر ساحل دریای همن خواجگاه بسیاری از نیکوان نبات
گزیده در هنگام شرفیایان بدلی باج گذارد که چون قادرخان را دماغ آشفست
خود سری فراموش گرفت سلطان بهوشنگ از مالوه آمد و ماش داده بدو باز
گذشت سلطان محمود شرقی از نصیرخان پور قادرخان برگرفت قنوج در میان
دارالملک هندوستان بود گویا از نامور و ژها و سنگین فلی بر دروازه گفت افزا
و دران والا عمارات فرمان دبان آب و هوا بس گزین همواره خنیاگران
جاد نفس و خبر و بیان دل را بدید آیند و کان آهین در و در الور کلیم و شیشه
فراوان بر سازند و در پیرایه کان مس فراوان سود و در چنانچه از یک من خاک
سی پنج سیر بدید آمد و معدن نقره نیز نشان دهند لیکن فائده مند نباشد و
نزد کوه نارنول چاپی مرم بدانجا نیا شکر می نمایند و چون تته روز اماوس بادینه
افتد در برآمد آفتاب لبریز گرد و آب بی رسن برگیند و در سنگمانه وادی پور
و کوٹ پوتلی کان مس و در قصبه کانوری چشمهای سرد و گرم فراوان سیزده
سر کار و دویست و سه پرگنه بدو گراید زمین پیچیده دو کور و در هفتاد و هشتت لک
و هشتت و دو هزار و صد و هشتاد و نه بیکه و هشرده بسوه جمع پنجاه و چهار کور و
و هشتت و دو لک و پنجاه هزار و سیصد و چهار دهم از انیان یک کر و روست
و یک لک پنج هزار و هشتصد و سه و نیم دهم سیورغال بومی پنجاه هزار
و هشتاد و یک سوار و پنج لک و هشتاد هزار و سیصد و هشتاد و نه بیکه و هشتت و یک فیل

جب اول سہرا آگے

این کتاب را برای
 کائنات کاغذی
 نام کوئی است نیست
 آن دیار از ارض جانان

[illegible]

[illegible]

پراگات	قلع	اراضه	نفتی	سیرغال	زیندار	سوار	پیاوه
مکن	مکن	مکن	مکن	مکن	مکن	مکن	مکن

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

[illegible]

سید کا راج

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در گرد آن یادگار پستانیان کد به علی حبس آگاه بود پر درخت فیل صحرا فراوان
 بزرگ مزد جوانانی مهر و مل بر گزار و از کشت و کار آن دکن تجارت بر آید
 چندی از بزرگ شهرهای پستانی سنگین مسله در و چهارده هزار سنگین
 خانه بزرگ و سیصد و هشتاد و چهار بازار و سیصد و شصت منراخ سر او دوازده
 هزار مسجد تو شون قصبه است بر ساحل دریای بتیمه آبی آدم در آن منوار کرده و
 بخت نه است بزرگ اگر در و نقاره نوازند آواز بیرون شود و در سر کار بیجا گد
 دشتی فیل منداوان میشد و شهریت بزرگ دوازده کوه و و قلعه او مناره
 هشت منطری در میان چند گاه حاکم نشین بود عمارات عالی یادگار پیشینان
 تربت سلاطین حنلخ آنجا شکفت آنکه از سقف گنبد سلطان محمود پور بهوشنگ
 در تابستان آب تراوش نماید و از دیر یاز ساد و لوحان بدو گردند و زرف نگا
 داند که حال صیت ترمه ندی لبان نارگل شود و مغز او بس سیف کار آگاهان
 هند می نژاد بر آنکه درین دیار سنگی پدید آید که هر کس که گزاردند حشیش پذیر
 چون بدو رسد زرد گرد آنرا پارس نامند بای فارسی و الف و متح را و کون
 سین و چنان برگزاند پیش از زمان بکیر یا جیت و جی شک و یو راجه بود
 دادگر زندگانی به نیکویی آبا و دشتی در آن زمان پیدائی گرفت و سرمایه فراوان
 خرج گشت و آهین گاه و کار کردش طلا شد و او بدان رسیده عیب شمر
 و نزد آمدن نام آهنگری بچاره گری رفت او شناسا آمده بدست آورد و
 منداوان زراماده گردانید و سعادتها اندوخت از نیک کرداری بخاطر آورد
 چنین گوهر بی بجا سزاوار فرمان رومی وقت است بدرگاه رفته برگزاند

چکش سله
 کج فاری آهین از
 که بازار ایران نشان

و راجه آنرا دستمایه نیکوکاران ساخت و این قلعه را بدان نزد دروازه
 سال بانجام رسانید بجای آن هیکل پیشتر و سنگهای دیوار به پیکر شدن
 بر تراشیدند روزی بر ساحل زبده بستی آراست و قرار داد که بر همین خود را
 فرادان خواسته بخشش نماید چون سختی خاطر از دنیا برگرفته بود جهان سنگ
 بدو داد و او از ناشناسانی و سربوهایکی بختم در شد و آن گوهر بی بجا
 در آب انداخت و بجای دیده حسرت او رفت و او از ترغابی آنجا دست بدو
 نرسید و امر وزیر اندازد آن کس نباید گرفت قصه دهارا نگری تختگاه
 راجه بھوج و بسیاری پیشین او زنگ نشینان تاک در سالی دوبار هر سه
 در سه آواز جوت و اسد خشتین شیرین تر و در سه کار مهندیه صحرائی
 فیل دزدند یا حسن پوزه و انگور بس نیکو شود و دوازه سه کار و سیصد
 و یک پرگنه بدو گراید زمین چهل و دو لک و شصت و شش هزار و دویست و یک
 و یک بیکه و شش سوه جمع بیت و چهار کر و شش لک و نو و پنجاه و دو دوم
 از آن میان یازده لک و پنجاه هزار و چهار صد و سی و سه و سی و غل
 بومی بیت و نه هزار و شصت سوار و چهار لک و هفتاد هزار
 و سیصد و شصت و یک پیاده و نو و فیل

[illegible]

[illegible]

سرکارِ چغت گڑھ

[illegible]

بدایت صفا
 یازده فرشته
 ملک که در پیش
 و سبعین و شصت
 هفت و هشتاد و دو
 هجری عبدالمجید
 هفت خان بیت
 فتح ملک و قسطنطنیه
 بنگاه که در آن درگاه
 در آنجا هزار و بیست
 میوه و هند از کشته
 شدن رانی اندک
 بیست خان را یار
 آن یکصد و هشتاد
 کلان که بیست
 اهل هند از آن
 خوانند و آن
 بود و بیست و هشت
 جن و خلق و جوامع
 و قتل و غلام
 را متعفی که
 هم کار زمانه و غلامان
 میباشند و از زمین
 و قسطنطنیه و از زمین
 و قسطنطنیه و از زمین
 و قسطنطنیه و از زمین

پیشہ کی طرف

[illegible]

سرکاشیدری

[illegible]

کتابخانه ایچا

[illegible]

کامیاب

[illegible]

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

[illegible]

مستمر مانده ان	دو بهن جي	هه سال	جيت چند	ساليان	سي سال
زبانين	هه سال	منساج	هه سال	بنج تن پور پور سيده و شهادت	دو بهن سال و هفت ماه و سه روز
اوت پونا	بنج تن پور پور سيده و شهادت	بر منساج	بنج تن پور پور سيده و شهادت	ات برمه	نود سال
سدرنگ	بنج تن پور پور سيده و شهادت	سمه	هه سال	گندهر پور	سي سال
بکرا جيت	هه سال	چند سين از قوم او	بنج تن پور پور سيده و شهادت	گندهر پور	سي سال
چنر کوٹ	يلر سال	گنگ سين	بنج تن پور پور سيده و شهادت	چنر پور	هه سال
سندر پال	بنج تن پور پور سيده و شهادت	کرم چند از قوم او	بنج تن پور پور سيده و شهادت	بکرا جيت	سي سال
		بکرا جيت	بنج تن پور پور سيده و شهادت	چنر پور	هه سال
<p>شده کس از قوم پور پور سيده و شهادت دو سال و يازده ماه و هفت روز فرمانروائي کرده</p>					
رانا اجور از قوم او	بنج سال	رانا پاچو	کي سال و سه روز	چنر پور	بنج سال
رانا جاجو	بيست سال	رانا جيندرا از قوم او	سي سال	چنر پور	بنج سال
رانا بهادر	بنج سال	رانا کي از قوم او	بنج سال	چنر پور	بنج سال
رانا کي پال	بنج سال	رانا کي پال	بنج سال	چنر پور	بنج سال

یک سال	کنو پال	شست سال	رای انگپال
ده سال	راجہ جگدیو چوہان	یازده قرن از اکوس تو نور صد و چهل و دو سال و سه روز حکومت کردند	
پانزده سال	هر دیو	ده سال	جگنا تخته برادر زاوہ
نہ سال	نانک دیو	ده سال	دکھیل دیو
بیت و یک سال	پنہوار از قوم او	یازده سال	کرت دیو
	یازده قرن از اکوس چوہان صد و چهل سال	نہ سال	مال دیو
بیت سال	دہرم راج منو	ہفتاد سال	شیخ شاہ
دوازده سال	کمال الدین	بیت سال	علاؤ الدین پوشیخ شاہ
بیت سال	ہر چند	بیت سال	جیت پال چوہان
سیزده سال	اگر سین	دو سال	کیرت چند
ده سال	پتر سین	دوازده سال	سوچ مند
بیت و دو سال	جلال الدین	ده قرن ہفتاد و ہفت سال	
ہشت سال	کرگ سین پور پتر سین	بیت و چار سال	عالم شاہ
شانزده سال	بیر پال شانزده سال	بیت سال	بیر باہن

پورنفل	سے دنہ سال	ہرنت	شخت و دو سال
شکت سنگہ	شخت سال	ہشت تہہ دوست و پنج سال	
بہادر شاہ	ماہے چند	دلاور خان غوری	بیت سال
ہوشنگ شاہ	سی سال	محمد شاہ	یک سال و چند ماہ
سلطان محمود و عم ہوشنگ	سی و چار سال	سلطان غیاث الدین	سی و دو سال
سلطان ناصر الدین	یازدہ سال و چار ماہ و دو روز	سلطان محمود	بیت و شش سال و شش ماہ و یازدہ روز
تہاور شاہ		شش سال	
شجاعت خان مشہور شجاع دل خان		دوازدہ سال	
بازہ سار			
تنہا و چل و دو سال و دو ماہ و چار روز حکومت کروند			

بکبریا جیت اورنگ آ رہی شد و بسیاری عالم بر گرفت و مباد و دوش روزگار آباد ساخت
 و دانش بر فرازا اعتبار برد و گزیده گوهران ارفد با ناز شد و خرد و پروهان چیره دستی یافتند
 و رسید به حرکت شناسی بزم او و هنگام آگهی آسانی و مرتبه شناسی عیار پژوهی را عیار گرفت
 سر آمد اینان بر تریج نفع با و سکون را و ضم را و سکون جمیع دیگر دهن پال بصبیح دال و کا
 و سکون نون و بای فارسی و الف و لام و لا و نیز سخنان نگاشته اند و حقیقت جریان کار آگاه
 را نور معانی گذاشته چون بهوج بزا و آخر شناسان را غرضی سترگ رفت یا گذرانندگان ساعت
 فراموشی شده ستاره شناسان فرا هم آمده از خواست مولود بر گشتند و غمخوار را بگزید جانی بیم افزود
 از جان و دینی آن فواید اقبال را بنا کستان یکساینداختند و زمین شناسانی افکندند و بی
 میاخی دست امکان پرورش یافت کجی تریج که در آن هنگام او را در دانش نشان شعر و بی اطلاع
 نوشته زردت می نمود و بزرگ فرمانروائی مولود و عمر دراز نوید رسانید نگاشته بزرگدراجه اند
 از دیدن کن مریخی جوش آمد و از شناسندگان آئین بر ساخت حق پیدای برگرفت هوید شد
 که غلط کج رفته بود و خورفته او را برداشت از شکر فی تقدیر چشم آگهی بر کشود گویند بهشت ساگی مریخ را
 ناتوان بینی کالیوه ساخت جان شکری آن نگیاه بر اندیشد بر جی را زداران سپهر پنهان
 رگباری شستی گردانند جانگزیان بر و بخشوند و او را پوشیده طرز دیگر و نمودند هنگام رخصت نامه
 نگاشته بدان سپرد که چون راجه از من آگهی جوید بر و بخواند خلاصه مضمون آنکه چگونه آدمی زار و
 طبیعت تیرگی از نورستان خرد و راند از و بسکاشن اسرار خونریزی یکینان دست بر آید
 هیچ فرمانروائی دانش پزده ملک مال با خونیا رست بر و هانا از کشتن من خیانت اندیشید
 که دولت او جاید خواهد بود و گزند می نخواهد رسید راجه بشنود نامه از شاد خوا غفلت
 درآمد و از کرده بیامکاهی بر پشت فرمانبران چون آثار رستی دیدند سر گذشت باز نمودند

برج
 بنام اول و ثان و غریب
 بزرگ باشد برهان قاطع

کالیوه
 بنام اول و ثان و غریب
 بنام اول و ثان و غریب

کالیوه
 بنام اول و ثان و غریب
 بنام اول و ثان و غریب

کالیوه
 بنام اول و ثان و غریب
 بنام اول و ثان و غریب

سبحو دنیایش بجا آورد و او را بزرگ دشتی بجانشینی خود نامزد گردانید چون پور ورجی چند
فرمانروائی بسپرد و قوم پیوارش است تا جادری نبود چیت بال توفور را که از زمینداران
نامور بود بجز با سینه بگزیدند و از نیزگی تقدیر فرمانروائی بدین خاندان باز گردید و چون
نوبت کنور پال سپرد آمد افسر سلطنت گذاری بر سر گروه چوبان نهادند در فرماندهی الیو
شیخ شاه از غنیمت آمد مالوه برگرفت و زمانی در از نیست چون روزگار او سپرد و او را
خر دسال بود و تورا و دهرم راج سودر جانشین شد و چون علا و الدین بسال آگهی دیر
بایزیه برخاست و آن ناپاس را از هم در گذرانید چیت پال از نزد ناک دیو چوبان
نوک کمال الدین و از بد گوهر و از نی جان گرائی خداوند خود را آورد و بخمال سود مندی
زبان اندوخت در نوبت سرسین فغانی تباہ سرشت چندی بد گوهر را با خود باو گردانید
و کین گرفته در شمار گاه گزند جانی رسانید و خوشترین اجل الدین لقب بر نهاد و از چهرین
پور خود را اگر کسین رخانه مر زبان کامر و کد خدا کرده بود و راجه از نی که خدمتی فرزند خواند و پسید
خویش گردانید و چون او در گذشت و کسین پسند از کسین نری لشکر مالوه آورد و عالم شاه
در نبرد گاه روزگار سپری شد و زبان سکت سنگه بهادر شاه نام فرماندهی از دکن آمد و
زندگی او در پیچید و بدلی لشکر و دبا و یزه سلطان شهاب الدین گرفتار آمد و هنگام
سلطان غیاث الدین ملین با سلطان محمود و پور فیروز شاه فتوری در آن نرفت
و چون او در گذشت سلطنت دلی رود و رگندگی نهاد دلا در خان غوری که از جانب او
ایالت مالوه داشت آئین سروری فرایش گرفت سلطان از آنکه دنا کامی دنا و اهل
نموده بودند چهار کس را چهار ملک و اظهر خان را گجرات و خضر خان را ملتان و خواجہ سید و را
جوینور دلا در خان را مالوه پس از وی هر چهار کس سگالش سپری نمودند و رانند و اورد

فانده
سلطان از نرسا
از نردان سلطان
خبر بود خطا و خنده
می یافت و در کمال
مغای بود و شکی
می شد در این صفت

یکم از وی
بغنی که بکزن
۱۷۵۵

سپهر الپ خان پورا و راهب و فنگ خطاب دادند و جانشین گردانیدند گویند پیر
 لغز نموده او سوسوم رفت و جاوید نفعین انداخت سلطان مظفر گجراتی با وزیرش آمد و
 دستگیر ساخت نصیر خان برادر خود را ببرداری گذشت و چون راه سنگری بسپرد و قدرت
 پردازی ندانست موسی عم بن بهوشنگ اسپرداری برگرفتند سلطان مظفر بهوشنگ از نزد
 برآورده بران ملک فرستاد و احمد خان سپر خود را همراه ساخت در اندک فرصتی حیره دست
 یافت چون سلطان مظفر خست هستی بر بست از سپاهی گجرات رفت کارناکره برگشت و چند بار با
 سلطان احمد گجراتی بر سپیکار برخواست و شتر سار بهر میت آمد از دستان سرای باین بازگان
 سراج گشتافت و زبان آند یار با چندی بدان قافله رسید و راه دستگیر کرده باد پائی نمود و از
 راه برگرفت سپح فیلان مراد بن کار داشت اگر مردم باویره در آید بخت کار تو با شام سپر
 شایسته فیلانرا طلب داشته بسپرد و راهی یافت مبارک شاه بن خضر خان حاکم دلی ایتم
 شرقی و سلطان احمد دکنی او را کارزار یافت و چون بخت هستی بر بست امر موجب نصیت
 نصیر خان پورا و در احمد شاه لقب سنده جانشین گردانیدند محمود خان سپر عم سلطان
 بهوشنگ از بی سعادتی ساقی را بهر لغبت و آن رائیده بد بهرشت سلطانرا شراب هر
 داد و سران لشکر پیان دهنه بخمال آن نشستند که مسعود خان پورا و را برگزیدند
 طلب محمود خان فرستادند و جواب او که دنیا بدلم سر و شد اگر در کشاکش ناگزیر بشیم
 جابیا نذر خام طبعی سجانده او رفتند و در بند او فتادند و بیادری زردوستان بی از
 به بزرگی مالوه قرار گرفت و سلطان محمود شه آفاق گشت اما چنین بدگوهری از نیرنگی
 روزگار زمانه شکر خند کی نمود و شکوه صورت او را عنودگی گرفت سلطان محمد بن کرش
 فرمان دای دلی و سلطان احمد مزبان گجرات و سلطان حسین شرقی و در انا کوئینا کارزار نمود

سجله اول
 سجله اول

سجله اول
 سجله اول
 سجله اول

خواجه جمال الدین استرآبادی از جانب سلطان به سعید میرزا با گریز و مخان نشین و آمد و دست برآید
افزایش ایزدی او شد محمود دوم از دست شمشکاری بر گرفتگان خوش بنا کامی افتاد و بدینکه
سلطان عطر گهراتی بار دیگر کامیاب آمد و از بی پردانی و طبیعت پرستی در آوینده را ناگفته گذارد
و او در می بجای آورده باز بجای لوه فرستاد و دو پیکار سلطان سباز در گهراتی دستگیر کرده بجانبارنی
بردند و میان آه نقد زندگی سپرد و مالوه بگجرات گرایند تا آنکه جابنایی خست آشتیانی بدیندیا
چهره دستی یافتند چون آگاه بازگشت شد ملو نام از خوشان محمود و تاور شاه خطاب کرده
مالوه برگرفت و در چهره دستی شیر خان آمده و دید و پاسانی آن ملک بشجاعت خان فرو
دیده بکام سلیم خان سرکشی نمود در نوبت مبارز خان استقلال یافت چون رگ زشت باز پس
بزرگ او باز بهاد و نام نهاد جانشین شد تا آنکه گوئی قبایل شانه شاهی بدینشید این آبا ملک
بر قلم و افرو دادید که این روز افزون و ولت طراز جاوید یابد و عالمیان بکام دل بدی نشاط
بر گیرند صد و سه و اندیس این آباد و بوم خواند پس میگفتند چون آن تیز کشانش یافتن
ملک بشانه زاده و الا گوهر سلطان دنیال باز گردید بدین نام روشناس آید و دوم آید و از
تراز پورگانو که بهندیه پیوسته است تا الملنگ که متصل لایت احمد نگر است هفتاد و پنج کره
از جامود که پیوسته است تا پال که مالوه پیوندد و پنجاه کرده و برخی جابست و پنج خاور و سیار
شمالی مالوه جنوبی کالنه باختر و احمد نگر که جنوبی در دیار فرمان گرین سالی از میان برآوردند
دانه بر جوشد و بتنی از همان سو برخیزد و بوزنی نیز گویند و کرنی نزد چهره به پیش نکش و دست
بس معتدل و بشیر و گشت و کار جواری و در برنی جابشالی سه بار برید و تران چنان که
و خوش فزه که از میوه بر شمار تبرج گردیده شود و گل میوه فراوان و برک بشیر بسیار یافته
نیک یافتند سری صاف و بهیرون از وهرن گان و برخیزد و آسیر و زبان نشین و دست برآورده

آسمان ساسه قلعه و گرد گرد آن باد ستواری و بلندی کم همشایان آن بزرگ شهر آباد
 برهان پورته که صریت سه کردی آن بر سال تندی عرض بست و یک درجه و چهل دقیقه و
 فردان باغ و در و صندل نیز شود گوناگون مردم زاده در آن هر چه در روز بازار و در
 بس کرد و بر خیز و در بارش گل شود و عادل آباد از کرن قصبه است نزد آن بزرگ
 کولایت گرین پیشش جابر نمند و لغزش را به جرت درین نیایشگاه چاره پذیرت همه
 سال لبالب باشد و فراوان دگشت و کار از ویراب چانک دیو دیوی است نزد پوتی
 و پوتی هم پیوند و بزرگ نیایش گاه دارند و چکتر تهره نامند و در آن نزدیک سکه پیدا و چوین
 سرانید تا بنیانی صورت مهادیو با خود شستی و هر فرد نیایش کردی بدین منزل آن پیکر
 از دست باشد سختی مریسمه کشت و از رنگ بد انسان صورت فراهم آورد و جاس
 بر قرار داشته بدان بخیل نیاز مندی بجا آورده و از نیرنگی تقدیر آن سنگ شد و امرو
 موجود در آن چشمه بر جوشد و از آن گاه بر شامند یا متکری یا زدی نیز و ازین بر منزل هر روز رنگ
 و باز آمدی شمی آندریا بخواه که انیمه پنج بایک شید در همان او یه میوشم باید و آن تراوش نمود
 روانی دارد و جاسود کرن پرگنه است بلبل دل در آن نزدیک قلعه کوه بس بلند و امیری قصبه
 آباد در آن حوضی است از دهمواره آب گرم جوشد و بدو نیاز مندی بجا آرد و چو بزرگ قصبه است
 نزدیک معبد است او را همسیر نام کرنی و بیسی با هم پیوند و از دور و ستاه نیایشگری آید و قلعه ملک نزد
 تمانیر سختی بجاه قاروقیان بود قلعه و اگر چه بر زمین پس استواری سی و دو پرگنه دارد کشت کامل
 مساده او بشهر ماند کشا و فرمان پذیر و کار گذار بوم گوی مبل و گویند و در میان اینان شیرام کردند و فرمان
 پذیر و و شکوفه استانها بر گذارند و جمع او یک کرد و بست شوش ملک و چهل هفت هزاره شصت و دو بیکه آری
 جدول نگاشته آمد و چون کشتایش یافت بران جمع ده پاتر ده و نوبه بیکه است شصت و دو بیکه اعتبار کنند

چکریه
 بهشت اول و کاف تارک
 فیض شده و رای مقصد او
 و سقا گویند شفا دهند

چکریه
 بول کس و دیو
 وای مقصد شمشیر
 نام که در سبزه می بیند

چکریه
 بول کس و دیو
 وای مقصد شمشیر
 نام که در سبزه می بیند

چکریه
 بول کس و دیو
 وای مقصد شمشیر
 نام که در سبزه می بیند

سرکار داندیس					
کلاس	فصل	اراضی	تفصیل	تفصیل	تفصیل
کلاس اول					
کلاس دوم					
کلاس سوم					
کلاس چهارم					
کلاس پنجم					
کلاس ششم					
کلاس هفتم					
کلاس هشتم					
کلاس نهم					
کلاس دهم					
کلاس یازدهم					
کلاس بیستم					

[illegible]

در باستان این سرزمین پیشتر تراب بود بر درایسختی مردم بسر بردی و این اجای
 اسو متا بازگزاروی و نیایشگری نمودی گویند ملک اجی بهین نیاک بهادر بگردش ناکای
 ارتز بر بدین حد و آمد و در دیه کردنای تنهالیر سگاه ساخت و از بومیان آرزو بهدی
 و بخت بدست سلطان فیروز سعادت اندوخت در صید افکنی جا بگشت بود فرمان روا پسندیده
 و چون شش برخواستش از بازگشته آن یه را برگرفت و سدر پرورست دیگر جا به دست
 و بسیاری خراباد گردانید سال مقصد و شتاد و چهار در تنهالیر سر کلانی برداشت و عباد
 خطاب بر نهاده هفده سال به بزرگی زندگانی بسر بردش غنیمت خان پوراد جانشین رفت
 شاه لقب بر نهاد و از ان با این سرزمین بنجاندیس نسلان تر و ده گاه چهل سال شش ماه و شش
 روز داد بری کرد چون بسر آمد پورا و میران شاه بکار ملک پر دخت بر جی نام او عادل شاه گویند
 سه سال و شش ماه و سه روز کام و او بود مبارک شاه و چون که سلطان هفده سال و شش ماه
 بست و سه روز گذرانیده پورا و شاه ابانام حسن خان چهل و شش سال و شش ماه و دو روز
 به نیکوئی بسر برد بر پا خور آمد و او سر گرفت سلطان احمد گجراتی که احمد آباد اساس نهاده است
 او را داد ساخت و چون رخت هستی بر بست و او و شاه برادر او هفت سال و یک ماه و هفده
 روز فرصت کامروائی یافت عادل شاه حسن خان گجراتی چاه گجرات بر و سلطان
 محمود سکه باجی رفته دختر سلطان مظفر را بداد و میاوری او بدان ملک آمد و بدو سپرده
 باز گردید و ششده سال و او گری نمود میران محمد شاه از دو و اسپه بدها و مبارک شاه سلطان
 و سلطان بهادر را باخت پیوند دوستی شد و که عهد خود گردانید و برادر زاده خود مبارک
 بدو سپرد و از مرتبه دانی و دورانیشی گزیدی نرسانید و بجز بانی خاندیس خورشیدی گزید
 محمود را کسبیل که تا به سلطنت گجرات رسید شانزده سال و دو ماه و سه روز سر آرانی

منوچهر چون پیمانۀ زندگی او بپایان رسید سران ملک ابی احمد پورا و را بجایانی برگرفتند میران را
از بستد و خود جانشین برادر شد سی و یک سال و شش ماه و پنج روز بکار ملک پرداخت
سپهر او میران محمد سیری یافت نه سال و نه ماه و پانزده روز بپایان رسید چون کار او سپری شد
بر او خرد او زاده علیخان را به بزرگی برگرفتند و عا دلشاه خطاب بر نهادند تعقل معاش کارش
بر آویزه و کس از جانب فیروزی سپاه شهادت یافت و بر پانچور خاک سپردند بیست
یک سال و سه ماه و دشت روز کام دل برگرفت سپس خضر خان نوزاده جانشین شده بهادر
نام بر نهاد و گوهر بخت او تیرگی پذیرفت در سال چهل و پنج الهی آن ملک از بزرگتر آمد خپا پنجه
در جای خویش گذارش یافت صوبه برا او اصلی نام او در دشت و در ادوی است و
بمنی کنار است سلیم دوم از ازبکستان که در کوه پنهان زند تا منتهی صد و شصت و دو
تا در رویه پیرا که پوینست بسبب شمالی منتهی تا سلسله جنوبی تلنگانه با خرمک آباد ملکی است
میان دو کوه جنوبی یکی را سنده کوهیند کاویل و پرناله وکیل کده بر دیگر سهلنا بهور مدام کده
بفرز آن آب و هوا کشت و کار گزین گزیده و در و گنگ کوهی و گو و آوری نیز خوانند
گنگ منهد وستان را بمهادیو نسبت و بهنداین بگوتم و شگرت افسانهها بگذرانند و نیایش
کنند از کوه سپه از زه تزنیک بروشد و از ولایت احمد نگر شده به برادر آید و تملنگانه رود
و چون مشتری باشد اندم دم از دور دست به نیایش گری آیند و دیگر پانی و پتی بهر و تر
نیایش کنند دیگر بوزنا از زود دیوان گاتو تر اوده و گیر در داده کروی بالا از از چشمه میانی بگریه
و دیگر تیا نزد دیول کالو جوش برزند درین ملک چو دهری را دیش مکه گویند و قاتو نکوی را کوی
نامند و مقدم را پاتمبل خوانند و پواری را کل کرنی ایلچ پوز بزرگ شهرست پای تخت و
کلی است در انجا بنفشه رنگ بسی خوشبو هستی چینه گویند پوینت بزین روید و و رفت کرد

دیس
چو دهری را کوی

چین
نیزه کوی

قدم در کوهیند
چو دهری را کوی
چو دهری را کوی

کاتویل بزرگ قلعه است کم همتا در چشمه است که هر بار بدو آب دهند و سرکار بدو منسوب
 بنامی سنگین قلعه است برشته سه طرف او را درود گرفته که برادر سنگین حصار است بزرگ زمین
 و میان آن کوچه است بدو نیایش کنند در چهار کوهی آن چاه است آتخوان بهر جانبداری که
 در واقع سنگ شونو آن فرمهره است لیکن خردتر شرقی زمیندار است جانیا و نام خدیو
 و هزار سوار و پنجاه هزار پیاده و افزون از صد فیل و ایسان او زمین را و ادوی را و دویست
 و پنجاه پیاده و دویست و پنجاه سوار و پنجاه پیاده و بیشتر در آن نزدیکی
 بمیصار زمینداری بود اکنون بر بوم او نیز حیره دست آمد و همه قوم گویند فیل صحرائی در زمین
 ایشان پیدا شود و همواره بحاکم مالوه نیز نیایش کردی نخستین بزرگان کرده و دیگران بسبب کار
 هندیه بر ناله بزرگ قلعه است فراز کوه فراوان عمارات در و پنجاه بومی است در آن نزدیکی
 و دویست سوار و پنجاه پیاده و یکصد و یک خان پنجاه سوار و سه هزار سوار و پیاده هر دو از قوم
 گویند نزدیک لیلایور و درود در آن مویشی گو آگون سنگهای خوش رنگ پیدا آید از آن شایسته
 بگناه دارند و شش کوهی در زمین شاهزاده سلطان مراد بگناه ساخت گزین شهری چهره
 برافروخت شاه پوز نام نزدیک نیلگند چشمه است چوب و جران هر چه در واقع سنگ گرد
 کلم از گزین شهرهای پاستانیت گامیش گردیده شود و نزدیک آن بومی است بیت جیو
 نام از اناوس کوند و بچاندان زبان زور و زکار هزار سوار و چهل هزار پیاده و پراکنده که کان آلمان
 دارد گزین پاره صورت ناک و جران با فند و تصرف است اندک زمان شد که از بومی
 برگرفت فیل صحرائی فراوان سرباسم بویسان بسربند و اینان را آن بنگران گویند صد
 و پنجاه پیاده و چهل و شش و پنجاه گزین و دیگر زمیندار است پنجاه گویند صد سوار و پنجاه
 پیاده و امر خدنی سرداری کند و هر دو قوم با جوت ماهر گزین قلعه است بر سر کوه

دران نزدیکی تخانه است بدرگاه منسوب او درین دیار بجله نیاروشناس گامش گزین و
 سرفزون برده بومی اند جیوراجپوت صد سوار و هزار پیاده و درازا ناگویند مانگ درگ گزین
 قلعه است برکوه فراوان جنگل گرداو بچاندانزدیک هنوز بعل درنیامده در سرکار به تهری چستو
 قلعه است همواره جواهر و نفایس دیگر خرید و فروخت شود سرکار تلنگانه از قطب الملک بود
 و از تلنگه گویند و چندی در تصرف مرزبان برابر برآمده دور اندوز و نرمل کان فولاد و خرا
 سنگین آوندای دگرین بر تاشند و گاه بس گزیده بود شکفت آنکه خروس چنان شود که
 استخوان و غون سیاه فام باشد چتای نیز بومی است دسکه گزین خولم است سید سوا
 وارد رام گده استوار قلعه است برکوه بس جنگل در آنجا صحرای فیل بسیار هنوز بعل در نیامده
 ناریه قلعه است از دگر بزرگ پرستش گاه برین شش گیتا گویند به جاست که خبر کردن
 دران سرمایه رشنگاری نیاکان پندازند گیاهی بهار به برها نسبت دریند و گیاهی که برود
 منسوب سازند نزد ولایت بیجا پور و این حوضی است چشمه دار بس شرف بدر از و پس
 یک کرده و گرداو بلند کوه آب شور دارد و اگر از دور تر براند یاکار و بدکنند آب شیرین بر
 نایه آبگینه و صابون در شوره از بد باید فراوان محصول دهد و بر فراز کوه چشمه است در آن یک گاه
 ساخته اندازان بر گز آب بدین نرسد و چون اکوس و زرد و شبته افتد آب بدین حوض
 بزرگ در آید همیون فراوان دران نزدیکی بومی است که ترا وایله خوانند از کوه راجپوت صد
 و هزار پیاده دیگر سرگه از کوه راجپوت صد سوار و هزار پیاده پتال استوار و ریت بر فراز
 کوه بتان نگری از مضافات اوست چهار تخانه در کوه تر اشید اند شکر و صابون
 مندی را در راجپوت دوسیت سوار و هزار پیاده دیگر کاسا جیوراجپوت صد سوار و هزار پیاده
 سیزده سرکار صد و پهل و دو پیر گنه بر و گراید از دیر یار نسفی است چون تلنگه این دیار بهشت تلنگه

درگاه
 بسم
 دران نزدیکی تخانه است بدرگاه منسوب او درین دیار بجله نیاروشناس گامش گزین و
 سرفزون برده بومی اند جیوراجپوت صد سوار و هزار پیاده و درازا ناگویند مانگ درگ گزین
 قلعه است برکوه فراوان جنگل گرداو بچاندانزدیک هنوز بعل درنیامده در سرکار به تهری چستو
 قلعه است همواره جواهر و نفایس دیگر خرید و فروخت شود سرکار تلنگانه از قطب الملک بود
 و از تلنگه گویند و چندی در تصرف مرزبان برابر برآمده دور اندوز و نرمل کان فولاد و خرا
 سنگین آوندای دگرین بر تاشند و گاه بس گزیده بود شکفت آنکه خروس چنان شود که
 استخوان و غون سیاه فام باشد چتای نیز بومی است دسکه گزین خولم است سید سوا
 وارد رام گده استوار قلعه است برکوه بس جنگل در آنجا صحرای فیل بسیار هنوز بعل در نیامده
 ناریه قلعه است از دگر بزرگ پرستش گاه برین شش گیتا گویند به جاست که خبر کردن
 دران سرمایه رشنگاری نیاکان پندازند گیاهی بهار به برها نسبت دریند و گیاهی که برود
 منسوب سازند نزد ولایت بیجا پور و این حوضی است چشمه دار بس شرف بدر از و پس
 یک کرده و گرداو بلند کوه آب شور دارد و اگر از دور تر براند یاکار و بدکنند آب شیرین بر
 نایه آبگینه و صابون در شوره از بد باید فراوان محصول دهد و بر فراز کوه چشمه است در آن یک گاه
 ساخته اندازان بر گز آب بدین نرسد و چون اکوس و زرد و شبته افتد آب بدین حوض
 بزرگ در آید همیون فراوان دران نزدیکی بومی است که ترا وایله خوانند از کوه راجپوت صد
 و هزار پیاده دیگر سرگه از کوه راجپوت صد سوار و هزار پیاده پتال استوار و ریت بر فراز
 کوه بتان نگری از مضافات اوست چهار تخانه در کوه تر اشید اند شکر و صابون
 مندی را در راجپوت دوسیت سوار و هزار پیاده دیگر کاسا جیوراجپوت صد سوار و هزار پیاده
 سیزده سرکار صد و پهل و دو پیر گنه بر و گراید از دیر یار نسفی است چون تلنگه این دیار بهشت تلنگه

سید

در یکی است و اصل جمع سی و نیم که در تنگه بود و پنجاه و شش که در دام باشد بر جوی و کنیان افزوده
شده که در و نهفتاد و پنج لک و بیست و پنج هزار و سیصد و پنجاه تنگه ساخته در زمان سلطان هزار
و شش لک و سی و هفت هزار و چهارصد و پنجاه و چهار تنگه برای افزودن جمله جبار که در
ویک لک و شصت و دو هزار و هشتصد و چهار تنگه برای این محل و اضافه یکده اول و
بجای شصت و چهار که در و بیست و شش لک و سه هزار و دویست و نهفتاد و دو دام در یکی از این
مهرت پرگه از سر کار کرم داخل جائد شد که جمع او نیز سیصد و بیست و دو هزار از سر کار که در جای
دو بر سر زمینداران او از زمین جبار اول

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اسکر کمر				کمر کمر نقش و نقش نقش و نقش					
محل									
اوردن گمانه				کمر کمر نقش و نقش نقش و نقش					
ابادون				چهار کمر					
پنجاهه باری				نقش و نقش چهار کمر					
جاننده				دوازده کمر					
همکین				دوازده کمر					
دیار				دوازده کمر نقش و نقش نقش و نقش					
دیار				نقش و نقش چهار کمر					
سینویا				نقش و نقش چهار کمر					
سازنده				نقش و نقش چهار کمر					
				نقش و نقش چهار کمر					

15

این ولایت از مرزبان و کهن بود در زمان سلطان محمود که پنج سردار با سپاهی نمودند
و زمانی گردانیدند بفتح الله که خطاب عماد الملکی داشت قرار گرفت چهار سال تا به ملت
داد و چون در گذشت پورا و علارالدین نام برگرفت و چهل سال بدادگری گذراند
سپس پورا و دریا خان جانشین شد و پانزده سال کام دل برگرفت و بعد او
پورا و دریا برهان که خرد سال بود بجایانی برداشتند و امر از تبه سنگالی کار ملک از
پیش خود گرفتند تا آنکه مرتضی نظام الملک چیره دست آمد و بر ملک احمد نگار افزوده شد
صوبه کجرات از اقلیم دوم در از برهان پور تا جگت سیصد و شصت و دو کرده
پهنای از جالوره تا بندر دمن و دو صد و شصت و دیگر از ایدر تا بندر گھاٹ هفتاد و خاور و
داندیس و شمالی جالوره و ایدر جنوب بندر دمن کنایت با ختر سو جگت که بر ساحل
دریای شورست کوه جنوبی و گرین رود بار شود دریای سامر تخی تا ترک مهند
و زبده متی مسرتی و در حجه آنرا جمن و گنگه گویند و از نزدیک با اعتدال از یک سو
هنگام باریش کلی نشود بیشتر گشت و کار جواری و با جراد از خورش بران بریغ کم شود
گندم و برخی حبوبات را ملوه و اجمیر آیند و برنج از دکن بیشتر نسفتی و نمایش کم رود و گرد
گشت و کار پیرامون باغ زقوم بر نشانند گزین حساری گردوا زین رو این ملک
بس و شکار گذار از فرونی وخت زار آبنه و جتان یکستان توان بر شمر
از پتن تا بروده که صد کرده باشد آبنه زار بالیده و شیرین برود و برخی در خاصه
شیرینی آورد و اسخیر گردیده پدید آید و خرپره برنستان و تابستان نشاط آورد
هر بار دو ماه فراوان و انگور میانه و گل و میوه بسیار از دخت انوپی بشکار جانور
عشرت نمواند و دخت صحرای لورا فرون و سقفت خانهها بیشتر کمیل و دیوار با از
خشت سخته و چونه برخی از پیش منی بنیاد های پناور و دیوار های میان کاهان

خداوند یکیش
دو نفر نیست در
دو نفر مشهور کرد
صحرای مؤثر در کینه
دارد در سر خنده
دو نفر غده ای از نار
خواه بود و یا پیش

فخریہ شہزادان
اعظمیہ شہزادان
عاصمیہ شہزادان
سیفیہ شہزادان
مختاریہ شہزادان

و بهمانی راهی آناه دارند بسواری بهل باشد نقاشان و خاتم بند و دیگر بهر پیکان
 پی مرصفت را چنان کار بستند که خط خوش نمودار گردد و قلعیدان و صفت و قی
 و جزآن بر سازند ز تازی پارچه از چیره و فوطه و جامه و ارمحل و زر پفت و خارا
 گزیده تر بافتند گوناگون قماش روم و فرنگ و ایران و توران را تقلید نمایند
 شمشیر و جهم و گوسوه و تیر و کمان شایسته بر سازند خرید و فروخت جواهر شود
 و نقره از ولایت روم و عراق و جزآن آورند تخت پای تحت پین بود و چیت
 جاپانی و امر و احمد آباد بزرگ شهر است بکترین طرحا آباد بر کنایه سیرتی عرص
 بیت و سه درجه و خوش هوایی او یافت گزیده کالای هفت کشور کم همتا دوست
 دارد و بر دین آن سصد و شصت معموره بخشی خاص هر یک را یوره نامند زاکیر
 شهر با هر یک پیدا و امر و زما هشتاد و چهار آباد در آن هزار سنگین مسجد و هر یک
 دو مناره و شکر و کتابها و دیوانه رسول آباد و زما حضرت شاه عالم بخاری
 و میوه قصبه است سه گروهی از احمد آباد و خواجگاه قطب عالم پدر شاه عالم
 و دیگر بزرگان و گزین باغها در آن نزدیکی پارچه با نازده دست بدرگاه قطب عالم
 افتاده است و بر خن چوب و تختی سنگ پایه آهنگ گفت استانی ازان برگذارند و بر سر
 موضع سر کهنج درویش احمد گیسو آسوده و سلطان احمد که احمد آباد بنا کرده است
 و بسیاری سلاطین آسوده اندیل گزیده بهر سه و بر درستان و جزآن
 درد و از ده گروهی محمود آباد شهر است بنا کرده سلطان محمود و لشین کاخها
 در و چپا کرده و در چپا پیرامون آن دیوار کشیده اند و هر نیم گروه
 باغی و سر زمینی آهوی گوناگون پنجه در و سر داده اند و زبان ایدر بوست
 بر این داس نام پس ریاضت کر غله خشت گجا و دبد و اهنای از سر گین او و جنب

و بر آن
 حرات قس
 پادشاهی
 بدر گویند

و غذا ساز و برهن بس گزیده شمر او را کوس را خور کلاستر دانند و پانصد سوار
 ده هزار پیاده بدو کردند و بندر که کوکه و کهنات برین سرکار گراید و فراوان عمارت
 بس گزین بزرگ گوناگون بازرگان و حجب ساز از که نو که راهی شود درین جافرو آید
 کالای سحر کشتی ها که آنرا با دری نامند یکهنایت آورند و در کمری کا و گیرنده شود
 سیصد روپیة و افزون ارز و خوش سخن و تنومندی و نیکو زقاری هر چند پیش گران
 ارز تر جاواره در قدیم ملکی در یگانه بوده ده هزار و صد قریه بدو باز کرد و در از هفت گز و پنا
 چهل دده هزار سوار و پنهان شماره پیاده و امروز دو هزار سوار و سه هزار پیاده مرزبان او
 بحاکم بجات نیایش کردی چهار بخش بود پیشتر الوس چهار آبشت جا و امروز
 از احمد ابا و یک پر گنه بر شمارند و قصبه او پنج است +

[illegible]

بین دو قلعه و درون یکین و خشتین طولی هفتده و درجه دوه و دقیقه عرض بیست و سه درجه
وسی دقیقه گرین کاه باید نیمه روز چاه کرده و در نور دو قطبی نیکو باشد و در دستیار مغانی
برند سه دور قصبه ایست بر کنار سرتی بزرگ پرستش جای بدنگر بزرگ شهرت پستانی
سیصد و پنجاه درون نزدیک هر کولابی و فراوان بر همین آباد جانا سهرسب گزین در است بر
کوهی بس بلند و نویم کردی از ان و شوار گذار چند جا دروازه بر نشاند یک جا قریب
شخت گزیده تخت بند گردانیده اند و هنگام یکایر پروازند میوه خوب شود سورت اند
نامور بنا در دریای قنیه است نزد آبگذر و هفت کردی بد ریای شوی پیوند در امیر آن طرف
آب بند است از توابع او در قدیم شهر بزرگ بود بندر کس دیوی بس از نیز از مضافات او
میوه خاصه انناس فراوان شود و روغن خوشبو بهر گونه گزین پدید آید و زرشکی کشیش
از فارس آمده نگاه ساخته اند و از نذر و ماژند بر خوانند و چمنابرس از نذر صلح کل گیتی حس راوند
هر طائفه کامیاب گردیدهای خود و از بی پروائی کار پروازان دولت و سپه سالاران حد
بسیاری ازین سرکار بنویز بدست فرنگ چون دین و سنجان و تاراپور و هاجم و هم شهر و بندر
اند بهر وجه گزین قلعه ایست و آب نریده از کنار او شده بد ریای شور و پیوند همین اند
از بنا در شهر بندر و کالی و گندمار و بها بهوت و بهکوار از توابع او نزدیک قصبه مایه
شکارگاهی است بد رازی هشت کرده و پنهان چار فراوان آمو و دیگر جانور و در آن
جنگله ایست بنر و شاداب بر ساحل دریای نریده نشیب فراز ندارد **سور کار سورت**
پنجمین مجبول و او و را و ستیج تایی فوقانی هندی و های خنی ملکی جدا گانه بود چاه هزار
سوار و یک لک پیاده بزرگی قوم کموت و شتند و راز از بندر که که تا بندر رامرای صد و
بیست و پنج کرده پنهان سر و بار تا بندر دیو هفتاد و شترقی احمد آباد شمالی ولایت که مجنوبی

که از شهر شرقی و غربی
چرا که تار و پرواز از این
دست خام است شود
بنابر آن که شروع گویند
و نماز جاریست

قلعه سورت
رونی خان سولام بدین
نماده دوست

[illegible]

نخستین که بسورت جدید نامور از فرونی درخت زار در هم چیدگی کوستان بد کسی راه می برد
 ناگاه به تیر و گزینی را بدو گذاره افتاد از واگسی یافتند سنگین در سیت چون گدازه زبان زور و کار
 سلطان محمود پیشین بزور برگرفت و در زبان آن قلعه از سنگ بر ساخت ارم قلعه است
 در پشت گردی بر بالای کوه امر و خراب است در سزاوار آبادی و همدان نزدیکی بر فراز کوه
 کز نال قلعه است فراوان چشمه در دست بزرگ معبد صحن و بندر و گودی گولیات در آن نزدیکی
 دو موضع است قلعه است بدوی یک کرده بندر بدان منوب و نیز در عقب چون گدازه جزیره است
 سال که که نام پدر آنرا و پنهان چار کرده پیوست آن جنگلیست درسی کرده خود و میوه ها
 در و برخی کوا لیا را بنگاه و آن سرزمین را کرده گویند نزد موضع تو کا نوسا دریای پنهان و
 بادریای شور پیوند داهی چنان نازک شود که اگر زمانی با قباب دارند گدازد و شتر گزین
 و اسب بالیده تراز کوت بهر سدر در و بین قسمین شهرت بر کنار شور دریای سنگین قلعه
 دارد و از این سومات خوانند بندریت بزرگ قصبه او را نه قلعه از سنگ بزرگ
 در که روی دریای شور بیشتر گزین شود و در آن نزدیکی چاهیت از آب باری دریش
 بندر منگورو و دیو و بر بندر و کوری نارد احمد پور منظر آباد درین سرزمین چشمه سستی از نزد
 بر آمده و پر تشکده بر همین فراوان از انمیان سومات و پروانچی و کوری مار اس
 سترگ بر شانند و درین نزدیکی میان دریای بون و سستی پیش ازین چهار هزار سال
 و کسری پنجاه و ششش کرد و جادوان با یکدیگر چند و چند یکدیگر آویزه افتادند همه را
 در آن آشوبگاه روزگار سپری شد و شکوف دستا نه بار گویند در نیم کردی پیش
 سومات بهاکا تیر در آنجا کبشن نیز رسیده و در کنار دریای سستی زیر درخت پیل
 فرو شده و از این سلسله گویند و این بر و جای را معبد بزرگ اندیشند شکفت آنکه در قصبه

سومات شهرت
 بر کنار چو چاه و سوات آن
 بنام درخت در آن چاه
 آن سومات بود و در
 آن خانه حلقه شده بود
 بی علامت و نشانی
 آنرا شکار می کردند
 با بطلان آن
 جمع شدند و کشتن
 در آنجا از باج
 جمع شدند و کشتن
 در آنجا از باج
 جمع شدند و کشتن

مولی مهادیو تخته است منسوب بمهاویو هر سال پیش از برسات روز معین جانوری که
 بزبان هند راویا بگوید پدید آید اندکی خردتر از گوشت و لانش کنده تر سیاه و سفید
 بر فراز تخته نشینند و بختی عشرت کنند سپس غلط و لغت زندگی سپرد و آن روز مردم شهر
 فراهم آیند و گوناگون هر شب بوسوزند و از مقدار سیاهی و سفیدی او اندازه بایش برگیرند
 از سیاهی باریکی و از سفیدی خشکی و درین سرزمین جوار و شالی سه بار شود و نزد او دو جو
 یکی را جمنا گویند و دیگری را گنگ آب از درون بر جوشد و رودباری شود و هکی ماهیان این
 دو چشمه سه چشم سوین در پیشانی و میان منگاور و جود از زینی ست اگر موجه دریای شور
 فرو گیرد و در سالی روز معین آب شیرین دهد چنان برگزاند و پاشانی زمان یکی را گنگ آب
 امتیاج افتاد و ماضی اشارت بان سرزمین کرد و شیرین آب تراوش نمود از آن باز در
 جهان روز این شگرف نمود و احریت افزاید و هر شتم الویس اجوت از قوم که لوت بسپرد
 کلانی این دیار بدیشان گراید و امر و نهز اسوار و دو هزار پیاده و جمع امیر نیز باشند
 ایشان را باریه خوانند و نهز اسوار و سه هزار پیاده و در سوین در پایان کوه شیرین بخت است
 بزرگ و بر فراز آن کوه قلعه پالی تهانه اگر چه آبادی ندارد لیکن نهز اسواران و بزرگ معبد
 و بندر و کوه که بدین سرزمین گراید و جزیره دیرم که پیشتر حاکم نشین بود و از و پنهان کرده
 کوهی است در میان دریا زمیندار قوم کوهی دو هزار پیاده و چهار هزار پیاده و چهارمین
 موه و ملاجا طائفه و اله بسر نیز سیصد اسوار و پیاده و چهلین جکت آزاد و ارکا کالانیر
 گویند کشتن از مترا آمد و تخته نگاه ساخت و در تخته سنی بر بست بزرگ پناشگاه بزرگ
 و جزیره سکو و غرض و طول چهار کوه ازین بوم بر شمرند و نزدیک از امرالی جزیره است بد از
 و پنهان افتاد کرده مقدار نیم کوه زینی ست پیشتر سنگین اگر او را بکنند و چهار طرف و دایمی

چنانچه
 بوی کسبی
 معوض و راو
 مفتوحه معبد
 معبد در کتب
 علی کرده و سوم
 شهادت بجای
 سه آرزو
 خنده آینه

در گیر و ملک ایاز خاصه خیل سلطان محمود گجراتی چهارم شش بر کند بندر سه از امرای بر بسیاری
 بنا در کوت قوم بابل در اینجا بسرزند هزار سوار و دوهزار پیاده و دوششمین جزیره که است
 بزرگ دخت زار انبوه و فراخ دریا لشکر با کجند گرو و چنقه بسرزند هزار سوار و دوهزار پیاده
 در هفتم با کلمه باشند دوست سوار و همین قدر پیاده در ولایت کاهی فراوان ذات ایشان
 از سرتیاری سپ کنند شش هزار سوار و همین قدر پیاده و برخی اینان را تازی می نژاد پندارند
 عیار و همان دوست باشند و چنقه هر کیش خورند حسن فراوان دین گرو و چون جاگیر دار
 رود دشت پیمان چنین بر گیرند که او پارسانی زن و مرد را پسر و زن و کاهتی کنار آب و دلا
 گرو و بی باشند از اینان را پور آنچه گویند سه هزار سوار و همین قدر پیاده همواره به جام در آورند
 و در هشتم به با نجر بندر است کنار دریای شور قوام و اسی بسرزند دوست سوار و هزار پیاده
 در نهم قوم چارن هماد و یواز عرق جبین خود چارن نام آدم سیکری آفرید و تیاری گا و خود بدو
 سپر و شمشیر گفنی و نیایش بر سر آید و از گذر نشسته و آینده آگهی دادی نژاد او را بدین نام نخواست
 بیشتر استایش بر گویند و نسب نامها بر خوانند و هنگام کارزار در استان و لاوری گزارش
 نمایند و دل بدو و هند و نیتی را از غیب گوئی نیز بهره باشد در هندوستان کم بزرگی باشد
 که چند مدت از اینها با او نبود درین سزین پالصد سوار و چهار هزار پیاده بهما صبح با
 و بای خفی و الف و مای فوقانی هندی نیز در آخرین جوانی و دلیری و معرکه آراست و
 تایش گوئی بدیشان کم بهتا اگر چه در اعتبار از ایشان زیاده باشند لیکن در شمشیر چارن و
 برخی چنان سر آیند که چارن بجز خواهش طرازیستی برگرفت و بهما از جهاد و شوکت و ستاها
 گزارش نمایند و میان جهاد واره از سر کار احمد آباد و پش و سورت نشیب گاه است
 بدرازی نمود کرده و بهنا از بهفت تاسی آن رارن نامند صبح را و سکون فون

چارن
 با فتح با خیمه های
 نژاد سزین
 بهما را گردید
 و خاچی زبان
 بدو نشسته

بیشتر از موسم بایش شور و یا بر جوشد و این سزمین را فرو گیرد و بارش نداشت
و چون ریش ابر فرو نشیند روی دگمین هند باری جاشک گردد و نمک فراوان
شود و در پرگنه جهالا داره وجه این فراهم گردد و احمد آباد مشرق این بوم و مغرب رویه آن
ولایت بزرگ جداگانه آنرا چکه گویند قلع کات و جیم فارسی مشدد و با پنهان دراز
دو صد و پنجاه کوه سبز مغرب رویه اوست و پنهان صد کوه بیشتر در دشت و ریگستان
اسپ گزیده تازی نژاد و اندوشت نیز بسیار و خوب شود و بزرگ آن سزمین گروه جادو
وامر فر بنجاره مشهور سپاه این الکوس ده هزار سوار و پنجاه هزار پیاده مردم زاد نیکو
روی بالابلند در از ریش حاکم نشین شهر پنج دو قلعه استوار دارد و چهاره و گنت کوٹ
گجرات رویه جانب جنوب زمیندار است و بزرگ اورا جام گویند بومی نیکو زویش و
پیشتر ازین شصت سال را دل جام را پس از اویره و دوا از ولایت بر آورده و اویره
میان ولایت چتوه و بادهل و جاران و تونیل بنگاه ساخت و دیگر نیکتین با برگرفت شهر
توانگر اساس بر نهاد و این زمین را آنچه خرد گویند و امر در سر سال بنیره او جانشین قصبات
وزمین کشتکار بسیار دارد و حاکم نشین توانگر هفت هزار سوار و هشت هزار پیاده بدو گردید
و شتر و بز خوب شود و از دیر یازد ستور هر دو مری کیش و پیوست مورا و میکسج ولایت
آنرا بال و دریای مری میانه بگذرد و گجرات رویه جاکلی جداگانه دارد و بنگاه و نیکو
و مالوه و سوبانس و الود آن نیز مرز بانی جدا داشت در هر دو پنجاه سوار و ده هزار پیاده و
هر دو ستودند از خویشان رانا بزرگی برایشان بود و از دیر یازد گنت متصل سرکار
پشن ولایتی است حاکم نشین قصبه سروی خداوند و هزار سوار و پنجاه پیاده بر فر از کوه
سترگ قلعه است ابو گده نام دوازده دپه دارد و کول آمیت و از دیر یازد آباد کرد

سپه
نقح کات تازی
بجیم فارسی
مورا و میکسج
فانج کات
بنده یان آمه
تخته است

او آب و علف فراوان و نیز ولایت شرقی بدیه شمالی هند و جنوبی نادوت و غربی
 جاپان در از شصت کرده و پنهان چهل بومی چوبان حاکم نشین قصبه آبی موبان فیل صحرای
 فراوان ششصد سوار و پانزده هزار پیاده میان سرکار سورت و نذر بار کوستانیت
 آباد آنرا بگلانه گویند بخت با و سکون کاف فارسی و لام و الف و فتح فون و های مکتوب
 بومی را بهور سه هزار سوار و ده هزار پیاده ششصد و سیب و انگور و اناس و انار و ترنج
 بس خوب شود هفت قلعه نامور دارد از ان میان مونگیر و سابس لیر گزین میان سرکار
 مادوت و نذر بار کوستانیت در از شصت کرده و پنهان چهل لوس کوبل از گروه
 راجپوت بسر برند و امر فرزند بنیست ترداری نام مدار معامله بر و وزیر راجه جز نامی بگویند
 و در قصبه راج بهیل و کولوله بسر بر سه هزار سوار و هفت هزار پیاده آب این سرزمین
 بسی زبون برنج و عسل گزین شود و نه سرکار و نه صد و نه هشت پرگنه بدین صوبه گرایان
 سیزده هنوز جمع و چهل و سه کرور و شصت و هشت لاک و دو هزار و سیصد و یک
 و یک لاک و شصت و دو هزار و سیصد و بیست و سه رجب حاصل بنا در زمین چمپوده غیر
 سورت که نقد است یک کرور و شصت و نه لاک و سی و شش هزار و سیصد و هشتاد
 و هفت بیگ و سه سوه از ان میان چهار لاک و بیست هزار و دو صد و هشتاد و چهار
 و ام سیورغال بومی و شصت و هفت هزار و سیصد و هشتاد و پنج سوار و هشتاد و
 هشت هزار و نه صد پیاده *

پویشید و غانده
 بگلانه و ولایت است
 طول آن صد کرور
 و عرض آن سی
 کرده و بیست
 و ده هزار سوار و ده هزار
 پیاده در سر
 و جمع آن شش
 و پنجاه هزار و هشت
 و نوزده هزار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سرکار نادوت شمالی

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

سیر کا چاند سیر جنوبی

پرگنت	قلع	اراضی	نفتی	سیدرغال	زیمند	سوار	بیاده
نیجی							
اراده							
جانبی							
چندداره							
چهارای							
دیو							
دیو							
دلا							
نویس							

[illegible]

بدون

س	نیز از و نهفتند	دو یک و نهفتند	
نویاری	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	
مراوی	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	
معه	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	
نیز از	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	
نویاری	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	
نیز از	و نهفتند و نهفتند	دو یک و نهفتند	

سرکار کو دہر جنو ہے

پیرگنت	قلع	اراضی	نفتی	سیورغال	زمیندار	سوار	پیاده
محلی		سی هزار و دویست و بیست و پنج	دسی چهار صد و سی و دو		اقدام	هزار	پنج هزار
دوازده		نفتی	سی هزار و دویست و بیست و پنج		مشت	سوار	پیاده
اود		نفتی	سی هزار و دویست و بیست و پنج				
اکلاوا		نفتی	سی هزار و دویست و بیست و پنج				
بیکرا		نفتی	سی هزار و دویست و بیست و پنج				

معدله	فوزده هزار	فوزده هزار	فوزده هزار
میران	دو هشتصد و پنجاه	پنجاه و شش هزار	پنجاه و شش هزار
ارمان	دو هشتصد و پنجاه	پنجاه و شش هزار	پنجاه و شش هزار
میران	فوزده هزار	فوزده هزار	فوزده هزار
معدله	فوزده هزار	فوزده هزار	فوزده هزار

کراچی اور پشاور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فرمان زمان	نهر راج جادوان	جو گرج	سی و پنج سال
بهیم راج	بست پنج سال	بدور	بست و نه سال
سج راج	بست و پنج سال	رشادوت	پانزده سال
سانست	مفت سال	ده تن از قوم سونگهی و بست هیل و چهار سال از پاری	
مولج سونگهی	پنجاه و شش سال	جامند	سیزده سال
په	شش ماه	در لیه برادر زاده	یازده سال و شش ماه
بهیم برادر زاده	چهل و دو سال	کرن	سی و یک سال
جینگه ادر سراج گویند	پنجاه سال	کما در سال نیر عم	بست و نه سال
اچال برادر زاده	سال	لکھول	بست سال
مفت تن صد و نود و شش سال	پور پور و راجا وانی	پرومول با کیله	دوازده سال و پنج سال
پیل دیو	سی و چهار سال و شش ماه و روز	بهیم برادر زاده	چهل و دو سال
اچرن دیو	ده سال	سارنگ دیو	بست و یک سال
کرن	شش سال و ده ماه و پانزده روز	شش تن از قوم با کیله بست و شش سال کامیابی و	
سلطان مظفر ناک	سه سال و شش ماه و شانزده روز	سلطان احمد	سی و سه سال و شش ماه و بست روز
محمد شاه	مفت سال و نه ماه و چهار روز	قطب الدین احمد شاه	مفت سال و شش ماه و بیست و نه روز
داد و شاه عم	مفت روز	سلطان محمود بیگ	پنجاه و چهار سال و یک ماه
سلطان مظفر	چهارده سال و نه ماه	سلطان سکندر	دو ماه و شانزده روز
اختر حنان	چهار ماه	سلطان بهادر سلطان مظفر	یازده سال و نه ماه

[illegible]

هندی با مهاچنان برگذارند که سال شصت و دو دوازده تا پنج بمرحمت صد و پنجاه و
 چهری خنجر دولتش فروخت و کجرات جدا گانه سلطنت شد راجه سری بود و پور
 قنوج سامنت سنگه نام پشاور از بدگوهری قندهار و فی و گنوهیتی فرستاد و خانمان سی سخت
 زلفش استن و خاننا کامی در پانچگرات آمد و در صحرائی یکسی برادر بهل یونام را که از و اشنگا
 چین بود و برگذار افتادش بدو آمد و یکی از گردندگان خود سپرد و او بر این پور برده تیار
 مهت کماشت چون کلان سال شد بهنشین فرمایگان تباہ اندیش لازاری و مانہی
 پیش گرفت و سنگا به بدکاران فراهم آمد خزنیہ کجرات که تقوچ میرفت بدست آورد و از پنجا کہ
 سعادت سرشت بود جانی اقبال بدو پیوست شمشیر اخرو در ہمنوی آمدہ از بدکاری جو ک
 گراسید و پنجاہ سالگی فرماندہی یافت مین آباد کردہ اوست گویند برای تحنگاہ شرف نگہی بکار
 برد و سخت تکاد و نمود و انہل نام کا و چرای گفت زبشی دیدہ ام اگر بنام من آن شہر آباد کرد و ہمنوی
 کخم پذیرفت او بدرفت زاری نشان داد کہ خرگوشی با ویزہ سکت شدہ بود و بہ نیروی بازو کا
 یافتہ راجہ آن سرزمین آباد گردانید و انہل پور نام بہ بنا و اختر شناسان برگذارند چون
 ہزار و پانصد سال و ہفت ماہ و نہ روز و چہل چار گھڑی سپری شود و خرابہ کرد و از زبان
 و زبان کردی نہ واکہ گفتندی چون زبان ہند آن دیار گردیدہ را مین گویند بدین نام نہ بازو
 روزگار شد راجہ سامنت سنگہ دختر خوش اہ پیری دندک سونگنی از نژاد راجہ ہلی کہ خدا کردہ بود
 نزدیک بزادن بود و گذشت شکم دریدہ فرزند را بر آورد و نہ ماہ در شانزدہم متزل بود اہل ہند را
 مول گویند بدخبت مول را بنام ہندا و مند و سامنت سنگہ فزندی برگرفت در تیار داری بہت
 چون بزرگ شد از دم بازی خراب استچان بہ تباہ اندیشی افتاد و راجہ درستی سلطنت و زام
 سیکرد و در ہوشیاری باز میگردد آن شویدہ متغیرا کا کیوہ تر ساخت تا آن کہ

آن نافر جام جان شکری ولی نعمت نمود نام بزرگی بر خود نهاد و در زمان جامن چا
صد و شانزدهم حجری و هزار و شصت و چهار بکر با جیت سلطان محمود غزنوی بر بند یا چهر
وستی یافت لیکن در گذشتن مرزبانی از پیش خود مناسب وقت به دیدند است یکی
از تو اورا جابسر در سالی پیشی قرار داده از راه سنده بازگشت تسکنت آنکه بخوشش او
یکی از آن ترادر پای بند همراه آورد چون چندی برگشت از بنی کی و دور اندیشی
او را طلب نمود و چون نزدیک رسید پیشتر روانه شد تا بد گوهران بدو نپویندند
روز که کجا خواهند شد زیر درختی زمبابی بنمود و شکاری جانوری چشم او را در روبرو آن
کرد و نابینا را فرمان ده و ساختی پناه سپاس جان بند را بجای او گذاید و او را و شکاری هفت
کمال سولنگی از نیم جان زاری راه تجرد گرفت چند آنکه حی سنگ را چنانه زندگی برگشت درین هنگام
از صحرای ناکامی رسید و جانشین بسیاری ملک گرفت آنچه اسپال از بدبختی و نعمت
راز هر دو و برای دنیای ناپایدار جاوید نفرت اند و خست لکھول افسری بنمود شایسته اگر کرد
پاکیس که زید در فرمان وای کردن سپاه سلطان علاء الدین گجرات برکشود او نه میت یافته
بدکن پناه برد اگر پیشتر ازین خردلین سام و قطب الدین بنگ نیردین یا آمده بودند
از زمان سلطان علاء الدین سلطنت ملی باز گردید و در زمان محمد بن فیروز شاه نظام مضع
که او را استیمنان گفتندی به نیابت او حکومت کردی چون بیدادی او و نشین آمد مغول
ساخته ظفر خان پور و جلالک تانک را ایالت داده نخستین از ناسپاسی را دیزه رختی
بر بست و اندازد این مدت از حال فرماندهان دلی گرفته آمد و پور او نامار خان بدگوهر و تبا
سرشت بود و در آن هنگام که سلطان محمود در گذشت و اورنگ نشینی و ملی سلطان محمود
رسید و زکا و تختی بر تخت ظفر خان فراگوشه نشست و نامار خان اسباب بزرگ

فراهم آورده بدلی روانه شد همانا بفرموده پدرم در گذشت از بیغوله در آمده خطبه
سکه بنام خود ساخت و سلطان مظفر شریه آفاق گشت و با سلطنتی جدا گانه گشت و
حکومت این دیار بالوس تا ناک قرار گرفته پدر او و جبه الملوک از کیش بر همین بر آورده
بودند پوز تا تار احمد نام سجان گزائی بزرگ بنای خود همت بست و بر جای انوش
زبان زوگی جا دید اند و خست احمد آباد اساس بناوه او با بلطرازی و وستان سرک
از دینی بر کناره میر نسبت روز جشن که هنگامه شاد و خواب غفلت بوده و وازده عم خود را
از هم گذرانید پیش بجد خود پرداخت و بجا دید پیشانی در شد و با نفس پسین بدادگری و
کار سازی پای همت افشرد چون او را از ناخایستگی بکنج حمل بردند فتح خان بن
شاه محمد را بجلال خود گشتند و سلطان محمود لقب بدید بیار شناسی و دادگری نام بر آورد
بخشش و بخشایش اشعار خود گردانید ملک شعبان که خطاب عماد الملکی شوش فکرت
یاد بها نمود و عنفوان دولت درستان اعتبار گزین در جان شکری خداوند خویش
حیله اندیشید و نخستین بر انداختن این فرومیده مرد اخلاص مند بخاطر آوردند باین
پخته کاران سخنان شالیه سلطان رسانیدند از آنجا که دنیا داران بر خوشی از زندان
کیبای جهان عفت رازندگان بر نشاند و در هیچ جان شکری شد نزدیک بود که کار
با انجام رسد ملک عبد الله دار و غنه فیلخانه که سلطان راه سخن شوشت بآن پان منی سواد
سکال متباه اندیشی بدگوهران گذارش نمود سلطان بلطرازی بحیل او را ربائی داد و فرمایگان
برده آرزوم دریده باو نیزه بر خاستند چندی از خاصه خیلان و خلایان باو از عسکان فیلیانی
همت افشردند و فیلیان نیز در مالش بدگوهران یا و آمدند و آبروی ناسپاسان ریخته شد و هر
بزرگی با دافرا دیافت چون وز کار او به آمد بدست یاری مظفر خان پورا و جانشین دی سلطان

سلطان محمد باو در جنگ
کانت فارسی زن سنانده باشند
کشتن و کشتن آن را می کشد
جان زبانی باین

نقصان کننده عمر بود
حافظ جان را کشت

سلطان باو از غنای خودت یاد
در کافات بهندی بود با دافرا
و با دافرا و با دافرا

خطاب یافت و به نیکوئی سربد شاه اسمعیل صفوی گزیده کالای عراق بار سحانی فرستاد
 او نیز تایش مروت بجای آورد و چون در گذشت پسر سلطان سکنار لقب نهادند و نگار
 شد عماد الملک فرجام او را در کتفه صفتی از هم گذرانید و نصیر خان بلور او را پشاند و فیروز
 کیلیق بر شستند از فردوس مکانی گیتی ستانی دروکاری خواست عمره دشت اگر فیروز سیاه
 بیادری آید نبرد و ب باقوان چند کرد و یکیش شکست شود چون پاس می پذیرش نیافت
 هنگام بهادر پور سلطان مظفر خوجا پسر بریان از دلی دیار رفت و امر اندوگر دیدند و در زمان پور
 از شک او زیارت بود پیش سلطان ابراهیم قوی بدلی آمد صحبت در گفت امرای پور
 پور سپری طلب رفتند کانش آن طرف دشت درین هنگام هوا خرابان از کجرات عرض
 فرستاده نیا لشکری کردند و خوجا ش طبیعت ره گراهی بنگاه شد و کامیاب آمد و بدو پیش
 چهارمین دست شاداب گردانید از کوتاه وصلگی باده وینی سختی از سوش برد و از جنت
 استانی برخاست و شکست یافت ناکامی برشت چون خست سیلاب شتی در داد
 میران محمد وزیران پیش از زاده سلطان زندگی اول جانشین و ساخته بود و امر غائبانه بنام
 خوانند و در کتفه زمانی کجرات سیده روزگار و آبر محمد و پسر سلطان مظفر که در سیادل بندر کوچ
 او نشست نام بدگوهری با چندین نهیکان و از هم گذرانیدند تا طلب سلطان دو ازده ایسر
 راننده ندگی در حیدر اعتماد خان از پیش منی رفت و با دادان کچند بی از هم آورده به یکبار آورده
 و آن بیان سی از هم گذرانید و فی الملک نام از زاده سلطان محمد شین سلطان احمد خطاب
 داده گوشه بر نشاند و کار فرماندهی از پیش خود برگرفت چون کلان سال شد بدو
 دیگر در سر اعتماد خان بخانه یکی از مسازان خود برده ره گراهی شتی ساخت خود را
 ناستنا ساز و گرفت و سوگند با خود کرد که پسر سلطان محمود حسین است بدست اسرا

بدون نام بزرگی برهنه و سلطان مظفر خطاب داد و دستایه حکمرانی گردانید تا آنکه شاهنشاه
والا شکوه سایه داد گستره برین دیار انداخت و این آباد ملک بدین جا دید و
بازگشت امید که طراز همیشه کی که در دستش است از آن دست اندازند

صوبه اجمیر حقیقت گذارش یافت

از دوم اقلیم در از موضع بهکرم و مضافات آمیر تا بیکانیر چهل و شصت و شصت کرده
پنهان از نهایت سرکار اجمیر تا بالنوازه صد و پنجاه خاور رویه دارا خلافت شمالی و تقبالت
و بی جنوبی کجرات باختر و دیالپورستان یوم ریگستان آب و در بر آید و سر بایکشت کار
ریزش از رستان نزدیک با اعتدال بهستان بسیار گرم بیج کم شود و جاری و لوله دره و موثبه
فراوان مفتوح به ششم بخش غله بدیوان گذارند و نقد کم خانه درنی نسبت خرگاه اسباب بر بکوه
جنوبی جاها دشوار گذرد و این صوبه از سیوار و باژ و دژ و دلی فراهم آورده به خستین نهاده با
گراید و همگی سرکار چوراز و درازا چل کرده سی پنهان و سه قلعه بنام موچو و حاکم نشین کونبل تا بیل
در موضع جان از مضافات کوکنده کان جبد و چین پور و جزآن از توابع مازندل معدن مس
فراوان سود بد و سر در بومی را پیشتر ادا لگفتی و از دیر یازاناکو بنیدار قوم کموت حوثین
را از ترا و نوشیر و آن دل بر شمار و بزرگ تیاک ایان از نیزنگی روزگار بولایت برابر و قواد
بهزبانی بر ناله روشناس گشت پیش ازین بهشت قد سال تر ناله را غنیم گرفت و بسیار خیر و
شدند با تا نام خرد و سالی را پاداش از آن آشوبگاه گرفته سیوار آمد و بر اجبند لیکه بیل پناه
برد و چون کال سال شد گا و چرانی و نخچیر انگنی پیشه بر ساختی چند آنکه بر او مردی نام بر آورد و از
نزدیکان آج گشت اعتماد دولت آمد چون آج سفر و اسپین نمود چهار برادر زاده او در جانشینی با یکدیگر
گفت و کوکوند آخر همه را رای برین شد که با تا کلاتر باشد و از فرموده او در نگذرد او سر باز

میزد و زنی یکی از آن چهار تن را خون از انگشت برآمد از آن تخته بر و بر کشیده و دیگران
 نیز او را بجایان بر گرفتند و خود را بیت استقلال برآوردند و فرشت قیام روز را می داد و هر کار انا
 سازند تخته از خون آدمی بر کشند و آن ناسپاس هر چهار را بفراموش خانه نیستی فرستاد
 در صحرانوردی سرخ نام ریاضتگری را جانور اندیشیده تیر در خانه کمان نهاد و از صفای ضمیر
 دریافته آگاه ساخت و او شتر ساری روی سجد شگری آورد و گاه بگاہ پرستاری نمودی
 روزی او را نوید را بجی داد و شگرت و استانی برگذارند چون در موضع سیود و آبگاه ساختند
 این لوس اسیر و یه گفتند و چون در آغاز کار بر زمین به شمار اینان پرداخت از آن کرده داد
 چون را دل تن سی را روز کار سپری شد از سی خوش او را بر آجی بر نشاندند و را نا خطاب دادند
 او هم پشت را نامی امر و ز که امر انا نام دارد چتر کتیا لاکما موکل کوهنا را اهل سانکا او دیشک
 بتاب مرادستان سرایان پاسبان چنان برگذارند که سلطان عسلا و الدین خلجی فرزند وی
 دلی شنید که را دل رتن سی مرزبان میوار بدینی دارد و بخوابش و در آمد و سر باز و بوالش لشکر
 کشید او و چتر و فرشتین آمد زبانی در از پنج برد و سودمند دنیا را از حیل اندوزی آشتی و دوستی
 و زید راجه پذیرفته لفظی معافی او قیاد سلطان با مخصوصان بر و از قلعه برآمد و آنجناب چندی کم
 شد قابو دیده راجه با برگرفته روانه شد گویند که کس نام برده همراه گرفته بود سیصد نامور
 خدمتگار تا فراموش شدن مردم راجه را ناد و آورد و غریز جانیان به فاست پس آجی از تنگنا
 گرفتند و بند و شتند و طلب مقصود کوشش نمود کار دیدگان حقیقت منش برگذارند که سلطان با جی
 نه از اردو آنچو خواش رفته با دیگر شایستگان شهبستان می آوردیم و عرضه داشتی از جانب
 آن محفت پناه تیر ساخته گذرانیدند و افسانه غنودگی بر خوانند سلطان آنچو شد دست از آن
 از باز داشت و به نیکوئی پیش آمد گویند و غنودگی کند و آیین زمان بدلی از شتند و هیچ

درگاه سلطانی پیش گرفتند و چنان دانمودند که رانی بابا پرتاران بدرگاه می آمد چون نزدیک بدر بار رسید بجز من رسانیدند خوشتر است که رانی راجه را دیده بشکوی دو رود از شاو خواب بی پروائی راجه را بدیدن فرستاد و درین اثنا قابو دیده از ان لباس برآمدند و راجه را برداشته روانه شدند مرتبه مرتبه راجه تان ایستاده آفرینشهای شگرفت می نمودند تا فرو شدن چندی راجه بختی راه می سپرد و آخرین پارکوار و بادل چو بان ایستاده جان فشانی کردند و اول سلامت به پیو رآمد و عالمی بشگفت از اقا سلطان چون فراوان محنت دیده بود که از نامه ساخته بدلی باز گردید پس از چند گاه همان اندیشه در سر گرفت و ناگاه برگشت و اول ازین مهاجره با دلتنگ شده بود چنان بجا آورد که اگر درین هنگام سلطان را به بنید دوستی روی دهد و از کشاکش و ز کارهای یابد برین هوئی از فر و میگان بهفت کروی فتنه سلطان را دمد و از نامردمی او را از نیم گذر انید و درین آتشوب گاه را دل از سی خولیا دند و راجای نشین کردند سلطان با برگشته بجا صهر روی آورد و قلعه را گرفت او در آویزه فروشد و زنان همه سوختند خمیر پوراد در ان کوشش سیر سیر و سلطان محمد خونی مالک پوچمان حاکم جانور ریالت چتور دود و چون با آبادی ملک در ماند خمیر اطلب داشته داماد خود ساخت و بوسیله او ولایت همور و چون در گذشت فرزندان او را نبود ساخته خود علم استقلال را فرشت جمیع این بومی شانزده هزار سوار و چهل هزار پیاده باشد ولیکن بسیاری دیگر زمینها گرفتند چنانچه سالک را یک ملک و ششاد هزار ملازم بود و پیاده و فراوان بار دار و رانده کرد و پناه شدت سرکارا خمیر وجود سپور و سردی و ناگور پکانیر دخل این داند دیر یار الو سس اشور اینگاه چون سوزالدین سام از کارزار تهوراد ایردخت پیکار بخند

[illegible]

قنوج در سر گرفت راجه در گزنی پای گلنگ در شد و سیلابیستی رفت ترا و اونا کا
 افتاد و شهاب را در زاده او در شمس آ باد می بود و او نیز بسیاری بعد از آبا و تشافت و سپهر
 او شوشنگ و داسو هتان با و اج بیج گجرات فرامیش نهادند و در پانی نزدیک معجبت
 دام آسایش بر کشیدند درین شهر کرده بهین مری باد لبیر میزد و از دست قوم هینه
 آزار مند چند سی درین هنگام تباراج آمدند این غربت گزنیان بدون شده داد
 مروانگی داند و شکست بر غنیمت و فتاد بر بهمنان اینان را اگر امید داشته بگوینا گون
 نیایشگری نگاه داشتند و گردنا کامی سختی ستوده شد چون اسباب دنیا
 فرامهم آمد نیز دستی نمود و ولایت کنه از کوهل برگرفتند و کارشان بلبند
 کرای شد و شوشنگ جدا شده اید را از دنیا بر آورده و اج به بیگلانه شتافته
 ملک را از کوهلی بستد و ازان پس تا امر و ز ترا و اینها درین ملک داسو هتان ماکه در
 باژ و اژ ماند رفته رفته کار فرزندان او بلبندی گرفت چنانچه مالد بویکه شت از دهم
 پوراوست بسیار بزرگ شد شیر خان را نزد یک بود که در آویزه زاد کارا قهر
 شود این ولایت فراوان قلاع لیکن قلع جمیر وجود سپور و بیکانیر و جلیه و امر کوٹ
 و ابوگڈه و جالور لیس گزید با و دلی سرکار ناگور را گویند قوم هاده باشند هفت سرکار
 و صد و نود و هفت پرگنه بنه یوه کرای زمین پیوده و در در چار و ده لک و سی و پنج
 هزار و نه صد و چهل و یک بیگمه و هفت بسوه جمع نفتری سبت و هشت کرد و
 هشتاد و چهار لک و یک هزار و پانصد و پنجاه و هفت و ام ازان میان
 سبت و سه لک و سبت و شش هزار و سیصد و سی و شش و ام سی و خالی و می
 هشتاد و شش هزار و پانصد و سوار و سه لک و چهل و هفت هزار و سیصد و ده راجپوت

[illegible]

آپ کی سی

1941

آمنی کی بری

[illegible]

سرکار حبیب پور شریف

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سرکار برقی

[illegible]

سکھنا کو

[illegible]

[illegible]

مردم	بست و بیدار بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر
مردم	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر
مردم	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر
مردم	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر	بیمار و سحر بیمار و سحر

سکریپکا

پیرگت	قلاع	اراضی	نقدے	سیوخال	زمیندار	سوار	پیادہ
بازید مخبر			بفت تک پرخا کار دلم		کمان	دودان سوار	دیوانه پیاده
بارشلی							
چکر							
چار چکر							
کوکن							
جنگل							
جون							
کوترا							
ملواور	بیست						

صوبه دلی از سوم قلم در از پلوت تالودیان که بر ساحل دریای ستیج است صد شصت و پنج کرده پنا از سرکار ریواژی تاکوه کما اودن صد و چهل و دیگر از حصا تا خضر آباد صد و سی و نادر رویه دار خلافت اگره میان مشرق و شمال پیوسته بخیر آباد صوبه اوده شمالی کوستان جنوبی اگره و اجمیر غرنی لودیان کنین دریای گنگ و جمن سرآغار پیدائی این هر دو رود بار درین صوبه کمند و دیگر رودها فراوان پشیر کوه شمالی آب هوا با عدال نزدیک بسیاری زمین سیلابی برخی جاگشت و کار سه فصله شود و میوه ایرانی و تورانی و هندی و گوناگون گلنای فراوان و عمارات عالی از سنگ خشت فروغ افزای چشم و افرزدل و دریافت کزیده کالای هفت اقلیم کم همتا دلی عیدین دیرین شهرهای اندر پرست نام داشت طول صد و چارده درجه و سی و هشت دقیقه عرض و هشت درجه و پانزده دقیقه اگر چه برخی از اقلیم دوم انکارند همانا لغزشی فته و غرض از حال اگهی بخشد و سرآغار کوه جنوبی از ان شناسد سلطان قطب الدین شمس الدین در قلعه تنهور اسیر میر و در سلطان غیاث الدین بلبن تسعه دیگر اساس نهاد و از امر غزنوی و گورستان اندیشید و عمارتی بر ساخت و لکشا و گناه گار چون در شدی ربانی باقی ماند

کیقباد بر ساحل دریای جمن شهری دیگر آباد گردانید و از اکیلو کهری گونیدامیر خسرو در ان شهر این شهر و قصبه اسپیتاید و امرو و خوابگاه جنت اشیانی و الا عمارتی تو بران اساس یافت سلطان علاء الدین شهری دیگر بنیاد نهاد و قلعه نو بر ساخت و از اسیری گویند و تعلق آباد از ان تعلق شاه و سلطان محمد لور و مصری دیگر فراجم آورد و بلند ایوانی را بر فرشت و هزار ستون از سنگ رخام بهار رفت و دیگر منازل و لکشا روی کار آورد و سلطان قیر قیر نام خود شهری بزرگ آباد گردانید و دریای جمن ابریده به نزدیک روانه ساخت و سه کوهی فیروز آباد

بناشد سردار
کوهستان

کیس واکس
خواند کتاب که از کابل
باز خوانند

سرس
بناشد و نه در کابل

کوشکی دیگر را فرشت جهان نام نام صراف لقب زده بود با پروکیان سواره برگزینی بدین
 سوخت جریب جهان نما و گروه بدلی قدیم پنج کرده جنت آشیانی قلعه اندر پست اتیر فرمود
 و دین پناه نام نهاده شیرخان ملی علانی ویران کرده جدا شهری بر است اگر چه آثار این
 شهر با شوازیانی نماید و معین اندر زنا بر خواند لیکر امرو پسین ملی بشیر خراب و گورستان
 فراوان آباد خواجہ قطب الدین اوشی و شیخ نظام الدین اولیا و شیخ نصیر الدین محمود و شیخ
 دلی ملک یار پیران و شیخ صلاح و ملک کبیر اولیا و مولانا محمد حاجی عبدالوہاب و شیخ عبداللہ
 قریشی و شیخ شمس ترک بیابانی و شیخ شمس دنا و امیر حسرو و بسیاری ایزد شناسان حق
 دین مرزین خواب پسین دارند و سلطان شہاب الدین غوری و سلطان شمس الدین
 و سلطان نصیر الدین غازی و سلطان غیاث الدین سلطان علاء الدین و سلطان
 قطب الدین سلطان تغلق و سلطان محمد عادل و سلطان فیروز و سلطان بجمل
 سلطان سکندر لودی را خواجگاہ بسیارندگان برای خواب پسین دگرین جاها و باغها بسیار خست
 طبیعت پر دہانر سرمایہ شاد و خواب عشرت و خرمند از اداری بیداری در کوه اسلام آباد
 بس ظرف هموار آب گرم بر جوشد آزار بریاس گویند و گزین پستش جادہند سو ایشین
 سی یک کوه را اثر بر فاکندہ عبادت گاہ ساختہ بود امر وزیر جهان منوال کمنگی این بہا با بر گویا
 از ترک شہرهای پاستانیت فراوان اولیا در آسودہ اند سختی از شمالی کوه اینصوبہ اکلا
 نامند کان طلا و نقرہ و مسرب آہن مس مرزینج و سکار در آہوی مشکین کا و قطاس کریم
 و باز و شاہین و دیگر شکاری جانور حمل و سپ کوت لیل نبوہ در سر کار سبیل فراوان شکار
 دگرگون تیر باشد جانور نیست بمشاہر ذیل بی خطوم شاہ بریشانی بدان جانور لشکر دارند
 او سپر از شاہ آورہ کیر و جران بر سازند و در شہر سبیل ہر پندل نام بر جہن استشن جانور

شیران اگر بیاید
 حاکم فیضی و گویا باشد

با کسر بابا سادات
 ہند سلسلہ بان دیدار گویند
 اندازت بر نوازشند

تخت شہین
 تختیان کیم
 در اسطاف من کلاک

با کمال
 رانند و غنی و فخرین
 کردن در لودن و فخرین
 با کسر و توانا گاہ باشد
 سبیل و شہرین

باجل و خنجر و نون
 فتح و مال و خنجر
 کاخ و دیوان و شہر

و هم اوقات را بجا بیاورد پانسی پستانی شهریت شیخ جمال خلیفه شیخ فرید شکر گنج را خواجگاه دوزخ
 تنه کولاست و از کوه همواره آب گرم بر جوشد بهمانه ننگی کان گوگرد باشد حصار سلطان
 فیروز آباد ساخت و آب چون بریده بدو نزدیک گردانید الهی پستش نوید فرماندهی و او
 بجویش او این رود آورده شکفت آنکه نزدیک قصبه سر سابلوالی در شد تا پدید کرد آن چمن
 را بهر گویند و شگرت دستانی برگذارند درین بوم رود باکم بود و آب جابه از و آید هر از
 نامور شهر با و باغ حلقه رفته نشا افرانگار گیان تها نیرنگ مبعده شهرند در بایستی
 نزد او گذرد و هندی نژاد ما فراوان کرالیش بدو نزدیک آن کلاست کور کسیت نام از دو
 دستا به بنایش آیند و تن شوی کنند و خیرات بروهند و آویزه مهاجرت درین جامی شد
 در نیمه پسین دو پر در قصبه شتا پور راجه بهرت سر آراسی بود و بدگر می رعیت پروری سعاد
 می انداخت از خیر سکالی و خوب کرداری فرمانروای در خاندان او دهماند و پور بر پور را دو
 یاوری کرد و هشتین شت راجه گزید پدید آمد کور کسیت بنام اور و شناس و پس از شش و ا
 و او را فرزندی بزرگ تهریح نام از دو و پس شد یکی و تهرشت صد و یک پس از پیدای گرفت
 بزرگ اینان راجه در جودین از کور و ان این کرده بر خوانند دیگر بلند اگر خستین بزرگ بود
 بود لیکن از نابینائی را بگی برادر خردوار گرفت و پایه والائی سلطنت یافت فرزندان او
 پندوان گویند پنج تن بودند و بهر بهر بهم پسین رجن گل سده و چون پدر خست هشتی است
 حکومت و تهرشت رسید اگر چه نام فرمانروائی داشت در معنی حرج و جودین سعاد آرای بود
 از آنجا که دشمن گذاری سم بزرگان وینی است نیز جودین از پندوان به بنیاک بودی
 و چاره جان گزائی در سر گرفت چون و تهرشت آویز یکدیگر در افراشید دیدگاه برادر و کا
 شهر نژاد و دوشید و کارا گمان فرستاده منازل اساس فرمود کار و از آن است

میسر در شت
 اول در آن خفته شده
 و بایستی تصاویر
 موی ترشید و بخت
 آن بود که در آن زمان
 بدون آن در اوقات
 دیگر پیش از شت
 تنه است
 گایش
 وین بخت
 کاف نیست در خرد

۴۴
 چو چوین
 اول سکون از مجرم
 جزئی خفیه و را موجب
 و در آن خفته
 از کور و ان بنی
 شت نام
 بود

جر جو دهن از لاکه و قیر مخلوئیده پنهانی ساختند تا بر دست شعله آتش سرپای اینان خاکستر گردانند جائی که حمایت الهی پاسبانی نماید اندیشه ناتوان پنهان چه کردند و رساند چون حبای گزیده بدان سر منزل آرایش گرفتند از آن حیل آرای آگهی شد مقدار ازنی با پنج پسر همسایه بود پندوان خانه را آتش زده با مادر خویش راه صحرای گرفتند و دست بی همسایگان خاکستر شد جر جو دهن پندوان انکاشته انجمن شادی برآید است پس از سرگند بسیار از خرابه به محوره آمدند و در شهر کنیا نشستند در اندک زمانی آوازه مردانگی و شورش کار آگهی اینان عالم را فرا گرفت و کسی نام و فراد او نشان نمیدانست تا آنکه جر جو دهن ازنی خواب غفلت بیدار شد و سوختن پندوان اراجیف بر شهر چون شرویش سرا و آورده اند پیدائی گرفت بلا بگری نشست و بآئین دوستی پیش خود آورده بود که بدین فتن کمال برآمد دلی را بالصف ولایت بدینان و او هستاپور را بانیمه دیگر خود گرفت و از کیکالی در دشمن آخری جبهه را ایزدی تائید بیاوردی برخواست و دولت بخدمتگی آمد و روان بپرستاری گرانید و در کمتر فرصتی هفت کشور فرما پیر شد و دیگر برادران و فرماندهان و نوکاران را بخدمت آوردند جر جو دهن از دیدش که فرمانروائی از خود رفت و بیماری حسد کالیوه تر ساخت از حیل سازی نرمی برآید و پندوان را از امهان طلبید و چو بازی فرمایش گرفت قرعه نار است در میان آورد و بدین دست مایه هر چه داشتند برگرفت آخر کرد برین بستند اگر ز پندوان را باشد آنچه مائی داده باشد بارستانند و اگر نه دوازده سال جهان آباد نگذشت به لباس فقر و صحرای غربت گرفتند و پس بمحوره درآمدند و یکال چنان بسرزند که کس نشناسد اگر بیا بیا نیت نکور و بیابان پسر بریند و عمل بازی آگهی نیافتند از دست کاری بنا کامی افتادند از آنجا که مراد و دیکت را بنادند

بودن خانه آئین کهنی

در شهر کنیا

در شهر کنیا

کر و

غور از وجود من بگردان خواب غفلت لغو و ویندوان برهنه منی دادار بیحال بجان
 با تمام رسانیدند وجود من بی آرمی پیش گرفت و از او ان گفت و گو شد چند آنکه نیکو
 به پنج موضع خورسند شدند که بی آویزه بدست او افتد وجود من از راه تخت نیدر فتنه
 بکارزار برخواست و نزد کور کمیت ناورد گاه قرار گرفت که آنجا که انجام فریب گزینیان نامی
 است وجود من بایادان خویش آویزه نیستی سراسی شد و بدست هر ده روز جنگ نمود
 فیروزی یافت آخرد و از آنکه از کلجک صدوسی پنج سال مانده بود این بهنگام حیرت
 افزون و عبرت نامه بیاور کار گذار شدند درین سال حلیم الهی چهار هزار و شصت و سی و یک سال
 میشود گویند در کارزار شرک یازده گوی هندی شکر از کوردان بود هفت پند و اندرز آن نصیب گشت
 فارسی و کسوف و سکون یا می تحتانی عبارت از هشت و یک هزار و شصت و سی و یک سال
 فیل سوار و بهمن شماره گردون سوار و شصت هزار و سیصد و ده اسپ سوار و یک
 لک و نه هزار و سیصد و پنجاه پیاده درین کارزار شکر از هر دو طرف یازده کس زنده
 ماندند چهار هزار و شصت وجود من جان سلامت بردند در پناه حدیث شتر آمدند که پیاچ بهمن
 که استاد هر دو سوی بود و بدانش و مردانگی نامور شد و شومانان او نیز آن صفات
 داشت کرت پرمان جادوان از او مردان نامور سخن با وجود و دانش به بهلبانی و هترا
 غرت می اندوخت و از جانب پندوان هفت کس پنج برادر شاک جادوان و انگلی
 و فرزانی روشناس و محبه برادر غیر مادی وجود من کوشن سپس گذشتن همه وجود من
 سی و شش سال بدست فرزانگی با استقلال نمود و از نیک اختری و سعادت
 سرشتی بیوفائی دنیا و ریاضت کناره گرفت و آن عجزه عاجز گشت را مردوار بگذاشت
 و برادران راه تیر و سپرد و بهوشمندان نقد زندگی در باقتداین شرک پیکار با هزار سال

در مهابجارت در یک لکت بست گذارش یافته بفرموده گیتی چند اوند بکار
بر ساختند و بزم نامه روشناس شد و در شهر و بیرون کارش پذیرفت بفتح
بای فارسی و سکون را و فتح با و بای خفی بمنبر له باب فصل اول در احوال کور و
ویندوان و فهرست کتاب دوم فرستادن حدیث شد برادر از بهمان کشائی
و سپس یک راجوی کردن و آراستن کور و ان مجلس قمار و خبر آن سوم و فتن
پندوان بهجای ناکامی و دیگر حوادث چهارم در آمدن پندوان از صحرادر شهر مرش
و پنهان شدن پنجم در آشکار شدن پندوان و میانجی ساختن کشن و پذیرفتن
و فراهم شدن در کور کمیت و آراستن فوج با ششم آغاز در آورنده هر دوسوی و
زخمی شدن هکیم و کشته شدن بسیاری پسران و بهتر اشد و حال ده روزه جنگ
بهتقم در گذارش کردن جبر و بدین و سردار ساختن درون و فرو شدن او و دیگر احوال
پنج روزه هشتم در احوال دور و دیگر از یکبار سردار ساختن خبر و بدین کرن اکوند
آوری او و گرفتن از حدیث از پیش او و کشته شدن کرن از دست ارجن نهم
در باب سردار شدن مثل و پهلوانی و فرو شدن او و پنهان شدن جبر و
در حوض و سپری شدن روزگار او و بسیاری یلان و قسم در غایت کارزار و
آمدن کرت پرمان و اشوتهمان و کرپا چای در روزگاه زو و بدین که سختی از پیش
و سکا لشن بشن کردن و زنان یازدهم گریستن زنان از هر دوسوی و نفرین
گاند باری مادر جبر و بدین کشن را و دوازدهم در حال حدیث پس از فیروزی و
خواستش ترک و سباب نمودن و باند زکونی بیاس و کشن مثل شدن و پنهان
و پسندید هر یکیم در اینجا شمع آگهی افروزد و آداب سلطنت صورتی و مغوی

بر گذاردن و نیز دهم در خبر کردن هیچکس بخاطر سیر که دوازدهم و سیزدهم
را یک پر ب بالیتی گرچه هر دو متضمن بنصاح به که است و پر پنجم را دور پر سابعی که
در حال شل و دیگر در بیان فرو شدن جرجو دهن چهاردهم در یک شیب پانزدهم
در وارستگی و هترشت و کاند هاری و کنتی مادر جبهه شش تا دهم در بیان نزدگی
الوس جادوان هفتم تخر در جبهه شش برادران و در شدن به برف زار تهر دهم
رفتن جبهه شش بادن بعالم بلا و یختن عجزی پیوند دیگر برادران خاتمه بهر بن نامزد
و گذار شش حال جادوان درین نامه اگر چه فراوان دیوانه نماندند

و بنا چنان داستان نوشته لیکن بسیاری سخنان آویزا که

فداوان آرموزا گرین فرست هشت سه گار و ولایت

وسی و دو گرین بگراید زمین چپوده دو کور و هشتاد و پنج

لک و چهل و شش هزار و هشتصد و پانزده بیگمه و

شانزده سبوه و جمع شصت کور و شانزده

لک و پانزده هزار و پانصد و پنجاه و چهل

از امنیان سه کور و سه لک

و هفتاد و چهار و هفتصد

و سه و نه دایم و سی و نال

بومی سی و یک هزار و چهارصد

و نود و سوار و یک

و چهل و دوازده

و سی و یک

[illegible]

فائدہ
روایتیں و کتب
سند و تاریخ
ذکر و احادیث و کتب
یاد و ان و کتب
آن اہل و کتب
نیک و کتب
سید و کتب
چون و کتب
شعور و کتب
میکند و کتب
شعور و کتب

روایت دیگر
راہ دیکھ ہی ہم
خود آباد ساخت آبادان
راہ جو کو راغلات
سے گشتندہ
پیشہ زبان خانہ
نفسی ہی کی کہ دربار
دوہڑہ درخشاں نامی گشتندہ
پیشہ

[illegible]

[illegible]

[Handwritten signature]

[illegible]

[illegible]

سرمه کارکنان

پرنکات	قلم	اراضی	فتدی	سیوخال	سوار پیاد
شیرین گل			چارک در بخار و دما	شیرین گل	شیرین گل
آلودن			پیکار دما		
سایان بوی			چارک دما		
سوفه			دولک دما		

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سرکار سہا زینور

پیرنگات	قلع	اراضی	نقدی	سپوخال	نشین	سوار	پیاده
محلی							
اغزری							
ایست							
پیرانه							
مندی							

[illegible]

[illegible][illegible]

نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ
نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ
نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ
نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ	نیمه چرخ

سوار کار نیوار

پرگنت	تقاع	اراضه	فندی	سیو خال	نمینه	سوار	پیاده
محل							
بادل							
بانوی							
بومینو							
نارو							
بانوی							
بیای							
کوت قاعی							
کیت							

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چهارصد و بیست و نهم کنیزاجیت انکپال از قوم تونور لوسی دادگری برافراخت دلی
 آباد گردانید و ششصد و چهل و هشت از آن سال و سه نزد آن بزرگ شهر میان تهرسیج
 تونور و بلد نیوچو بان به گامه آویزه گرمی پذیرفت و فرمانروائی بدین گروه باز گردید فرمان
 راجه پتھورا سلطان مغزالدین شام از غزنین چند بار بهند آمد و کاری ساخت هندی
 برگزید هفت بار سلطان پیکار آرست و شکست داد و پانصد و هشتاد و هشت و هشتاد و یک
 تنها نسیس ششم بار در نبر و گرفتار شد راجه را چند کینه نامور ملازم بود و هر یکی را مسانت
 گفته لشکر و کاری اینان بکالبد گفت و در گنج و عاداتی غرون پذیر و گویند درین پیکار از آن
 ناموران کسی نبود و راجه از طبیعت دوستی بشکوهی دولت بسپردی و گرامی انفس
 بنا با بیست گذرانیدی و بکار ملک نپرداختی و از حال سپاه خبر نگرفتی چنانچه برگزاند که
 راجه بیچند را پتھور فرماندهی هندوستان در قنوج دادگری کردی و دیگر را بهانته
 نیایش نمودی و از فراخی مشرب بسیاری تو را نی و ایرانی پرستار بودی سگالش جگ
 فرا پیش گرفت و در سر انجام آن شد و تا گذاردنت که راجه با سخی و شگری قیام نماید
 تا و یک شوی و آتش فردی بدینا باز گرد و وزیر در آن آئینها گزین و خضر خود را بهین راج
 پیوند بخشند و راجه پتھور این سگالش رفتن داشت ناگاه یکی را بر زبان افت با وجود
 چو مان اندیشه رحمت او را سزاوار نبود راجه را آتش جمعیت برافروخت و باز ماند و آنچه چندی
 بشکر کشی رو آورد و کار دیدگان درازی کار و نزدیکی ساعت گزارده با دآمد و بچاره انجام
 این جشن پیکار راجه پتھور از طلا ساخته بدربانی نشانند راجه ازین آگهی بر هفت و با پانصد
 گزیده مرد بطرز شناسائی ره نوردید و ناگهانی بدان به گامه دپیوست آن مثال را بر دست
 فراوان دم راجان بشکوه با و پیمایی باز گردید و خست راجه که آماده دیگر بود

فاجعه
 بابل منقذ و اوست
 دو معنی دارد اول آنجا که
 نامند دوم در بلاد
 شجاع را گویند و یکی
 و شکر و شکر بود
 شکر گویند
 بالحق خرمی و سید
 شکر
 سگالش
 بالام بر وزن گاش
 یعنی شکر و شکر
 کردن بالفتح شجاع
 که در آنجا است
 و لا و لا و لا و لا
 خوانند و کار و در شکر
 موزون و بیفتن با

وکیل شما خواهد گردان نشان کار و بسیار قرار و بجای آمد و سلطان را نیز دیگر دانید و خواه
 راجه و جاندار از هم گذرانیدند فارسی نامها بخلاف این برگذار و فروشان راجه در آفرینگاه نشانی
 و هنر نیز گسار که خزانه دار عجائب است ازین گونه قرار و ان یاد دارد و کوته بندی که عبرت بگیرد
 بکار بند و چون سلطنت چو بان سپری شد خلاصه هندوستان بپست سلطان مغالدین
 غوری در آمد و ملک قطب الدین را که از غلامان او بود در موضع کرام بگذشت خود شمالی کوه
 تاراج کنان بغربین باز گردید و او در همین سال دلی و بسیاری محال برگرفت و شکر کارها نمود
 و چون سلطان در گذشت غیاث الدین محمود پور سلطان غیاث الدین محمد از فیروزه کوه محبت
 ملک قطب الدین چتر و دمارت پادشاهی فرستاد و در لاهور و رنگ آراسی شد و بدو دی
 و نجشایش بهر و انگی نام بر آورد و در چوکان بازی نقد زندگی در باخت آرام شاه پور در اسبند
 فرماندهی نشاندند بر خجی چیره دیتی ملک لمتش را که زر خرید و داما و پیر خوانده سلطان
 قطب الدین بود بزرگدیند و آرام شاه شکست یافته بکنج ناکامی شتافت و او سلطان شمس الدین
 نام بر آورد و گویند پیر و بر خجی چیره و دستان ملک لمتش را که زر خرید قبائل ترکستان را و در او
 برادر زادگان را ناتوان بینی کالیوه ساخت و آن نو باوه آبی را یوسف در بقعه ختن از نری
 روزگار چند جادست گردان شد باز رگان او و تغیرین آورد و سلطان مغالدین پیام فریاد
 شد خداوند آن کرم باری از پیش گرفت و گردان سنج بر نهاد و سلطان بخش رفت و فرموده که
 او را کسی نخورد قطب الدین چون پس از فتح گجرات بغربین رفت و مستوری گرفته بگراختن مسلح فرید
 و بغربندی برگرفت و صاحب قطب الدین اوشی در زمان او فیض رسان صورت و معنی بودند
 چون در گذشت پور او جانشین شد دولت مندی را طبیعت پرستی را بر شمرده پیوند دلهارا آسان
 داشت و نظام ملک بهادر او که شاه رتکان گفتی باز گردید دنیا داران را و بر یافته رصیه دخت

سلطان
 قطب الدین ایبک
 چون در گذشت غوری
 در آفرینگاه نشانی
 شکر کارها نمود
 سلطان مغالدین
 غوری در آمد و ملک
 قطب الدین را که از
 غلامان او بود در
 موضع کرام بگذشت
 خود شمالی کوه
 تاراج کنان بغربین
 باز گردید و او در
 همین سال دلی و
 بسیاری محال
 برگرفت و شکر
 کارها نمود
 و چون سلطان
 در گذشت غیاث
 الدین محمود پور
 سلطان غیاث الدین
 محمد از فیروزه
 کوه محبت ملک
 قطب الدین چتر و
 دمارت پادشاهی
 فرستاد و در
 لاهور و رنگ
 آراسی شد و بدو
 دی و نجشایش
 بهر و انگی نام
 بر آورد و در
 چوکان بازی
 نقد زندگی در
 باخت آرام شاه
 پور در اسبند
 فرماندهی
 نشاندند بر خجی
 چیره دیتی ملک
 لمتش را که زر
 خرید و داما و
 پیر خوانده
 سلطان قطب
 الدین بود
 بزرگدیند و
 آرام شاه
 شکست یافته
 بکنج ناکامی
 شتافت و او
 سلطان شمس
 الدین نام
 بر آورد و
 گویند پیر و
 بر خجی چیره
 و دستان ملک
 لمتش را که
 زر خرید
 قبائل ترکستان
 را و در او
 برادر زادگان
 را ناتوان
 بینی کالیوه
 ساخت و آن
 نو باوه آبی
 را یوسف در
 بقعه ختن از
 نری روزگار
 چند جادست
 گردان شد
 باز رگان او
 و تغیرین
 آورد و سلطان
 مغالدین پیام
 فریاد شد
 خداوند آن
 کرم باری از
 پیش گرفت و
 گردان سنج
 بر نهاد و
 سلطان بخش
 رفت و فرموده
 که او را کسی
 نخورد قطب
 الدین چون پس
 از فتح گجرات
 بغربین رفت
 و مستوری
 گرفته بگراختن
 مسلح فرید و
 بغربندی
 برگرفت و
 صاحب قطب
 الدین اوشی در
 زمان او فیض
 رسان صورت و
 معنی بودند
 چون در گذشت
 پور او جانشین
 شد دولت مندی
 را طبیعت پرستی
 را بر شمرده
 پیوند دلهارا
 آسان داشت و
 نظام ملک
 بهادر او که
 شاه رتکان
 گفتی باز
 گردید دنیا
 داران را و
 بر یافته
 رصیه دخت

ساخته بود بختان فرستادند سپهر افراسیاب را سلطان مغزالدین کیقباد خطاب دادند و
 دهمی برود قرار گرفت پدرا و بنگاله سلطان ناصرالدین لقب کرده بدلی روانه شد و از نظر
 کیقباد لشکر کشیده هر دو گروه بر ساحل سرود نزدیک نصبه اوده فرام آیدند گشوش
 بدو اتان پناه سرشت ملاقات کرده بنگاله رفت و سلطنت دهمی به سپهر قرار گرفت بحسب
 که میر حسن و درشتایش ملاقات قران السعیدین برشته نظم در کشیده اند کار آن ناسپاس
 پدرا را از زباده کشتی بجایگاههای افتاد بر جی پورا و رانتمس الدین خطاب داد و بچاره گرمی
 نشستند و آن نافر جام را آب چون سرد اند و شمس الدین اینکج ناکامی بر نشانید و
 باتفاق کار دیدگان سلطنت کرده خلیج رسید و جلال الدین که عارض محاکم بود و بنگ
 نشین آمد و از ساده لوحی نیزگی ابدا گوهر آن نشاخت ملک علا و الدین برادر زاده را پرورش
 کرده او را اگر بدکن رفت و فراوان مال ندوخت و از رستی سرکشی پیش گرفت
 سلطان بدست انسانی نفاق بجان از دهمی باگرفت شافت آن نافر جام او را از هم گذراند
 و خود را سلطان علا و الدین لقب بر نهاد و چند بار از شکر فی تقدیر چنین تباهاکاری سلطنت
 بزرگ یافت و آئینههای شگرت بر نهاد و چند بار بغل آوینهای بزرگ روی داد و فرمودند
 آمد میر حسن و حسن خود را بنام او ساخته و بولی رانی بنام پورا و خضر خان و از ناما سعدی
 اخر کار اکی بگذاشت و شیفه خواجه سر اشد در معاملات بر نهاد و سخن سازی آن بدگوهر
 خضر خان و شادی خان و مبارک خان پسران او زندانی شدند و چون در گذشت سی
 او سپهر خرد و او را سلطان شهاب الدین نام کرده سندنشین گردانیدند میل در چشم در آن
 کشید و بجا آمد از دی مبارک خان ربائی یافت روزی چند نگذشته بود که آن تباها
 را بنامخانه پیشی فرستادند مبارک خان که در زند بود و وزارت نشست سپهر او را در فرام

عارض
 بر سپهر غلغله
 سلطنت دهمی
 پدرا و بنگاله
 دهمی و دزدانی
 که مردم را دزد
 و بنگاله کار دزد
 عارض محاکم
 بلام است
 پیشانی است
 بولسا از شکر
 و سپهر
 خضر خان و شادی
 سر دهنده شگرت
 عارض محاکم
 اینچنین شگرت
 آری

غزل کشیده زندانی ساخت و خود را سلطان قطب الدین نام نهاد کجرات و وکمن برگرفت از
 ناستناسانی و طبیعت دوستی برین نام گمین ذاتی رحمن صورت برگزید چمن و خانی داد
 هر چند پندیشان و تنخواه بدگوهری و تباہ سیکالی او بعرض رسانیدند حق گذاری از دستان
 نا توان بینی باز شناخت تا آنکه گمین یافته نجان شکری یل نعمت خود چیره دستی نمود و ناصر الدین
 لقب نماده بر جای نشست نژاد سلطان علاء الدین برانداخت و بی آرمی از اندازه
 گذرانیده غازی ملک که از بزرگ امرای علانی بود نقش هستی ماوراء السند و بیابوری بزرگان
 وقت سر آراسی شد سلطان غیاث الدین تعلق شاه لقب نهاد و دیهات بهنگاله تنظیم داده
 بدلی آمد محمد خان پورا و در سه گروهی و بی در سه روز کوشکی بر ساخت و پنج پیشین فرودان سلطان
 را بدان سر منزل دزد و سقف خانه فرود آمد و کارش سپری شد اگر چه چند یار بی بیگناهی او
 میکوشد لیکن تنری بدان شتابی ساختن بچنان خواهش غریزی را همان برون یارید
 گوهری دهد چون سلطان محمد در گذشت فیروز بن رجب عمراده او بحکم وصیت او برنگ نشین
 شد و شایستگی و کارگامی پیش گرفت و نیکو بیاید کار گذشت از در گذشتن او کار مدتی برای
 چندی تعلق شاه بنیره او را جانشین ساختند و در کمتر فرصتی از دست ناسپان خراب و آسایش نمود
 ابو بکر بنیره دیگر را برگرفتند در نوبت سلطان محمود مد از معامله بر بلو خان لود و خطاب اقبال
 داشت از خواستگی مرد و غنودگی بخت شایسته نظامی نتوانست داد شعور شد و زنگی بجا
 برخی بنیره سلطان فیروز را خطاب نصرت شاهی داده قنده افروزد و همواره نزد دلی میره
 بیکار بود تا آنکه سال هشت صد و یکم صاحبقرانی نزول تایلون فرمودند سلطان محمود کجرات
 رفت و هر کدام کنجی در شد چون صاحبقرانی باز کردید خضر خاڑ که درین آمدن دیده بودند
 ملتان و دیبال پور گذشتند تا دو ماه دلی ویرانی داشت نصرت شاه که در میان دو آب

فائده
 سواد نداشت الدین
 سلطان بنی بیکو و حضرت
 صاحبقرانی در نظام
 مندرستان در عصر سلطنت
 بعضی سپاه زمان داده که
 مدد بیان آن حضرت
 مدد ایشان در کسب
 فرسخ و پنج سبب بیان صاحب
 و در اندیشه و سوار و سبک
 پس ذکر و ذکر عقاد و
 از سوار بوده باشند و عرض
 و در محل ایشان و داده
 بود و اسب
 اشفت با فخر بافت
 محمد و سبب پایشان
 در و غرض و هم برانده و
 شد و در هم برانده و
 اسب

خنیده بود دلی آرای شد سپس اقبال خان آمده دلی برگرفت و او گر خیمه بجرات میوات شست
 و پس ازین سلطان محمود کجرات آمد و اقبال خان مجد شکراری متافقانه روی آورد و سلطان
 سبزه آمد تنها پیش سلطان ابراهیم شرقی نشست و او را توفیق مردمی و یاری نشد بناچار
 از انجا برآمد و اقبال خان به بیکار او برخاست و کاری بر نداشت و در جنگ خضر خان گرفت
 آمد و بسیار رسید سلطان محمود آمده دلی گرفت و چند گاه در آویزه مردم میبرد و تا آنکه از یک
 در گذشت و سلطنت خلیمان بدو انجام گرفت روزی چند مردم بدولت خان خاصه خیل گم جائز
 از خضر خان از ملتان آمده دلی گرفت ملک مردان دولت خان از امرای سلطان قیصر سلیمان
 پدر او را به پیری گرفته بود از آن بازار ناشناسدگی امارت یافت و از سپاسگزاری نام سلطنت
 بر خود نهاد و خوراک ریاست عالی ناسیدی خطبه را بنام صاحبقرانی مزین میداشت و از این نام
 میرزا شامرخ و آخرها دعای او نیز میکردند و بحکم وصیت مبارک شاه پورا و جانشین شد هنگام
 که سلطان ابراهیم شرقی و بهوشنگ با هم آویزه داشتند عزیمت کاکلی آن حدود نمود و
 نزدیک دلی چندی از ناسپاسان کهن جوئی از هم گذرانیدند محمد شاه که لقبی پور فریدون
 بن خضر خانست و بروایتی پسر او بگلانی برگرفتند سلطان علاء الدین از رشت نصیبه شدت
 بنشاستگی در شد مبلول علم نرنگی برافراشت او برادر زاده سلطان شه لودی است از گروه شاه
 خیل پیرام پدر او بانج پسر در زمان سلطان محمود از حدود بلوت بملتان آمد و تجارت روزگار
 نیک میگذاشت زانید سلطان شه ملازم خضر خان شد خطاب اسلام خالی یافت و سهر نذر مولا
 او دادند مبلول پور برادر زاده در شهر نیکامی رسید و اعتبار یافت و بفرزندی برگرفت
 مولد او ملتان است و در ماهی که امید زاون بود و وزیر خانه بر شکست و مادرش از درگاه
 سیر آمد شکم دریده بر آوردند و زمانه بر در شش برخواست اگر چه ولی نعمت را که امین گوشه

نشینی دشت بجال گذشت لیکن از بی آزر می جای بزرگان گرفت و روزگار را سختی
 و بشایستگی گذرانید و آگهی و قدر دانی بجای بست و در هشتاد سالگی به بیماری در گذشت این
 پستی خدا شناس را بد و نظرافتاد حقیر خواسته با او بود آن روشنفکر زبان آورد
 که است که سلطنت دلی را با این مبلغ بخور و همراهان طرز زبند و انوس برگرفتند
 و او بکشاده پیشانی همگی مبلغ را بد و داده نیا نشکری نمود و کامیاب آمد و او را با شتر قیان
 آویزه رفت و آجا را با گذشت چند آنکه جویند و بدست آمد و سلطنت شتر قیان سپری شد
 و پور خود بار یک را بخویند و گذشت بدلی بار کردید و در هنگام که از پورش گوالیار
 بدلی میرفت نزدیک قصبه سکنه به بیماری در گذشت پورا و نظام خان با وری امر
 فرماندهی یافت و سلطان سکنه خطاب شد قدر دانی و کار گهی پیش گرفت
 شهر گره را دارا خلافت گردانید و در قصد دیار دهم نزلت عظیم افتاد بناهای عالی فرشت
 بحسن صورت و سیرت آراسته بود و بد و پیش خورشیدی دشت چون سچانه نری
 پر شد پورا و سلطان ابراهیم تخت و ملی بر آمد و تا سرحد چون پور بد و بار کردید و دیگر
 حلال خان را سلطنت جویند و آوند و نخی با یکدیگر در افتادند چند آنکه حلال خان آوار
 شد و به زبان گوالیار پناه برده و از ساز گاری پیش سلطان محمود و بمالوه شتافت
 و انجام نیک بر نیاید بجانب گوند و آوند میرفت هوا خاها ن گرفته بدرگاه آورند و کارش
 سهری شد و در زمان اوس بیاری از امر ابرگشتند چنانچه دریا خان لودانی حاکم بهار و
 و پورا و صبا در خان و خطبه و سکه بنام خود ساخت دولت خان لودی بکابل فرست
 پناه بغداد و سس مکانی بابر بادشاه بر در شهنونی مند و ستان نمود و کارها دخواه شد
 صوبه لاهور از تسلیم سوم دراز از آب ستلج تا دریای سنده صد و هشتاد و کرد و پناه

از بهر تاجو کندی از صفات سکه هشتاد و شش خاور رویه سهند شمال کشمیر
 بیکانیر و جمیر باقر سوی ملتان شش ریاس گزین همه از شمالی کوه برایتلج بهستانی نام
 شش در پنج شین منقوط و منم نامی فوقانی مشد و وال و سکون را حشر شیه انکوه کالو
 و و بر و با جو اوره و لود و دانه بر کن را این دور کز روه به سیاه پیوندند به پیشین نام پیش
 بکسر با و بای فارسی و الف شین منقوط و الف سر آغا از آنجا کند نامند نزدیک کوه کلو
 سلطان پور و نزدیک این در پادراوی نام آنرا ایرا و تی بکسر حیره و سکون پای
 تختانی و را و الف و فتح و او کستر نامی فوقانی و سکون یای تختانی از کوه سدرال بر جو
 دار الملک لاهور بر ساحل او جنباب نام چندر به با گاکا بفتح جیم فارسی و نون خنی
 و منج دال و سکون را و باد های خنی و الف و کات فارسی و الف فرا کوه شتو اوره با هم
 آتخته بران نام زبانز دگر بر بلول پور و دهر و هزاره گذره کند بیت باستان بدست
 گفتی بکسر با و فتح و ال و سکون سین و نامی فوقانی و الف سر آغا از آن حوضی است از گرنه پور
 کشمیر از میان مری نگر دار الملک کشمیر گزشت است بهندوستان در آید بهیره بر کن را و سنده
 سر آغا از میان کشمیر و کاشغر نشان و بهند و برخی و زخا از حد و سواد و انگ میاس و چاره
 و بلوچستان گذر گیتی خداوند میان ستلج و سیاه را پنه جالند هر نامند و میان
 باده و راوی رایاری و میان راوی و چاب را رخا و میان چاب و میت را چیت
 و میان بیت و سنده و سنده ساگر از ستلج تا بیا به چاه که در از بیاتار وای نهفته و از راه
 تا چناب سی و از تا بیت و از و تا سنده شصت و هشت آب و ملکیت آب و پور
 آن بس ساز کار و در کشت و کار کم همتا و پیشتر آن آبیاری چاه سر سبز اگر چه بسیار
 و ایران نیست لیکن از جای هندوستان افزون و از توجه گیان بگیری و کالای قورا

و ایران و هندوستان فراوان دارد و خزانه تمام باستان نخست در تور و جوزا و سرطانی است
 نشاط افراید و چون وی در انجام آورد کار کشمیر آید سپس از کابل و بدخشان و توران زمین
 و از شمالی کوه همه سال بر افت آورده عشرت اند و زنده سپ عراقی مانا شود پس گزیده بر آید و در
 بعضی جا یک شوی نمایند و طلا و نقره و مس در وی و جسد و پنج پوشیده بر آید و گوناگون
 میزند آن نادره کار باشند لاهور بزرگ شهرست میان دو آب بهاری در بزرگی و انبوهی
 مردم مکتا و همال در پستانانی نامحبات بلها در در تغییر رود و طول صد و نه درجه و است
 و دو دقیقه عرض سی و یک درجه و پنجاه دقیقه درین دولت آید پیوند قلعه دارک او از
 پنجه ساخته اند و چون چندگاه پای تخت والا کاخها برافراخته آمد و دلکش باغبانها و
 دیگر بخشید و گوناگون مردم شهر را بجا هشد و شگرت کارها بر ساختند و در انبوهی و
 بزرگی از اندازه برگشت نگر گوشت قلعه از کا نگره گویند و از بلند کوه نزدیک شهر
 ریاضتگاه مها بای و از انودار ایزدی دانند و از دور دست بزیارت آید و کام گیر
 شگفت آنکه بنوازش روانی زبان برزند و برخی را در چند ساعت طالع را در یک روز
 باز درست شود اگر چه حکمت پیشکان زبان را وینده ندانند لکن این دی بس شگرت
 او را در انسانها همچوانه مها دیو برگذارند و دانایان این گروه قدرت او را بدین نام
 بر خوانند گذارش رود که و از دیده تا ملائم خود را از هم گذارند و پیکر او بجا ر جای افتاد
 و سر و بعضی اعضا در شمالی کوه کشید طرف کا مراح آنرا سار و پاناسند
 برخی نزد و بجا پور دکن آنرا تلجیا بجا والی گویند و آنچه تبار رفت کافور و به کاهجا
 زبان نزد و آنچه ر جای خود ماند آنرا جالسد همی گویند و این سز زمین را در
 پند دارند و نزد یکان چند جامی مشعل است شعله برزند و برخی لبان بر مردم زیارت

روند گوناگون اجناس بشعله در دهند و از آن نجستگی چشم دارند بر فرازان و لا کبندی گسلا
 ستاده اند نهنگامه شکر و فرام آید همانا سدن گوگرد است و عامه خارق پیدا می شود و پیش
 سنده ساگر نزدیک شمس بادریافتگنده بالناسته جوکی است آنرا که بالناسته
 گویند ریاضت در آن هندوستان آنرا بزرگ دارند و زیارت آنرا خاصه جوکیان
 ممکن سنگ نیز در آن نواحی پیدا می شود و بر آری بست کرده کوهیست از ونگک بریده و
 جدا سازند و برخی برداشته بکاره آورند و آنچه حاصل شود سه حصه از کنند آن باشد
 یکی حصه دست مزد بر آیدگان و باز رکان خیدام تاد و و ام منی خرید و در کوهستان
 نورسیند و سر مری ده دام بگیرد و باز رکان در سفده من یک روسته بدلیان دهند
 و بسیاری هنر پیشان از آن طبق و سر پوش و رکابی و چراغدان بر تر شنبی و
 ولایت دسی و چهار پرگنه بدین صوبه گراید زمین همیوه یک کوه شصت و یک

کک و پنجاه و شش هزار و شصت و چهل و سه بیگه و سه بسوه و

پنجاه و پنج کرو و نو و چهار کک و پنجاه و شصت هزار و چهار صد

و سب و سه دام و از اعیان نو و شصت کک

و شصت و پنجاه و پانصد و نو و چهار دام

و سیورغال بومی پنجاه و چهار هزار

و چهار صد و شصت و سوار و یک

و سب و شش هزار

و شصت و شش

پایه

جدول

سرکار ووابہ لبست جالندہر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۴۰۲

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نور احمد
تسبیحات
نامتو مجتبیٰ
دارو جوبان بابا
بابا داں ضمیمہ
سوم

[illegible]

جملہ

WFF

آئینہ

[illegible]

سرکارِ حجرات

[illegible]

شهریار که شود
 بجای ماه دیگر در میان
 دین که در دگر
 در وقت بیخ
 روز دیده و از ان
 دین در ملک بنام
 و کارهای بر افروزد
 مبادان آن
 چنان که کرد
 که در آن زینتی بود
 مسدود آمدند
 در سال
 فیض و بخت
 به حال آب
 مستی و اندیشه

پیرکنت	قلاع	اراضی	نفتی	سیوخال	زمیندار	سوار	پیاده
--------	------	-------	------	--------	---------	------	-------

[illegible]

10-11-68

[illegible]

[illegible]

صوبه ملتان از اول و دوم و سوم اقلیم فراهم و بیشتر از آنکه شش برین صوبه افزاید
 در از فیروز پور تا سیوستان چهار صد و سه کرده پنا از خط پور تا جیسلمیر صد و بیست و شش
 طول تا کنج مکران ششصد و شصت کرده خاور و پویسته بسیر کار سهند شمالی بشور جنوبی
 بصوبه اجمیر با ختر سوکنج مکران لیکن برای کار آسانی هر دو را جدا گانه مینویسد گزین اباها
 جان شش دریای پیشین بهشت نزدیک پرگنه شور بجناب پیوند و بیت و هفت کرده
 گذشته نزد ظفر پور برای رسد و هر سه یک و دو بار رسد بشصت کردی برواج بسنده در روند
 و در وازده کردی نزدیک فیروز پور بیا و ستیج بیا میزند و از افسان مهابر کردی و در نورنی
 نزدیک ملتان بدان چهار آیمخته آمیزش بایند هر دریای که بسنده در آید سنده نام گیر و در شش
 مهر و ان گویند کوه شمالی و هوا بسان صوبه لاهور و بیشتر چیز بدان ماند لیکن در ملتان آبش کم شود
 و گریاب یار و از کن شهرهای هندوستان طول صد و هفت و ده سی و پنج دقیقه عرض بیست
 درجه و پنجاه و دو دقیقه و شصتین قلعه بلند و مناری حسلی فروده شیخ بها و الدین زکریا و بسیاری از
 اولیای ریاضه بجا بهر گزین و در بیت آنرا در کن نامها منصور نوپند و شهرش دریا کیتائی
 گزیده از ته او گذرد و حصه از جانب جنوب قلعه و یک بخش از شمال باران کم شود و میوه گزین میا
 سیونی و بهر گزین و شتی ست بهنگام تابستان سده سوم و زود دریای سنده در هر چند سال
 از جنوب شمالی گراید و آبادی دیهای نیز از پی ستاید ازین و خانه از چوب خس سازند سه سر کار
 و هشتاد و هشت پرگنه بهر گراید و هشتی زمین پیوده سی و دو لک هفتاد و سه هزار و هشتصد و
 و دو بیگ و چهار سو و جمع نقدی پانزده کرو و چهارده لک سه هزار و ششصد و نوزده دام و
 از انبیا سی لک پنجاه و نه هزار و هشتصد و چهل و هشت دام سیورغال بوی هزاره هزار
 و هشتصد و هشتاد و پنج سوار و یک لک و شصت و پنج هزار و سیصد و پنجاه پیاد

سرکارتان چارده دہ

[illegible]

سرکار ووابہ بیت جالندھر

[illegible]

دو آبہ ہار ←

[illegible]

دو آبہ چسپنا

[illegible]

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

[illegible]

زمین کی پوری

۲۲۲

جسٹس

[illegible]

[illegible][illegible]

24

[illegible]

مازندمان

[illegible]

برخی در تصرف فرمانروایان دلی و تختی بزرگان سنده دست چیرگی میکشوند و چندی
غریب این دشتند زانبار که این صوبه تصرف سلطان مغزالدین شام در آمد پیوسته بدلی
باج گزاردی در سال شصت و چهل هفت که سلطنت دلی سلطان علاءالدین رسید
و کار فرامی از رونق افتاد هر یکی از زمستی آزردی سری پیش گرفت تختی بدگوهران شور افرا
شیخ یوسف قریشی را که مجلسی بنها و الدین زکریا بود و بسری برگرفتند پس تم عرب
بریا ضمیمه حال و کشیده آمد و بخت گنگا پوی خود را بدلی پیش سلطان ببول رسانیده و عمر بانه
یکی از لنگاهان باز گردید سلطان محمود شاه لقب نماده گویند این بومی خشت خنجر بدو داد
و بدین پیوندگاه تنها بدین آدمی تا آنکه شبی سخته کاری چنین شعبده بازی نمود و در هنگام
سلطنت سلطان قطب الدین سلطان محمود خلجی از مالو و متبخی تمان آمد و ناساخته کار برگردید
و بهر چو گویند نخستین لنگه که سروری یافت قطب الدین بود و در زمان سلطان حسین سلطان ببول
بارکشاده را با جمعی بیادری شیخ یوسف فرستاد و بی بهره باز گردید چون دست فرسود کمن ساگی
گشت و جزه درایان فراوان پو بزرگ خود را که فیروز خان نام داشت سلطان فیروز شاه
لقب نماده جانشین گردانید و خود بر کنار شست وزیر او عماد الملک بکین سپار و از هر
بخورشن او و سلطان حسین بار دیگر بر بسند فرمان نهی شست و محمود خان بن سلطان فیروز
و بعد گردانید و چون سلطان حسین سی و چهار سال یاسی حکومت کرده در گذشت سلطان محمود
مکملانی یافت و در زمان او چند بار لشکر مغل گردشورش بزرگبخت و ناکام باز گردید و بدگوهر
نافع جام از ناتوان بینی میان جام با نیزه که از دیر یاز و نمارت داشت و سلطان چهار دو
بزرگبختند و از راههای دور دست با کین سخته کاران خندان بر ساقند و کار بادیز کشید
دستور جدائی گزیده از تمان بشور رفت و خطبه سلطان سکندر لودوی بر خواند و چون در گذشت

پور خرو سال اورا سلطان حسین خطاب داده بر تخت نشاند و نیز از شاه حسین از شیشه آهن
 بستان برگرفت و بکشور خان سپرد و نیز از کامران از در تصرف خویش آورد و سپس شیر خان
 و سلیم خان و سکندر پادیه چیرگی یافتند و چون بغزو واد گستری جهانبا فی جنت شیبانی هند
 نورالکین شد اینی افروزد و امرو زباد و گری شاهنشاهی آسایش عابی عالیمان مسرکار
 از دیر یازمانی جدا گانه بود اکنون بر قلم و افروزد و از بهر تانگ و مکران و دینیت چاه و دینیت
 گروه پنهان از قصبه بدین تابندر لاهری صد دیگر از قصبه جاند و از توابع بهر تانگ و دینیت
 خاور سو گجرات شمال بهر تانگ و سیوی جنوب شور دیای باختر روی گنج مکران از دست سلیم دوم
 طولی صد و دود و دوی دقیقه عرض بیت و چهار درجه ده دقیقه نخست بر بهنا باد و پایتخت
 بزرگ شهری بود قلعۀ او هزار و چهار صد برج داشت و دوری میان هر دو یک طناب و امرو
 از برج و باره او افرادان نشان سپس ابور و امرو شیشه ذیل آنرا کوه شالی کوه چند شاخ شد
 یکی قند بار کشیده است و در دیگر از دیای شور تا قصبه کوه یار و این را راهم گرانند بسوی
 آنجا و آنجا که می خوانند اوس بزرگ بلوچ آنجا است ایشان را کلانی گویند بیت هزار خانه
 از آنجمله هزار سوار گزیده و شتر از پنج و دیگر از سه سو آنرا کهن نام بود که در نزد
 را بنگاه سیصد سوار و هفت هزار پیاده و در پایان این گروهی دیگر از بلوچ اند و نظری بنان
 روزگار هزار کس گزین سپاهنجا بر آید و دیگر کوهیت یکسر پیوسته بکنج و دیگر مردم کلانی
 کاره گویند چهار هزار بلوچ را بنگاه مستانش محتاج پوشتین نیست و تابستانش بهر سیستان
 معتدل گوناگون میوه میشود خاصه انبه که بس خوب باشد و در صحرا می او خرد خرپره خود و
 بهم رسد و گل فراوان شود و شیر بسیار خوب بر آید و در کشتی و بسیار گونه شود و از خرد
 و بزرگ چهل هزار گور خور و خور و گونه باچه و خوک و ماهی مسکار کنند و این لایت غنچه است

سوم حصه از کشتا و زر بگیرند و کان نمک و آهن در و شالی بسیار و گزین پدید درش که در
 شش کان سنگ زرد و دراز و کوتاه ببرند و بهارات بکار ببرند و در فروش بر پنج و ماهی است
 قاق سازند و کشتیها برآموده به بنادر و دیگر شهرها برده سود بگیرند و از دروغن کشند و بکار
 کشتی از قسیمت از ماهی که آنرا بلوه گویند به نیکوئی و خوش مغزی کم بهما از دریای شور بند
 آید خبرات گزیده شود تا چهار ماه بمیان نزدیک سیوان بزرگ کولایست در د و در فوره راه آنرا
 میخور گویند بر فراز آب زمینها ساخته برخی ماهی گیران زندگی بسر ببرند از شگرت سونج حال
 جگر خوارست او آدمی است بنظر و آسون جگر بر باید برخی چنین گویند گاه گاه او را حالی رود
 بر هر کس نظر اندازد بخود شود در آن هنگام مانند اند دانه چیزی از آدمی براید و لختی در د شاق
 پایگاه دارد و درین ایام جگر بر بوده مدبوش باشد و چون از چاره نا امید شوند بر بالای آتش
 طبق داری پهن شود با هم پیچکان شش کرده بخورد و پیاپی زندگی آن بخود بریزد و هر کرا خواهد
 مانند خود سازد و پاره ازین بخورش دهد و افسونی بر آموزد چون گرفتار آید فیلمای او شکافته آن
 انار دانه آسار بر او و بخورد آفت رسیده و بهندسی پذیرد بیشتر زنان بهشند و در کمتر زمانه
 از دور و دستها خبر آوند و اگر هنگام بسته بر یا اندازند فرو نشود و چون خواهند ازین روش برید
 بر نه و شقیقه و بند های او داغ بهند و چشم نمک پاشیده در خانه نریزین چهل سوز آویخته دارند
 و طعام بی نمک بخورش دهند و برخی افسون بر خوانند و این هنگام او را و آنچه نامند لفتح
 دال بهندی و های خفی و سکون جیم فارسی و فتح را و های مکتوب اگر چه این نیز و نماید لیکن
 شناسای جگر خوار باشد و بدیده وری او آنجا نگر اگر گرفتار آید و بخواندن افسون یا خوراندن چیز
 تندستی بخشد از و شگرت دستها نگرارش کنند و شگفت آورد و این ملک چهارم سر کار
 از صوبه بلتان از حد و ملتان و ارج تا تحت شمال رویه کوههای بلند خارا و اندران الوس بلوچ

در شش و ده
 با پنج و ده
 در شش و ده

نیات
 در شش و ده
 با پنج و ده
 در شش و ده

[illegible]

مادی	بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين				
بقای	عبدی و دود دوام				

سرکاری سوسائٹان

پیرگنت	قلع	اراضی	نفتی	سیورغال	زمین	سوار	پیاده
محم							
باز							
باغبانان							
بن							
ساحبان							
و...							
کردی							

سرکارِ نصیر پور

پرگنت	قلاع	اراضی	فتی	سیورغال	زمیندار	سوار	پیاده
بغلت			بغلت				

[illegible]

مسلم دوم ۳۳ آئین الگبی

پایه اول				پایه اول
پایه دوم				پایه دوم
پایه سوم				پایه سوم
پایه چهارم				پایه چهارم
پایه پنجم				پایه پنجم
پایه ششم				پایه ششم
پایه هفتم				پایه هفتم
پایه هشتم				پایه هشتم
پایه نهم				پایه نهم
پایه دهم				پایه دهم
پایه یازدهم				پایه یازدهم
پایه بیستم				پایه بیستم

پایه یکم اراضی نفتی سیورغال زمیندار سوار پیاده

فرماندهان فرزندان بهیم نصاری عنصری

سویکان	سی و شش سال	خام سیالی	پایه دهم و نهم	جام	سه ماه	ابرار	سیال
جام	یازده سال	جام کمران	ده سال و یک گهری	جام علی سرپاچه	شش سال	جام	شش ماه
صلح	یازده سال	بن سماجی	بیش هفت سال	مبارک برده داد	سه روز	جام	یک و دو
سجده	یازده سال	برادر داد	شش سال	جام فیروز	دوازده سال	جام	حاضر
راوی	یازده سال	جام نظام	شش سال				

در پستان راجه بود و در سر نام پای تحت او و در خا و در رویه تا کشمیر دشت با ختر سوتا مکران و جنوب تا دریای شور و شمال تا کوه از فارس لشکری نورانی عهد آمد و در آن آفرید روزگار سپری شد و آن گروه لختی ولایت را اینها ساخته باز گردیدند و پور را راجه را سالی جای آمد و بروشنی خرد و پادری وزیر آگاه دل مدام نام داد و گری وانی یافت و روزگار آرش گفت بر عینی حج نام از خولستان بدان وزیر پیوست و پسر بانی و حرف سرانی خود را بگرازان آرش بفرخت و در کمر زبانی و لایاکی یافت و چون وزیر را چایه هستی پر شد بجای او برگزیدند و بدگوهری و تباہ شرعی بازن راجه پیوند دوستی بست هر چند اولیای دولت رسانیدند با و نگرفت و در هنگام جاری راجه آن بی آرم تباہ سرشت با اتفاق آن ناپا سازان سران لشکر را بعنوان گنگش یکیک طلب شده بگوشه بر نشاندند و دشمنان هر یک را بدلا ویز و عهد با بجان گزانی گماشت و چون مهنا سخا نیستی فرود شد و راجه نیز خشت هستی بر بست پسری بر تخت در بندگان بدو گردیدند و رانی را بزرگی برگرفت و زبان زدگی جاوید انداخت لیکن در آبادی ملک افزونی آن کوشش نمود و برگنج مکران و کرمان چیره دستی یافت و در زمان امیر المومنین عمر بن خطاب رضی الله عنه معبره ابی العاص از راه بحرین بدینل آمد و سپاه آنجا بجهنگ ایستادند معبره در آن آردگاه فرود شد و در خلافت امیر المومنین عثمان رضی الله عنه آگاه خرد پیرانه پیر و پیش احوال هندوستان فرستادند و در سر انجام لشکر شد فرستاده چنان آگهی رسانید که اگر لشکر بسیار رود و آذوق نرسد و کم کاری سازد و فراوان آهوبر گذارد و امیر المومنین علی کرم الله وجهه لشکری فرستاد لختی سرحد دیل را برگرفتند و از آگهی در گذشتن خلیفه لشکر باز گردید بکران شتافت بمعاویه و دوبار لشکر پسند فرستاد و هر دو بار بشیری در آویزش فرود شد و در چهل سال کامرانی نموده خواب پین کرد پسین و هر سپهر خرمی بر سبب بزرگی نشست و در زمان ولید بن عبدالملک چون

در پستان راجه بود و در سر نام پای تحت او و در خا و در رویه تا کشمیر دشت با ختر سوتا مکران و جنوب تا دریای شور و شمال تا کوه از فارس لشکری نورانی عهد آمد و در آن آفرید روزگار سپری شد و آن گروه لختی ولایت را اینها ساخته باز گردیدند و پور را راجه را سالی جای آمد و بروشنی خرد و پادری وزیر آگاه دل مدام نام داد و گری وانی یافت و روزگار آرش گفت بر عینی حج نام از خولستان بدان وزیر پیوست و پسر بانی و حرف سرانی خود را بگرازان آرش بفرخت و در کمر زبانی و لایاکی یافت و چون وزیر را چایه هستی پر شد بجای او برگزیدند و بدگوهری و تباہ شرعی بازن راجه پیوند دوستی بست هر چند اولیای دولت رسانیدند با و نگرفت و در هنگام جاری راجه آن بی آرم تباہ سرشت با اتفاق آن ناپا سازان سران لشکر را بعنوان گنگش یکیک طلب شده بگوشه بر نشاندند و دشمنان هر یک را بدلا ویز و عهد با بجان گزانی گماشت و چون مهنا سخا نیستی فرود شد و راجه نیز خشت هستی بر بست پسری بر تخت در بندگان بدو گردیدند و رانی را بزرگی برگرفت و زبان زدگی جاوید انداخت لیکن در آبادی ملک افزونی آن کوشش نمود و برگنج مکران و کرمان چیره دستی یافت و در زمان امیر المومنین عمر بن خطاب رضی الله عنه معبره ابی العاص از راه بحرین بدینل آمد و سپاه آنجا بجهنگ ایستادند معبره در آن آردگاه فرود شد و در خلافت امیر المومنین عثمان رضی الله عنه آگاه خرد پیرانه پیر و پیش احوال هندوستان فرستادند و در سر انجام لشکر شد فرستاده چنان آگهی رسانید که اگر لشکر بسیار رود و آذوق نرسد و کم کاری سازد و فراوان آهوبر گذارد و امیر المومنین علی کرم الله وجهه لشکری فرستاد لختی سرحد دیل را برگرفتند و از آگهی در گذشتن خلیفه لشکر باز گردید بکران شتافت بمعاویه و دوبار لشکر پسند فرستاد و هر دو بار بشیری در آویزش فرود شد و در چهل سال کامرانی نموده خواب پین کرد پسین و هر سپهر خرمی بر سبب بزرگی نشست و در زمان ولید بن عبدالملک چون

حجاج امارت عراق یافت از جانب خود محمد قاسم که هم این عم و هم داماد او بود بسند مستند
چند بار به ابراهیم و نیز شهابی سترگ نمود آخر در پنجشنبه بهرم رمضان خود و نه هجری در نادرگاه نقد
بسیار دو ملک شد و معروف آن گروه آمد و دو دختر را می و اهر که در بند افتاده بودند با و گیر نفایس زد
خلیفه فرستاد و آن حیل اندوزان باین توی پیش خلیفه و انمودند که محمد قاسم دست تصرف کشته است
خلیفه از توی یکی پر بهر بنوده بختم رفت و فرمان فرستاد که در پوست خام کرده بدرگاه فرستند بهنگام
میخواست بر سر رای هر چند و الی فتوح و دستبرد می نماید شد خلیفه رسید از فرمان ندیری تن و
و چون بدین آئین مدار خلافت برد خلیفه بدان و احترام نمود گفتند کام دل یافتیم و کشنده بدرگاه
بدراخل و دیدیم و بر رای خلیفه شکفت آمد که چگونه بی شرف نگوی چنین فرماید آئین بزرگان اگر است
که بخت از جاز و نند و در پیش و بینی بکار بر نه که استی بس کیاب و نادرستی و نادران خاصه باره
برگشتگان خود که عالمیان بدین بر اینان جوش ناتوان بینی نمایند و از آید بر و نادران خراب درو
بسیار اندیشند که بسا بگوهران شورانگیز بچرب زبانی خود را بگردان ارجی بفرستند و بدستان سر
بخشانی بیکو کاران نشینند پس از محمد قاسم چندگاه بزرگی این ناحیت در اولادینی تیم انصاری بود
بعد از آن اوس سوامه و قنار وانی کرد پس بقوم سید باز گردید خود را از نژاد و بشید شمرد و هر یک
خود را جام نامند و در عهد جام نامیده سلطان فیروز شاه سید باراد و بی بر سر او لشکر برد و شایسته پیکار
نمود و بایسوم او را برگرفت و بدلی آورد و سنده را بملازمان خود سپرد و چون آثار نیکدانی و کاروانی
از پیشانی او بر خواند با بلایت آن نایز فرستاد و چون جام تعلق برگرفت پرده داری مبارک نام بیاورد
هرزه لایان شور افزای بجای او شست پس سکنه برین جام فتح خان سنده آراشد و در زمان
جام تندا شاه بیگ رخون از قندهار آمده سیوی برگرفت و سلطان محمد را در خود آسجا گشته
نقد بار باز گردید و جام مذکور بر سر او لشکر فرستاد و در آن آویزه فروش شاه بیگ بار دیگر بدین

بسیار از توی یکی پر بهر بنوده بختم رفت و فرمان فرستاد که در پوست خام کرده بدرگاه فرستند بهنگام میخواست بر سر رای هر چند و الی فتوح و دستبرد می نماید شد خلیفه رسید از فرمان ندیری تن و چون بدین آئین مدار خلافت برد خلیفه بدان و احترام نمود گفتند کام دل یافتیم و کشنده بدرگاه بدراخل و دیدیم و بر رای خلیفه شکفت آمد که چگونه بی شرف نگوی چنین فرماید آئین بزرگان اگر است که بخت از جاز و نند و در پیش و بینی بکار بر نه که استی بس کیاب و نادرستی و نادران خاصه باره برگشتگان خود که عالمیان بدین بر اینان جوش ناتوان بینی نمایند و از آید بر و نادران خراب درو بسیار اندیشند که بسا بگوهران شورانگیز بچرب زبانی خود را بگردان ارجی بفرستند و بدستان سر بخشانی بیکو کاران نشینند پس از محمد قاسم چندگاه بزرگی این ناحیت در اولادینی تیم انصاری بود بعد از آن اوس سوامه و قنار وانی کرد پس بقوم سید باز گردید خود را از نژاد و بشید شمرد و هر یک خود را جام نامند و در عهد جام نامیده سلطان فیروز شاه سید باراد و بی بر سر او لشکر برد و شایسته پیکار نمود و بایسوم او را برگرفت و بدلی آورد و سنده را بملازمان خود سپرد و چون آثار نیکدانی و کاروانی از پیشانی او بر خواند با بلایت آن نایز فرستاد و چون جام تعلق برگرفت پرده داری مبارک نام بیاورد هرزه لایان شور افزای بجای او شست پس سکنه برین جام فتح خان سنده آراشد و در زمان جام تندا شاه بیگ رخون از قندهار آمده سیوی برگرفت و سلطان محمد را در خود آسجا گشته نقد بار باز گردید و جام مذکور بر سر او لشکر فرستاد و در آن آویزه فروش شاه بیگ بار دیگر بدین

بدین ولایت آمد سیاهوان و بسیاری سربداران آورد و مردم خود سپرده برگشت و مردم فیر
صلح الدین نام از خوشیان باوینو برخاست چون کاری از پیش گرفت پناه بسطان محمود
کجراتی بر دسلطان مقدم آورد اگر امانی داشت ملک همراه ساخت دریاخان فیر جام فیر
از بی حقیقتی بدو جهادستان شد و ملک سنده بی جنگ بدست جام صلاح الدین افتاد
پس از چندگاه دریاخان مذکور بدشگیری جام فیر که خمول گزیده بود همت گماشت و باز
حکومت بدو رسید صلاح الدین باز دیگر از کجرات از سلطان محمود لشکر آورد و ملک گرفت
و فیر فریادها رفت و شاه بیگ ملک همراه گردانید و نزد سیاهوان جنگ پیوست صلاح الدین
با سپه جایه زندگی برگشت و بزرگی بر جام فیر قرار گرفت در سال هشتاد و بیست و شاه بیگ
همگی سدر بدست آورد و جام فیر و کجرات رفت و دختر خود را بسطان بهادر داد و دسلک
امرای او درآمد حکومت سنده شاه بیگ باز گردید و سپهر میرزا و النون بیگ سپهسالار
سلطان حسین میرزا بدست قندار در قطع او بود چون شبک خان از بک به سپهر سلطان
حسین میرزا جنگ کرد و او در آن آوردگاه مردانه فرود شد حکومت قندار به سپهر رسید و رسید
در مردانگی یکتائی و با علم سعی آشنائی داشت و چون در گذشت پیرا شاه حسن بجای او نشست
و تمان را از سلطان محمود برگرفت پس از و میرزا عیسی سپهر علی ترخان پاینده محمد چون
بر بودگی داشت بکار ملک پیروختی و میرزا جانی بیگ سپهسالار نظام ده آن دیار بود تا آنکه
عساکر شاهنشاهی بآن دیار رفته معدلت آراشد و میرزا جانی بیگ سلک شاهنشاهی
صوبه کابل از سوم و چهارم اقلیم فراهم کشمیر بکلی بیشتر سواد بجوار قندار از بلستان
که پای تخت آن پیشتر غزنه بود و امر در کابل ازین صوبه کشمیر از سوم و چهارم اقلیم دراز از
و تراکش گنگ صد و بیست و کوه پنا از دواتا بهیت پنج شترتی پرستان دریای چابتر

بسم الله الرحمن الرحيم

یہی ہے

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

ابو الحسن

۱۴ نوامبر ۱۹۷۲

خطایات

تبرکات

مجلس

1917

تاریخ

مسلک
بالفعل و از این بر سر
نیم و دونه بر سر

جنوبی بانها و کوه جنوب شرقی و شمالی تبت کلان مغربی و کلی و دریای کشتن گنگ مغربی و
جنوبی ولایت گنگ مغربی شمالی تبت و چهار سو شمالی کوه از هندوستان بهشت و شش راه
رو و لیکن بختی و کلی گزیده بیشتر سواره توان رفت نخستین نزدیکتر خیزد و در سه گزین نیست
و نیز بیشتر در اندیشگری ازین راه پرچال گیتی خدیو سه بار ازین راه بگلشن سرای کشید و در اگر
بران کوه سارگاموی یا آسی بکشند در ساعت ابر و باد بر جوشد و برفت باوان سیر و تنگ
و در لاشا ملکی است که یک باغ همیشه بهار یک قلعه آسمانی پایه بر خوانند و در اگر در شنگ
سبک و جان یا خلوت کند که گوشه نشینان بر گویند و خور آبهای خوشگوار و آبشارهای سامعه افزون
و هواسازگار برفت و باران بهان توران و ایران هنگام بارش هندوستان نیز زیش ابر و
زمین آبی و طی جنگلهای روح افزا بنفش گل سرخ زگرش خود و در صحرای شماره کله انداز و بر سیاه
بهار و خزانش بس شگرفت خانها همه چون چهار آشیانه و افزون سازند و یار بندر هم نباشد
بر فراز سقف لاله بکارند و در بهار شگفت نمایش و در آشیانه مابین چار واد برخی اسباب
دوم آسایش جاسوین و چهارمین برخی رخت خانه و از بسیاری خوب فراوانی جنبش زمین
سنگین و خشتین سازند لیکن پاستانی تنجاسنگین و شگفت آور و از بسیاری خراب کنگر
پشمینه بشایستگی انجام گیرد خواه به شمال که بهفت کشور مرغانی بر بند و زبون ترین این مرز
آدمی و شگفت آنکه با وجود بسیاری مردم و کمی سرمای زمی و دزدی و دریا و گری که بغیر شاه
و شاه قوت فرادان میوه شود و خیزد و سبب تنقا و زرد الویس نیک انگور اگر چه بسیار است لیکن
گزیده کم و بیشتر بر دخت قوت بر دهد و قوت کم خورند و برگ او بکرم سلیه بکار آید و تخم او و کلکت
تبت خرد آورند خشتین افزون و گزین باید بیشتر خورش میخ و شراب و ماهی و گوناگون است
پسین خشک کرده گاه و از بدین چینه را شب گذرانده بخورند با انبوهی شالی گزیده بهر

زبان پیچیده نکشایند و زبان خود را پیش و پاشی بکاپوندارند و در قنای میوه دار بر نشانند و بر سر
روزی مردم شود گوشت بخورند و زن نکند و نزدیک و دور اگر کسی گروه باشند و توله را
درین ملک شانزده ماشه اعتبار کنند هر ماشه شش سرج مهر طلا بوزن شانزده دانی هر دانه
شش سرج از مهرهای متعارف دلی چهار سرج افزون رب ساسو به همین نقد است نه مشکلی
بولو از مس چهارم شش نام و آن را گستره گویند ماه کافی نمیدان آن شکری چهارم بخش او چهارم گیر
حب گویند و چهل گیسره را ساسو و یک نیم ساسن اینکیده صد ساسو را یک لک بشمارند و هشتاد
یک هزار دانه شود و یکی ولایت را هندی حکیم پرستش جا اندیشند از آن چهل پنج را خاص
ماد و یوشمار و شصت چهار را به بشن و سه بر بهار و بیست و دو بر گاه و هفتصد جا پیکار کشیده اند
و بدان نیایش کنند و شکرت در ستاها بر گردانند سری نگر دار الملک از چهار فرسنگ
در بای بهت و مار و کچمه گل از میان گذرند لیکن خشک شود و زمین چندی کم شود و کشتی نگر
از دیر یا زاین شهر آباد و گوناگون صنعتکاران نگاه و شالی گزین بافند و سطلابی از پیشم برسانند
بسلم و دریم و پشود دیگر پیشینه آماده گردد و لیکن گزیده از تربت آورند میر سید علی بهائی از
و در آن شهر بودند خاقانهای از ایشان یادگار شرقی بلند کوه سیست بکوه سلیمان مشهور و بیست
شهر دو کولاب بزرگ همه ساله پر آب شکفت آنکه با لطافت و گوارائی آب و بر و زکاران گنده
نشود و بهار تنگگاه اکبرست و نزد قصبه بزرگ در زرده ایست و در آن حوضیست بطول
و عرض هفت گز و زرافه آبی بزرگ پرستگاه آنکه از شکفت آنکه یازده ماه خشک باشد و در
اردی بهشت ماه الهی از دو جا آب بر جوشد نخست یک کج آن بطرز باون کوه بیست و سه بر
گویند بفتح سین نون ضنی و فتح دال و با می ضنی و فتح را و با و الف و کسر را و سکون بای تحتانی
چون پر گردد آغاز تراوش از کج دیگر شود و این راسته ریشی گویند بفتح سین نای فوقانی

۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

تا بهشت گل عشرت آورد و شش برگ سونی دارد پیشتر میان شش تارمه در گون لبه لعل
 در عفران عبارت از سه پین و چون گل سپری گردد و سبزی بر تنه پدید آید و از یکبار گشتن شش
 سال گل برود و در سال اول کم شود و در دوم ده سی آید سوم کمال رسد تا شش سال و تا پنجم
 بکند اگر تا پنجم نگاه دارند پای کمی پذیرد لیکن بر آورده بدیگر جایگزیند و در موضع زبون چشمت
 آنرا بعد شمرند چنان پندارند که تخم زعفران از آن چشمه پدید آید و در خاک رشت کار بدان چشمه
 نیایش نمایند و شیر گاو در آن زنند و اگر این ریخته آب فروشند فال نیکو بگیرند زعفران بخور
 شود و اگر بروی آب اندوزند چنان در موضع کمر و سیصد و شصت چشمه عشرت افزایند و هر یک
 دست یازده پستش دارند و کان آهن نزد آن هر و او در آن بهت کلان پیوسته و در آنجا
 هند و گزیده و بالیده پدید آید و بسیار بار بر کشند نزد او کو بهت چتر کوشت خوانند فراوان بار
 بر فراز او کسی بدخا نتواند شد و غیر بلند کو بهت و شوار بر آن روان حوضیت بزرگ کس
 بد و راه نیابد و صبا هنگام ناپدید شود و در هر چند گاه از شک بلور آسایکری های مها و بود راه
 و وامنه این کوه بیایند و سرایش گفت آید و در نزدیکی آنچه دل از مضامات که تا چشمه است
 تا یکدست بالا بر جوشد بسوی و یکی و گوارانی کم هتا بیاران چون از آن آب خورند و کشته
 مداومت نمایند درستی بار آورده و در موضع کوتی چشمه است پس شرف گرد و انگین تجانها
 و چون آب کمی پذیرد صورت مها دیوار صندل ظاهر گردد و در و تفری نرود و در نزدیکی
 کو بهت بس بلند گورن فرمان باشد و نیکین چشمه متن در و بر تی آباد تجان بزرگ بهشت فرا
 آن خرد حوضیت او کی پذیرد برخی در آنجا چاه بابل پندارند و امر و بر بخر کو ہی از آن شاه
 در شبگاه آن چشمه است حوضی بر سر آن ساخته اند فراوان ماهی در آن بزرگ گشت کس را
 گزندی نرساند و پهلوی او غار است پلایان او ناپدید و در کما و ر باره چشمه است آب شیب

در کتب کبریا
 در کتب کبریا
 در کتب کبریا
 در کتب کبریا

آید و غرض شکر و هدیه در موضع اش خلوت کند. یا باین الدین ریشی است و ملک کوه واقع شده گویند
در پاستانی در آن این کوه آب نمشت چون نشین ایشان شد آن چشمه تراوش نمود و وازند
سال درین خلوت کند بودند آخر گران سنگ بدرغاری هماده بیرون نیاید و چپکیشان فیت
نصبه و چپین با پره پیوسته تیست کلان در دامن کوه و جهان چشمه پیش آب و در درین
تبت کلان و پرگنده مذکور غار است و در آن ازین پیکر است از ناخته نام بزرگ پشش جا انگارند
چون ماه از تحت الشعاع بر آید در آن غار حباب واری ازینخ پدیدار کرده و هر روز قدری افزاید
تا پانزده روز زیاده بده گز الهی رسد چون ماه کمی گز آید آن صورت نیز کاستن گیر و چنانچه انجام
ماه اثری نماید پیکر هماد و انگارند بر آمد کار بهار و ستایه دانند و نزد آن غار جوی آب است امر اوتی
نام کل پس سفید و سبخته دانند و تن اندازند و آن کوستان بچگاه کمی نپذیرد و از فرونی سر ما
تو گئی ماه و شواری گریه مردم پنج زده بر آید و در موضع و اکما مون چشمه است هرگاه آب چشمه
و تیره شود و خس خاشاک بر آید و در آن ملک گرد خلافت بر خیزد و کان سنگ سلیمانی در نزد
از و آوند بار سازند و نزد پرگنده بچهاک گوناگون رستنی دارد و پیوست آن دل نام کو هست
بکطرف آن بشهر پیوسته و در آن کول زمینهای سناغلی فراوان کشت و کار نمایند و برخی بدگوهر
لختی از آن بریده بگوشه دیگر بر بند سلطانین العابدین میان این مال از شهر تابان بر گزیده
و سنگ بندی بر بسته بطول یک کوه و نیز در آن نزدیک چشمه است رنجوران از و بنوشند و بنوشند
یا بنده در موضع ایشه هر هفت چشمه یکجا بر آمیزد پس لکشا اطراف آن نشینهای نکلین یا دگار
پاستانیان و نیز چشمه است دزستان گرم و در تابستان فراوان سرد و در قریه یا زوال پوره
آبشاری از کول شاه کوت بشکوف شورشی فرو آید از شاله مار گویند شکارهای فراوان بود
و در جوی یک اردو طرف نمج مانند چون آب نماندای بدست او افتد گواشته بلاری چشمه است

پیشش جای اهل هند نام آن سوره شرافت آن سنگین تاجانها شکرناک چشمه است همه سال
خشک باشد ماهی که یارخ نعم اورده جمعه او فتد روان رود بر جوشد و از صبح تا شام روان
باشد و برای همین فراوان مردم فراهم آیند و در موضع تیل چشمه و حوضیست که جتند ان چو
دروانند اگر بروی آب اند فال کام دانی برگیند و اگر فرو نشیند نکو هبیده شمرند در پال
تخانه ایست در گاثام هر یکی که از حال خود و دشمن آگهی طلبد برنج پخته در آوند پر سازد یکی بنام خود
و دیگری بنام مخالف درون آن نهند و در آنرا بر بندند و دیگر نیایش کنان بپوشد حال
از هر که بگل و زعفران آموده بود کار او بشایستگی گراید و آنکه بر خشک خاشاک باشد حال و تن
کرد و شکفت آنکه در خصوصیتی که شناسائی حق دشوار باشد هر دو کس را در موضع یاد و بزداد و بزرگ
فرستند و هر دو جاندار مسموم گردانند هر کدام دست بران برآید هر که حق با اوست هر آلوده
بزیاد و دیگری میرود و در زمین و بر سر چشمه دریای بهت حوضیست که بکوب بشکوف و ابر جوشد
و ثمر فانا پدید آید و اینرا گویند اطراف و بنگ گرفته اند خا و رویه آن سنگین تاجانها در موضع
چمبر چشمه است بهون سند نام در فصل بهار و دوا بر جوشد زبان زبان پر شود و کمی نپذیرد
و یوه سر برده با حوضیست بهونان نام بیت گز در بیت گز آب از روئنه ابر جوشد گرداو
سبز زار با چشمه فرو در دختان سایه دار هر کس از آبادی سال و از نیک بد حال خویش آگهی جوید
و یک سفالین پرا برنج کرده نام خود بر کنار آن نویسد و سر بسته درون چشمه اندازد پس از
چندگاه آن دیگ بخودی بر روی آب آید آنرا بکشایند اگر برنج گرم و خوشبو برآید آن سال شایسته
و حال خجسته باشد و اگر گل و لای و خشک خاشاک پاشته بود حال دگرگون شود و بشو نام جو
که از ویند کوه برمی آید و نشاط بخشد و نیز آسجا فرازگاه است از دست گز باندی آب شکران
شورش فروریزد و ریاضت کنان میند خود را از بولای آن سپایان اندازند و نقد زندگی را روانه

بابل و خرمین و دوا
 معروفت و معنی او
 اول کتاب رسیده
 دوم در دلا و دوا
 نویسنده: محمد بن محمد

مجلس
که از ایشان
بسیار
کشته
و از آن
که از ایشان
بسیار
کشته

عمر
کلیلی
دربار ابا اسد بن ابی اسد
عاجی و علی بن اسد بن ابی اسد
نامند و نفیج اول
وصال و پیوستگی
محمد الموند

نام چمنه دیووزین
دلسنده دریا نوازند
یعنی چمنه که میو است
از چمنه است

برزخ و از صفای آب شاهی وار باشد با هفتین میخان بشکرو دیگر روشنائی ز بجار برود شما لب برون
کنار آب بهت نزد آن شرک چنارها و بس جای منزله و آن رود بدریای بهت در بخا
پیوندد و در تیله موله قطعه زمینی نزدیک صد یک هفتم کام بارش سیلابی دران فرو نشیند
و چون خشکی گراید و لختی تری در و ماند مردم خوب یک گزی کم و بیش فرو رده جنبش دهند
و سپس دست آن سوراخ برده ماهی دوسیری و افزون بر او نند و بیشتر خرد باید و در پل
حضرت کس ژرفای او را نیار و گرفت او را بس گرمی دارند و نیایش نمایند و دیگر
بجو غیسر نام معبدیت مشوب بهادید هر که بزیر نگری رود آوار آلات پرستش گوشت رسد
و کس نداند که اگر کجاست و در که پیوسته ی رببت خردست کو لا بیت بزرگ اول زمان دور
میت و هشت کرده دریای بهت در و بریز و لختی ناپدید گردد و در میان جاسطان ^{والعابدین}
الاشیمنی برا فرخته و آنرا زمین رنگ گویند کشته ها پراز سنگ و شاخهای درخت بزیر آب
فرورند چون سه چهار ماه بگذرد بر میان کشیده بر آورند فراوان ماهی که خانه ساخته باشند
راید و کار مرغابی بس شایان و در موضع اوجین بسیار گوزن بسوی گول بر آیند و بشکرند
بر و ما جامه طوپیره ایست پروخت هرگاه از بابا جنبش در آیند جزیره نیز بلرزود و در پرس پور
نرم عفران شود بلند تجاده داشت سکندر پدر سلطان زرین العابدین و ایران ساخت مسین لوح
پیدا آمد بهندی نگارش یافته که پس از سپری شدن هزار و صد سال سکندر نامی بر اندازد و
در وان و بال اندوزد و در پر کنه کمرانج موضع تره کانوک به گاه چکانست چشمه است چنانکه
مس گوارا و دیسان بنگین خانه ویرسال و ماهی بزرگ شود هر که بشکوه بگزندی چندار گردد
و یک گرگان فوره ایست سوم نام در انجا ده جربین منی ست چون شتری باسد راید
یکماه چنان گرم باشد که درخت بسوزد و دیگر پر کرده بر زمین گذارند و پیروز و در قصبه

آبادان کمران دره او یکسوی یک شغری میوید و با خستر رو به چپگی و از آنجا طلا یا بند در گذر باخی آب
پوست بنهند و بکسترند و بر اطراف آن سنگ نهند تا آب برو پس از دو روزه و ز برود کشته
آفتاب گذارند چون خشک شود برافشانند زیرین ریز با تاسه تو لگی بر آید و دره دیگر بدو پیوسته
کلکت نام این نیز یک شغری میوید و از آنجا طلا یا خاک شوی بدست آید و در دو روزه را بهاس
با موم دریا بست که از ولایت دارومی آید پختنی نام از طلا برستانند و بر کناره آن سنگین
بتخت آید است از اشارت گویند بزرگ منسوب پس بزرگ دانند و در هر تخته آشتین شکل بچینش
در آید و شش گشت آرد و در یکی بوم سخی غلک بخش ضبط زمین و داد و ستد زر و سیم رسم نباشد و جز
از سایر جهات نقدیه و نقد و حبش آنچیز و ارشالی بر آردند اگر چه از دیر باز نام ستوده بر نگین
از دو بخش بیشتر بدشتی بدادگری شاهنشاهی نیمه باز یافت شود و از قرار داری قاضی علی
سی لک و شصت و سه هزار و پنجاه خردار و یازده ترک هر خرداری سه من و هشت سیر لک شاهی
سنگیست بوزن دو دام آنرا پل گویند و نیمه و چهارم بخش نیز یکبار برسد و هفت و نیم بل سیر
بر شمرند و دو سیر را نیم من و چهار سیر را یک من و چهار من را یک ترس بوزن شاهنشاهی
هشت سیر بوده و چندین ساله نرخ را بدست آورد و فراهم ساخته قسمت نمود خردار
بیت نه دام افتاد و خردار نقدی را سیزده دام هشت حصه باین پیش مقرر داشت پس جمع
مبلغی هفت کرد و در چهل و شش لک و هفتاد هزار و چهار صد و یازده دام از آن میان
نه لک و یک هزار و شصت و شصت و سه خردار و هشت ترک از رگدز نقدینه یک کرد
و بیت لک و بیت و دو هزار و یکصد و هشتاد و سه دام و جمعی که آصف خان مقرر
ساخت سی لک و هفتاد و نه هزار و چهار صد و چهل و سه خردار و از آنجمله ده لک
و یازده هزار و یکصد و سی و نیم خردار و نقدی زرباج و تمغا بطرفان مقدس بخشش یافت

چهار
نام سید
و نام بالا
نام از
سنگ طلا
سری خندان

وزن خردار
سین و بیت
سی لک و بیست و سه

و ازین شصت و هشت هزار و هشتصد و بیست و چهار خروار و ربع کمی پذیرفت
 هشت لک و نود و هشت هزار و چهار صد و دهم کاسته شد و برای آسودگی کشاورز
 چندام و رابع خروار بخشیده آمد اگر چه پنج و در جمع آصف خان شانزده هزار و سیصد و
 نود و دو و سوره و پنج ترک از جمع قاضی علی افزون لیکن بشماره نقدیش از کاستگی
 بخت و هشت لک و شصت هزار و سی و چهار و نیند دهم کمی کند از آنست که او خروار
 هفتدی که کم بهاست بیشتر اندیشید و در حقیقه قاضی علی بدقت خانه اعلی سپرد و چهل و یک
 پرگنه و در نسخه آصف خان سی و هشت که داخل بهان سی و هشت پرگنه بود قاضی علی
 از ملاحظه حال و در موضع پرگنه کامراج که گونا و در او باشد جدا برسانست و نیند
 پرگنه سائر مواضع را و در بخش ساخته و در پرگنه شمر در پاستان موضع چهل
 و از هر پرگنه سائر المواضع نام نهم او بودند خالصه میداشتند قاضی علی
 چهل موضع جانب مزاج را پرگنه حویلی نام نهاد و هشتاد و هشت موضع کمر اجی را
 بهست و پیش پرگنه سائر المواضع مقرر داشت و یکی ملک را پیشینیان بخش

گروانیده اند مشرقی را مزاج نامند و مغربی را کامراج و امروز
 که بیشتر سپاه کشمیر برآمده است بومی چهار هزار و شصت
 و نود و دو سوار و نود و دو هزار و چهارصد

پیاده *

سردار کشمیر

دوین	هفتاد و پنج هزار صد و پنجاه و سه خروار نقدی شش هزار و صد و خروار دوازده ترک	قوم خان	بیت حصار	صید پناه
سک	چهل و پنج هزار و دویست و بیست و شش هزار و هشت ترک و نقدی سه هزار و پانصد و هشتاد و دو خروار و هشت ترک	لایق	بیت حصار	بیت حصار
سک	سی و هفت هزار و چهار صد و هشتاد و دو خروار چهار ترک نقدی سه هزار و دویست و بیست و یک خروار دوازده ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
انوار	نقدی پنج هزار و چهل و یک خروار	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
میت	نوزده هزار و چهل و دو خروار نقدی هزار و شصت و شصت و نیم خروار	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
شرقی جنوبی یازده محل				
دین	یک لک یک هزار و چهار صد و سی و دو خروار و چهار ترک و مبلغ چارده هزار و هشتاد و یازده خروار و دوازده ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
دین	نود و هشت هزار و شصت و شصت و دو خروار و نقدی چارده هزار و سیصد و هشتاد و هفت خروار و چهار ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
دین	شش هزار و چهار صد و پنجاه و پنج خروار و چهل و یک ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
دین	سی و پنج هزار و بیست و یک خروار و سی و یک لک و شصت و شصت و دو خروار و بیست و یک خروار و هشت ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
دین	هشتاد و پنج هزار و شصت و چهل و چهار خروار و هشت ترک نقدی هشت هزار و دویست و بیست خروار و هشت ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار
دین	پانزده هزار و شصت و هشتاد و پنج هزار و چهار ترک نقدی یک هزار و شصت و دو خروار و دوازده ترک	قوم درد	بیت حصار	بیت حصار

[illegible]

[illegible]

دوامور پوراو		اوکشته	فرماندهان
کشن پیراو		لوه	بجایزین تان دیج سال نامهای آن معلوم است
سورن پیراو		کوه راز قوم دیگر	سردر پیراو
ملوکا پیراو		اسوک پیرام	سختی ز پیراو
پنجاه و سه نفر که از او دوستی و دشمنی سال کارها بودند		آبرمن	جنگ نامک کنگ و هر سردار بدین بوده داشتند
دوان پیراو	سی پنج سال و شش ماه	اندجیت پیراو	بهکن پیراو
ارت ملاجه پیراو	سی سال و شش ماه	سده پیراو	تنگه اورا که گویند پوراو
مهرکل پیراو	هفتاد سال	ایکده پیراو	هرن کل و پیراو
پیراو	شصت سال	دسرنده پیراو	کتند و پیراو
نرندرات پیراو	پنجاه و هفت سال و پانزده روز	کرن پیراو	کوماوت پیراو
جلوکا پیراو	سی و دو سال	رماناوت پیراو که از احباب او بود	بیت یک تن و میت نه نفر از زوای نمودند
اپراج	چهل و هفت سال	چندر پیراو	بجی از بیل
هر پیراو	سی سال و ده	سرسین پیراو	چکره امین از نیایر جد هشت
اکهمن که از اندو و او پن گویند	سی سال و ده	جد هشت پیراو	رودرسین از اولاد میکردن

فایده
در جستجوی
چگونگی کارهای
چند سال از این
و چگونگی
میکند و بعد از آن
از کارهای این
میکند و در میان
و شش ماه و شش
کرده و پنج
می اندازند
مقدار یک طبع است
چند نفر و با وجود
این حال خفت و
اشجار و در میان
جای خردی است
از این جهت

بال شده پیراو	بکرات پیراو چهل دو سال	بلادت پیراو برادر او دوازده پنجاه سال	سی و شش سال
گمکنند پیراو	پیراوت غیره و دختر او	چند راتبه پیراو و دختر او	هشت سال و هشت ماه
چنگ پیراو	کولیا ش پیراو کیسان پانزده و	سجرات برادر او	هفت سال
دام و رازاد و لاد شوگ	جیانده غیره للتا و هشت	جج چند پیراو	چند گاه
راج کندی	برهت لکاید دوازده سال	جیانندن پیراو	سی و شش سال
بسیکن پیراو	مغده نفر و سمیت پنج ماه و سمیت روز حکومت کردند	ادشت در بازار طائفه کور پال کور	دو سال
تلک پیراو	چکر و پیراو ده سال و پانزده و	سودرمان برادر او	یک سال
آج پیراو	سنگر و پیراو بن پیراو	چکر و پیراو	یک سال
جده شتر پیراو	پانزده نفر شتاد و نه سال یکماه و مغده روز فرما و زانی کردند	جسگر بیک یک از راجایا بود	یک سال
بیچس پیراو	پرگت که از جمله راجایا بود	کسیم کب پیراو	هشت سال و
شش گری که یکصد و نود و دو سال حکومت کرده گذشتند	تره بون برادر او دو سال و هفت روز	بهم کیت بن چهار سال و	دو سال و
باشر کیت بن دو سال و دو روز	سنگر و پیراو برادر او زاده زانی	بیت و پیراو	بیت و دو روز
کرات پیراو	انکر سس پیراو بیت و دو روز	هرس کلکس	دوازده سال
بر بنا پیراو	سنگر و پیراو برادر او	رائی سکند نادر	دو سال

و چون رایات عالی همایون بار اول در سر کشتان همیشه بهار برافراخته آمد گشت ابی
 بهندی زبان راج ترکی نام به پیکاه حضور آوردند که احوال چهار هزار ساله و کسر
 از مسند نشینان باز گوید در آن دیار رسم بود که پاسبان احوال ملک چندی از فرموده
 تباخیج نویسی برگماشتی شهریار گهی چون زباندانان هوشیار مغربتر جهان آن برگماشت
 در کمتر زمانی حسن انجام گرفت و در چنان برگذاردند که این کسار را آب فرو گرفته بود آنرا
 سستی گفتندی سستی بفتح سین و کسری فوقانی و سکون بای تخطائی نام نهادند
 سستی بفتح سین و سکون را حوض گویند در هر روز بر مهابهار و منوثر بسز آمد در سال
 چهل الهی از منوثر هفتم که زمان آغاز آبادی کشمیر است و هفت بار چهار دروزند که
 گذشته از بیست و هشتم سه دور و از چهارم چهار هزار و هفتصد و یک سال شمس چون بدین
 که برگزاندنختی از آب برآمد نخست کشت بفتح کاف و کسری منقوط و فتح بای فارسی که
 از نامور ریاضتگران بر شمرند بر مهران را آورده دین نوزمین آباد ساخت چون مردم
 فراوان شدند بفرمانروائی دادا درو مندان گشتند کارا گمان خیر گال انجمن بر ستند
 و یکی را که در آگهی و فراخی حوصله و مهربانی عام و شجاعت ذاتی کیا بود بسری برگرفتند
 و انیس این فرماندهی پدید آمد چندانکه نوبت فرمانروائی بابا و گند هر سال که سلط
 المیت چهار هزار و چهل و چهار سال گذشته در آویره که هر ساله راجه بهار در نظر
 باکشن نمود بدست بلهد بر بزرگ برادر کشن بنیستی سرادر شد برخی خوشیا و بد کشن بنرم
 عروسی بقندار ریشافتند و دامود بکین توزی لشکر بد انصوب کشید بر ساحل
 کارزار نموده فروشد و چون زن او آبستن بود آخر شناسان از پسر آگهی دادند کشن بر زانی
 نامزد او گردانید و پس سی و پنج کس سند آرای دولت گشتند از شمس کار می نام نشان
 آیین کهنی

باین منقح و یاغی و تاج
 خضی که در بای سستی
 زن و مرد و بخت و بخت
 و در هر روز بر مهابهار
 و منوثر بسز آمد در سال
 چهل الهی از منوثر هفتم
 که زمان آغاز آبادی
 کشمیر است و هفت بار
 چهار دروزند که
 گذشته از بیست و هشتم
 سه دور و از چهارم
 چهار هزار و هفتصد و
 یک سال شمس چون بدین
 که برگزاندنختی از آب
 برآمد نخست کشت
 بفتح کاف و کسری
 منقوط و فتح بای
 فارسی که از نامور
 ریاضتگران بر شمرند
 بر مهران را آورده
 دین نوزمین آباد
 ساخت چون مردم
 فراوان شدند
 بفرمانروائی دادا
 درو مندان گشتند
 کارا گمان خیر گال
 انجمن بر ستند و یکی
 را که در آگهی و فراخی
 حوصله و مهربانی عام
 و شجاعت ذاتی کیا بود
 بسری برگرفتند و انیس
 این فرماندهی پدید آمد
 چندانکه نوبت فرمانروائی
 بابا و گند هر سال که
 سلط المیت چهار هزار و
 چهل و چهار سال
 گذشته در آویره که
 هر ساله راجه بهار در
 نظر باکشن نمود بدست
 بلهد بر بزرگ برادر
 کشن بنیستی سرادر شد
 برخی خوشیا و بد کشن
 بنرم عروسی بقندار
 ریشافتند و دامود
 بکین توزی لشکر بد
 انصوب کشید بر ساحل
 کارزار نموده فروشد
 و چون زن او آبستن
 بود آخر شناسان از
 پسر آگهی دادند کشن
 بر زانی نامزد او
 گردانید و پس سی و
 پنج کس سند آرای
 دولت گشتند از شمس
 کار می نام نشان
 آیین کهنی

باین منقح و یاغی و تاج

نماند چون نواف شه خدیو شد و ادگری را هنگامه گرمی پذیرفت و کارهای پشانشانی نهاد
در کامراج بزرگ شهر لوی نام آباد کرد و امر و نشان او پیدا گویند هشتاد و چهار کر خان
دشت حکیم گنج میراید است از سپاهان شنیده اتم تاریخی خانه در خانه شد تینده چون
بام به بام گشتی خوانا گریه اذری شدی با صفایا گریه اذری شدی با صفایا گریه اذری شدی
عمده بر اویت بخت و چون فرماندهی با شوهر عم راجه جی سنگه باز گردیدش
برین انداخته آئین چنین برگرفت و شایسته کرداری پیرایه حال و و پورا و راجه جی
معدلت گشتی نام او بر آورد و تا کنار دیای شور برگرفت و در بازگشت از قنوج دار الملک
هندوستان انش نشان آگاه دل آورد و از دیده وری و پایشناسی هفت کس را
برگزید نخستین را بداد پستی برگاشت و دوم را دیوان بر ساخت سوم را خزانه بسپرد
و چهارم تیار سپاه نامزد فرمود پنجم بدشوری قرار داد و ششم را میر سپاهان گردانید
هفتم را برادر گزاری اختر بنشانند از کیمیا الهی دشت گویند بزرگ ماری فرمانده بر ساخته بود
برو سوار شده در آب زمانی دراز فرو رفتی که پیر گاه بر ناپدید آمدی شکر کارها از او برگزید
و امین بوده در آن زمان روانی یافت دامودر را گروهی از مرزاداشوک شمارند و بر نه
سیکانه عبادت عباد گزین و نیایشگر بود بنفرین ریاضتگری به پیکر یار بر آمد و در زمان راجه
برهمنان بر بوده چهره دست اند و پرستش جای آمان خاک نوده کشت راجه مهر گل سنگه
بی آذر دم بود از نیرنگی سر نوشت بسیاری جهان برگرفت چون بکر یوه هستی و تر باز گردید
فیلی انفرش یافت او را آواز فیلی و طرز اقبال و خوش آمد صد فیلی را چنین بگوئیستی و تا
از آن تاریخ بدان نام اختصاص یافت چه هستی فیلی را گویند و تر زیان را در زمان او
شکر گذرگاه رودباری گرفت هفت در که می بریند ستور بیش دست شدی چاره گالان

جسار
اصفهان
شهر
آئین کسب حقیقی
کتابخانه
موزه
و مرکز
تحقیقات
اسلامی
تهران

درمانند آواز آمد اگر زنی پادسا گوهر دست رساند سنگ بر خیزد مرتبه مرتبه زنان همی
 چون نشانی ازان ظاهر نمیشد زنان را تمت بدکاری و پسران را بحر افراذگی و شوهر را
 بر واداری گزند جانی میرسانند و سه کرد و آدم را بگویندستی فرستاد تا آنکه از دست پارسا
 زنی کوزه گران کار شگرت برآمد و سرای شگفت افرازی شد و کار او بگوینا گون بخوری کشید
 و خود را بتشنه نداشت راجه کو مادت فرادان آگهی دشت بدست ویزدادگری بسیار
 جهان برگرفت در قلم و او تسلیخ نمیشد که و سه از گوشت پیرمیز کردی بتجانکه امر و بر بر کوه
 سلامت اساس نهاد و ستورست راجه جد شتر سختی در عنفوان فرمانروائی بدو گری
 شست در کمتر زمانی از طبیعت پرستاری و همزبانی بدگوهران مردم از و میبندند
 و فرمانده هندوستان و تبت آهنگ ملک و نمود و سران کشید و در از بندگان نشانند و در زمان
 راجه پخیر و زاشد برون بازید و کشت و کار نابود شد و سختی شگرت شورش آرد و در راجه
 چند روزی بری دشت دانش منش درست اخلاص پارسا گوهر لایه گری و ویری بنداشته
 همسران جوشن ناتوان مینی بر زدند و فرایب و زمان ظاهر آبا و بیکین آوری آوردند و از و در دست
 سخنان بر ساختند و آنجا که بزرگان را درین هنگام لغزش رود و بزرگانی بکار نبرد و چنان
 نامهای پیشین بیاورند و دندان فرومیده فردان از پای انداختند آواره دشت ناکام
 شد و چون از نیزگی تقدیر سختی آگهی دشت نعم پیرامون خاطر او نیکشت و بشا وانی چهر
 زندگی می افروخت بدسگالان و فرجام چنان نمودند که او در سر اندیشه سری و در در چ
 از ناشناسانی او را بردار کشید پس از روزگاری بر او را گذارده اقتاد و از آنجا و پیشانی
 چنان برخاستند بنا کامی گراید و بزرگان رود و بر فرزند جان سپرد و سپس نده شود و و طاعت
 ازین آگهی بشگفت اقتاد او را برگرفته بگوشه گنگا بدشت باز وی نیایش پر دشت شب

و ادوار
 نام حق سبحان تعالی است
 جل جلاله که این
 را بشاوان عامل نیز
 اطلاعات گفته و حق تعالی
 داد آفریده و جدا
 فایده
 منقبت
 که چون راجه پخیر
 چند کمال حضرت نور علی
 عظیم سواد و بیان آید
 سر و بی هیچ
 آن حق تعالی است
 بی ادب و بدکاران
 مانع عصمت است
 بیان کند از چنانکه در
 مکتوب است
 چون بیاورند و فرموده
 او حق تعالی است
 چنانکه دست بکمال
 میرسانند و آنکه در
 نمیشد از تقوی و نیکو

روحانیان آنرا و افهم شدند و با فسون سرانی جان بر میدهند و در کمتر فرستی بسیر فرمادند
بر شست و از کار آگاهی خود را بر کناره کشید و میکدها بن بنیکونی بلند نامی گرفت و هندو را
بکنار نشود و ریا آسایش چا ساخت راجه هرن را چون چایند زندگی بجز نریشد از و فرزند می نماند
سران کشمیر راجه بکر حاجیت مرزبان هندوستان گردیدند راجه بابکیت کشمیری بر بهمنی بود
و دانشور بکر حاجیت و الودش در بار بر خیزد و بکار و دنیا می و پروخت هنگام رخصت اندکی خورج
واده کسبیل نمود و نوشته سر مهر بدو سپرد که بکشیر رساند بدل شکستگی راه می بر و چون بدان دیار
در رسید و نامه را بر نشود و نکاشته بود که نامه بر بسیاری خدمت درگاه کرده است و ناگاه
بسیار دین و عجز آگاهی بندگی آن دیار بدو سپارند و از قهر بادشاهی اندیشیده فرمان پذیر گزید
کاراگمان را بنجن بر ساختند و فرمان پذیر گشتند راجه پرورین غربت گزیده بهندوستان
پس چون که گزین بود یکی از ایزدی بندگان آگاه دل بدو فرود فرما و نوائی داد و ازین رو بحدود
ننگر کوٹ آمد و آنرا برگرفت چون بکر حاجیت هم مرده بود باز گیت ازین گیتی ترک سلطنت نمود
و به بنار شتافت و کج خمبول برگزید بحدل و داد جهان را برگرفت و سری نگر که امر فر و الملک
آن دیار ستاساس نهاده او در آن هنگام سی و شش کاخانه در و آباد بود و از و الا همتی
پانز وصاله محصول کشمیر را باز گیت فرستاد و او بر آرزو و مند ان بخش کرد راجه بنیادیت ادگری
منموده عالم گرفت در فوای کشتوار نر ز آب چناب بازه و زاد و بسیاری خواص خود بکار
در شد و با پدید گشت از و داستانهای گفت از برای برگویند راجه بالادت برهندوستان
چیره وستی نمود و تا شد و پای در قلمر و خود گردانید و در زمان راجه چند اند بر بهمنی داد و خواه
که شوی مرا گشته اند و جان شکر ناپیدا پاخ داد و چیکس کمانداری گفت شوی من نوی گزید
و دشت کسی را روشن نبود لیکن در شید و پیش حکمت با یکی در گفت و گوی شدی و را چون حاضر

صد اشرفی کم شد از خشمناکی شکری خود بر پشت درو ازین گهی گفت اگر پیدا سازم چند
برگیری گفت هر چه تو خواهی او ده اشرفی پیش بر همین دل زده بیا و خواهی پیش آید
حقیقت حال گزارش نمود راجه او را طلب داشتند بیا و دل زده اشرفی اشارت فرمود مقصود
ازین جن آنست هر چه ترا برای خود خواهی و بخش او باشد در زبان سدید یوشاه میرکام
احد کیش که نسب خود را با راجه پانده و میرسانید ملازم شد همدین زبان بخشی از زبان قندهار
و در بونام و ستبردی نمود و ملک انبغانی گردانید به تنگنای کوهستان پناه برد و از جایان را
بزرگ گرفت و آنرا بدو فرستاده لایه گری نمود از بهیناکی سر باز گردید و بسیاری با شوب گاه
برون در شدند و همدران روزگار بنرخ نام پسر مرزبان قبت تاخت آورد ملک ترک میرا
یافت چون راجه در گذشت سلطنت آن دیار بنرخ قرار گرفت و بدو و دشمن نام بر آورد
شاه میرنده کور را وزیر خود گردانید بنشین و در مسازی کیش او برگرفت و چون راجه اذن یوز
روزگار میرا بد شاه میرنده کور بدستان سرائی و حیل سازی زن راجه را بر میگرفت و مقصد
و چیل و دوم جری خطبه و سکه بنام خود گردانید و شمس الدین لقب نهاد و خراج شش دیک
بر شد پیش از آنکه بشیر آمد در عالم شال نموده بودند که سلطنت کشمیر بدو خواهد رسید
و سلطان علاء الدین حکم فرمود که زن ناپاراسامیرا بشوهر نیاید سلطان شهاب الدین چراغ
اگهی افروخت و لولای معدلت افروخت بر قبت و فکر گوت و دیگر بلا و چیره وستی نمود
در روزگار سلطان قطب الدین میرسید علی همدانی بشیر آمد سلطان پس گرامی داشت
سلطان سکت در تعلیه و دست و تعصب پیشه بود بزرگ تجماعها بر انداخت و
مخالفت کیشان را بنا کامی بر نشاند و در زمان او صاحبقرانی و کشایش هندوستان و
وفیل بدو فرستاد و او بارش ملازمت در سر گرفت میانه راه آمد و در جاییون محفل نمکوشید

له
ارجن
بسیار اول و سکون
و خیم نامی خفیه
نیم و بیست شهر
بلاوی در دهستان
و آن کی از پنج برادر
بود که آنجا پانده
گیند و بعضی مسلمان
بودند و آنقدر اند

تقاص
حاکم و جهان در آن
که در آن وقت
و چندی از آن
و چندی از آن
و چندی از آن
و چندی از آن

که مرزبان کشمیری هزار اسپ پیشکش خواهد آورد ازین ناشناسانی باز گردید و پوزش نمود علی
رین العابدین را جانشین خود ساخته سفر حجاز کشید از بهر مانی هزاره لایان با فرجام و نا استوار
غریمت بسکال کش کشمیر باز گردید و بیاوردی مرزبان جو بدان ملک چیره دستی یافت این العابدین
به پنجاب آمد و بحسرت که او که بیست عالی شاه فراوان لشکر فراهم آورد به پنجاب شتافت
و آن وزیر ترگ روی داد آخر گرد آمد و بهر محبت شده میخواند نشین آمد و حکومت کشمیر سلطان العابدین
باز گردید و بحسرت از کشمیر رخصت گرفتند آنچه دلی فراموش نهاد و از سلطان ببلول لودی است
خود به کشمیر رفت و بیاوردی لشکر سلطان لایت پنجاب را بر گرفت و سلطان بر تبت بستند
چیره دستی نمود و پیشش خود پرده بود از صلح کل فراوان نصیبه داشت که وند او را از نزدی بدست
خاص بر شمارند و بلولایت یاد کنند و نیروی خلع بدین بدو نسبت دهند میگفت در زمان چکان
مرزبانی ازین گروه براید و بدست فرمانروائی هندوستان آید پس از چندین سال گذاره پیدایی
گرفت از مهر افرونی و رعیت پروری جزیه و گاو کشتی را بر انداخت رسم حجاب و پیشکش مانند الان
بر خاست حریب رنجی برافزود و خرج خاصه ارکان بیش بود و دواوردی بیشتر خود کرد
و دشوار سوخ را با سالی کشوده دزدان را در بنجر داشت و بمارت فرستادی از مهربان لی دوم
از لشکار باز داشت و گوشت نخودی و فراوان نامه را از عربی و خاسی کشمیری و هندی تمیمی
وزمان او ساندای ایران و توران بکشیر آمدند از ان میان ملاعودی شاگردی و اسطه
خواجہ عبدالقادر مشهور از خراسان آمد و ملا حیل که در خواندگی و نقش بسین بکثای روزگار بود
سلطان ابوسعید میرزا اسپان بلژی و بشتان بختی از خراسان با دروغانی فرستاد و سلطان بلژی
حاکم دلی و سلطان محمود گجرات بدو پیوند دستی کردند سلطان جن لشکر فراهم آورد به پنجاب آمد
و بتا در خان آوینر شها نمود و بتاخت و تالاج آن ملک را خراب ساخت و در عهد فتح شاه میر

و در میان شاه قاسم انوار از عراق آمد و این نوربخش را در آن پس شورش سنی و شیعه
 و یار جنگامه افروخت و در ایام محمد شاه بار سوم که بیک سلطان سکندر فریوزی یافت فردوسی
 فتح هندوستان نمودند و در نوبت سلطان برایم ابدال باکری بعضی فردوس مکانی رسانید که
 بکثره کوشش کشمیر بدستی آمد شیخ علی بیگ محمد خان و محمود خان ابدالی یارستاند چهره و
 یافته لیکن بجای سازی آن بومی نتوانستند بود شکش گرفته برآمدند و سلطنت ببار یک شاه
 قرار یافت و در نوبت چهارم محمد شاه جنت آشیانی سر بر آرا بودند و هنگامیکه میرزا کاظم
 بلاهور بود پیشین جنگان پیشین کردند که کشمیر بکثره توحی گرفته خواهد شد و در آنجا که
 بآن کرده باند یار سیل فرمود و کشمیر گرفتند و اوان شش شش و از ستم ناهنخار رعایا بر جوشید
 و امرای چغتیاان امان گرفته باز آمدند و سال همدوی بفرموده سلطان سعید خان کاشغری
 سکندر خان پور و میرزا حیدر باده هزار کس از راه تبت و لار کشمیر درآمدند و افرادان
 ضعیف گرفته باشتی کمتر زمانی باز گردیدند و در سال همدوی و چهل و هشت هجری میرزا حیدر
 بار دوم بفرموده جنت آشیانی جهانبانی و زهنونی برخی بومی کشمیر در آنجا پنجه پیشین دشتا
 گذارده شد و بختی تبت بزرگ را برگرفت کاجی یک به هندوستان آمد و از کشمیر خان ملک
 و بامیرزا حیدر آویزش نموده شکست یافت میرزا کشمیر باین باشتی دوستی از خود ساخت چنانکه
 کشمیر باین جمله باریک شاه جهان روزگار میخواندند و میرزا حیدر بنام جنت آشیانی هندی
 برادستی و امروز بفرغ شاهنشاهی آسایش جای گوناگون مردم است و ایرانی و تورانی
 بسان کشمیر نشاط افروز سر کار سگلی در ازاسی و پنج کرده پهنابیت پنج خا و رویه
 کشمیر شمالی کشور جنوبی بنگاه الوکس گذر با حرم سوا یک بنای صاحب قرانی چند بری
 پایبانی گذشته بود و در امروزیان آن کوستان او همواره برف باد و بدشتگاه گاه

از گراما افزون ریزش رزمند آسا از سه و ریاضین برگیرند کشن گنگ بهیث سند
وزبان این دیار نه بشیر ماند و نه بهند وستان نه زابلستان نخود و جو بیشتر شود و زرد آلود
چهار مغر خود رو باشد و میوه کاستن رسم نبود و جاف و خشک کاری است و اشتر و گاو و گاو میش میانه
بروز و سوس فراوان و بیشتر مزبانان اینجا بشیر نیایشگری کردی چهل سر کارگی

در وسه ولایت بیشتر بسواد بجزو نخستین را در ایشا نزوه کرده پنهان و از ده شرقی بکلی شمالی کشود
 و کاشغر جنوبی الگ بنا رس غری سواد از هندوستان دورا راه رود که یوه سیر خالی کوتل کند می
 اگر چه دو و شوار گدا لیکن اولین سخت تر در از دو م چل کرده پنهان پنج تا پانزده برآمد آفتاب
 نیز شمالی کشور و کاشغر جنوبی بگرام در فرو شدن آفتاب بجزو افراوان دره دارد و نزدیک
 دره و منغار که بکاشغر میونید و قصه نگلو حاکم نشین اینهند و راه و دکر یوه ملکیت سچ شیر خا گرمی
 و سر بسیار شود برون بار و لیکن در دشت یاده از سه چهار روز نبود و که سار همه سال این
 و بهار و بهنگام بارش هندوستان نیزش ایر شود و بهار و خزان او بس گشت آورد و گاه
 توران هندوستان در و بنفشه و گرس خورد و صحر اصر اگونام گون میوه خورد سته شفقنا لو و ایشا
 جنوب شود و باز و جره و شاهین گزیده بهر سد و کان آهین در و سوم را در از ازمیت و بکجه و پنهان
 از پنج تاده خا و رسو و شمال کنور کاشغر جنوب بگرام با ختر کرد و نور کل از کابل افراوان دره در و
 کسرستانی قلعه استوار دارد و حاکم کشین گویند امیر سید علی همدانی رخت هستی رست و حکم و است
 بخیلان بر و ند های او سواد هند کاسا سوری و گرمی لختی افزون پیش از سه راه ندارد یکی از
 هندوستان و دان اه را و اش کول نامند و دوا کابل کی رانج و دیگر کرد و نور کل و آستان
 و اش کول پیوست این دشتی میان کوه و دریای کابل و سند در از اسی کرده پنهان از
 بیست و بیست پنج مگلی این سر کار از کوه و دشت یوسف کی را بنگاه در زمان میرزا الف بیک
 از کابل بدین منزین رسیدند و از سلطانان که خود را و ختری نزا و سلطان سکندر و والقرین
 میگیرند بر گرفتند گویند سلطان خنجران خنجر در ابالعصنی خویشان درین بلاد گذارشته بود و هنوز
 ازین کوستان بسر بند و نزا و نامه سکندری در دست درین دولت جاوید طراز بود و بهر آن
 این منز برخیز به نیستی گاه سرنگون اقاوند و جوقی با سیری رفتند و گروهی سعادت ابدی

بالف و الشادید بیشتر
 از شش پرفی بود تلال
 خزانده اندوان رویت
 از جغت من لطیف

بالتف و الشادید بیشتر
 از شش پرفی بود تلال
 خزانده اندوان رویت
 از جغت من لطیف

جد اول ول سرکار بنیر

سواد

سواد

ولایتی ست جنوبی مشرقی کابل همه افغان نشین و بیشتر بنگاه قوم شرادانی و کرمانی و
سرکار و رور و منون و جیسی خیل

سرکار قندهار از سوم اقلیم در ادا از قلات پنجاب تا عذرون غربستان سصد کرده پنهان از سده
تا فزه و دویست شصت آفتاب بر ایدند شمال عذرون و غربستان جنوبی نشین و سنگاه آفتاب کابل
و غزنین میان شرق و شمال اگر چه در شهر سرب کمر بار و لیکن در کسار پیوسته بود و در دهنه نیارا
توابع گویند هر توابع مشرق و شمال خراسان می دیند نومان عراق چهل بیشتر جنوبی با بحر و ابر و گداز
و آن چهل من قندهار و دهن هندوستان قندهار و دارالملک طول صد و بیست و سه و چهل و بیست
و عرض سی و سه و قلعده دارد و سخت گرام شود و سرزمین در وی و همین بجهت آنرا بر این پند و پل
برون نشاط آید و در گل میوه فراوان گندم آن بس سفید بد و در دستها از مغانی بر بند و پلج کروی کو
آنرا اندر کوه گویند و شکر و غار در و مشهور بغا و چشید چه اعمنا افر و خسته و دشوند و از گرفتگی هوا اندازد و پنهان
آن نیارند گرفت و در پشت کوهی قلات بزرگ کوه بیست و یکم آن شکر و غاری آنرا غار شاه گویند
در انبیا و متون خدا آفرین کی پیوسته بسقف بلندی می گز آینه بالایی او پایان آید و در صف

بازن در دهن کوه
تایخی در دهن کوه
مقابله شدن بکوه
بازن در دهن کوه
تایخی در دهن کوه
مقابله شدن بکوه
بازن در دهن کوه
تایخی در دهن کوه
مقابله شدن بکوه
بازن در دهن کوه
تایخی در دهن کوه
مقابله شدن بکوه

که نزد دوست بریزد و بکرایزه گزی آب هر چند از دامنه میری گذرد میان بلخ و کابل حشری
 آن بهر سبب بزرگ مولانا معین الدین در تاریخ خراسان آورده که حشری هزار جواریر شبانه نزد
 کوهست در دامن آن زمینی که آنرا بنبل گویند پسین زمین کار بسیار داشت جزیره فراوان
 و خوب شود شاداب چشمها ازین کوه بر جوشد و کان آهن آتجا در دامن آن آهنین تنوری برآ
 پختن آهن ساخت پیشینان غربی قند با کریم سیر ملکیت بجوالی آب سر مندر یک طرف از میان گذرد پیوسته
 زمین را و زو و دیگر پسینان هر دو جانب آب فراوان قلعه گوناگون گشت و کار در آن نزدیکی بزرگ شهر
 بود سلاطین غور را بنگاه و از عمارات فرماندهان پیشین بسی نشان میان هر مندر قند با و زمین از بلا و
 روزگار کین سچات حال و باز گوید گندم و جو را سفید پری گویند بحریب شصت گزی پامند لیکن
 سی گزی را حجازی اعتبار کنند هر یک بیست چهار انگشت و نیمه بگز معمول آنجا مجموع پنجاه و هفت
 شمارند و در قرا علی و اوسط را بعین نشانند و دانند در هر جری سخره و ارجال اعتبار شود بیست و چهار
 آنجا ستانند و اعلی و اوسط را بعین و اوج جری و در دامن و نیم انداز بیست و ن گیرند و اوسط را بطا
 جری و در دامن پنداشته شانزده من خواش و د و اوسط و اونی را بطا و اوال جری یکپا و نیم خردار
 کرده و دانه من طلب زند و اونی را ابدال جری یک خردار اندیشیده هشت من با زخمت رود
 اذنامی و تار ابدال و االین جری سی من تصور گردد و شش من ستانند و اذنامی او تا بدالین جری را
 هشت من پند چهار من پند و شش نمایند و اگر بزرگ تر از این وی ضبط نباشد سه تو عمل شود و حصه از
 خداوند زراعت سوم با سه قسم گردانند و و سیر کار دیوان و دیگر را اخراجات حکمی و سیر صواب
 شماره کنند و اگر تر نیز بقرار و ضبط عمل شود و پسین چندی دیده در آن کار دیوان حاصل بانع را
 تخمینا کند در یک خرد و چهار بابری باز گیرند در زمان و نیم او یکت و نیمه در غیر این سه چیز و آنرا
 پتریزی خوانند و نه چیز پنجیری هفت بابری و نیم گیرند و پیشین پنج بابری گزنی سال خیزه و تر بود

بانه قند با و کان
 و بعضی فریقین و غصب
 کردن بزرگده و یکسر دامن
 کلان باشد و بعضی شش و ن
 نیز آمده ۱۱ صفحه است

و باد رنگ پیاز شلغم زردک خشک ماش کاهو در غیر این پیچیری بیشتر و با برسی طلب کبوتری ترکمانان سه در
گرم شیر سفید که سه توده مابین قندار و در صلبی سه منز و عات بعین طالع سفید با و از جری پیچاه من که
بیت من قندار بود طالع بد خردار گرم سیر صد من که ده من هنر و ستانست انگور قندار استار بکار بند
و تبریک جری و با برسی گیرند در هر خنیر و در زمین در و سفید سی از قرار سه توده بد پشین و ستور در ظاهر
در چهار جری یک خردار سنگ من و او که هر یک یک خرد و او ده من قندار باشد و در غیر از سه جری یک خرد

سرکار فساد

[illegible]

توابع جنوبی قندھار

توانع جنوبی قندھار		
از قوم بلوچ	پانصد سوار	پانصد پیاده
افغان	دو سیت	صد
افغان	دو سیت	صد
افغان	دو سیت	چهار صد
افغان	چنجاہ	
	دو ہزار	دو سیت

شمالی قندھار

[illegible]

غریب قندیل

[illegible]

سرکار کابل از موسم و چهارم اقلیم فراهم درازا نکه بنابر کس که بر ساحل سنده است هندو
 صد و پنجاه کوه پنهان از قرار باغ قندهار تا چختان سر اصدخا در رویه هندوستان غربی شمالی کوه
 وغور و چینان شمالی اندر آب بدخشان هندو کوه و دریا به جنوبی قزل لغرستانیش آب و هوا
 نیروی قلم نریتا بهر با نکه زمستان بیرون از اعتدال گزند می نرساند و گرم سیر و سرد سیر با نسان
 که در یک و از عالمی به عالمی گذاره افتد بدین یکی باغ و قلع در محوره کم نشان هندو درشت
 و کوه ریزش برون شود و نخستین از قوس و سپین از میزان فروس مکانی چنان برگذارده بصورت
 هندوستان تا کوتل با دام چشمه بار و همانا دران ایام چنین بود و درین هنگام تا سر کوتل نیمه کوه
 تا کوه جبرایرس کند تا بسا پیشاپوشش لغزوند گوناگون میوه نشاط افزاید لیکن خربزه بدان شایسته
 نشود و زراعت نیز نیکو باشد هر چهار سو کوه بلند و زود و در آمدن غنیمت بسیار میان کابل و
 بدخشان و بلخ هندو کوه و واسطه هفت راه است که تورانیان آمد و شد نمایند سر اصدخا بلخ و
 کوتل خاک ازان پایان تر طول شش بارک بهترین طول لیکن لختی دراز چنانچه نام ازان بر کوه
 و در است ترین کوتلها بازارک در میان کوه کلان و پیر و ان هفت کوتل دیگر است هفت سنج گویند
 از اندراب دورا آمده در پایان کوتل کلان یکی شود و از راه هفت سنج بیرون آید و از ان سنج
 بکار بروی و سه راه دیگر در غور بند راه بیرون نزدیک تر راه کوتل با یکی بول لولیان و صبحان
 فرو می آید دیگر کوتل قباچ این را نیز لختی آسان دیگر کوتل شیر تو در تابستان هنگام فراوان
 ازین کوتل فرو آمده براه بامیان و تالقان بروند و در و زستان راه آب و ده گزینند درین
 هنگام تا چهار پنج ماه جز این همگی راهها بستگی نپذیرد و راهی که از خراسان می آید بقندهار میرسد
 و این راه در است ست کوتل ندارد و از هندوستان پنج راه که پس از نور ویدن دو کوتل
 گذار ببال آباد افتد و در س مکانی این راه را بشکاشته اند همانا دران ایام رودخانه

نخستین کوه
 چنانچه در پیش
 با کوه خاندان برای استان
 سازندش

با دودم و سوم و چهارم
 نام بیانیست

داشت راه چنبر پیشتر لختی و شکاری داشت بفرمایش گیتی خدیو چنان شد که عرب باستانی
 امروز آمد و شد تورانی و هندی بدین راه بکشد اگر گز و سکوت دریای سهند بگذرد راه فرنگ
 و از گز حواره از ان دریای عبور شود و یازده زبان و گوید این دیار و هر طائفه زبان خویش
 بسایر ترکی منغل فاسی هندی افغانی بشاهی بیراجی گبری ترکی المغانی عربی ایمانی بزرگ
 هزاره و افغان و علف زار این دیار بدست این دو گروه هزاره از لشکر خجستانیست سکوتان
 بیادری ملاکو خان فرستاده بود و او را آن جماعه را همراه پسر خود نکودار افغان حدود مازندران
 از غرنین تا قندهار و از میدان تالفاچی بلخ بزرگراه اینان فرایده از صد هزار خانه و از سوختن او
 سوار اسپ و گوسفند و بز دارند هر چوئی در بند از ماده گرد شده اند و با هم نزد دروی بازند و گرگ
 آشتی نمایند افغان خود را از بنی اسرائیل شمرده افغان نام بزرگ نیائی دانند گویند او را سه پسر
 یکی سیری پرن الوس سرنی منسوب بدو دوم غر حبت طائفه غر حبتی نسبت با و درست سازند
 سوم بن قوم مینی سلسله خود را با و رسانند و ازین سه شاخه پدید آمد و قبیله ها هر کدام بنام
 از نیاکان خود روشناس الوس ترین پنج میان خرسین بشرانی او مرکاشی جهند خوشکی کیانی
 خلیل مهند زنی دود زنی یوسف زنی کلکائی ترکیلانی سرنی پیوند سوری چلم و رک زنی
 آفریدی جگنائی جنگی کرانی مادر منسوب که را غرابانی مینی مارن بغر غشت گراید غل زنی لود
 بنامی تو حانی سوری شروانی لکپوری بتن نسبت هند بر گذارند دست علی غوری که افغانی
 گفتنی یکی از فرزندان بتن دهن آلائی عصیان شد چون این راز سر بسته نزدیک مد که کشوده کرد
 او را بدو پیوند سوکانی داده پرده ناموس برابر هتند و از دسه پسر شد غل زنی لودی شروانی
 و بر حنی افغانان را قبطی پندارند در ان زمان که بنی اسرائیل از بیت المقدس باز گردیده بمصر آمد
 این طائفه را گذاره بهند و ستان افتاد این داستان در ان تر از انست که در تنگنای گذارش

درنگی لیکن تختی برای شادابی سخن گذارده آمد خواجه خضری قافشالی میدانی اوربک کلنگی
 ایراچی نیل مورچی مکدری سیودی سیدی بابی تفنگ انداز از عرب کله بان توق بابی دیگر
 صحرانشینان فرادان لیکن نه بدان ابنوی و امر و بیشتر و جاگیر داران و سازه شهر کامل از
 چهارم اقلیم طول صد و چهار رجه و پهل دقیقه عرض سی و چهار رجه و سی دقیقه از گزین هر با
 پستانیت گویند و زمان پیشگاه اساس باقیه دو کلین قلعه استوار دارد و نیرت ویه آن
 کوچه است فیض بخش جهانایکی از فرمان رویان پیش عمارتی اساس نهاده بود و بدان نسبت
 آن کوچه را شاه کامل گویند ارک این محوره بر فراز است بی کانی جدا شده از اعتقالبین
 برخی ازین مشرف بود بخسروی فرمایش و آرد و در و در و مانند آن انگه های و لغزین چین آرا
 روح افزا و باغ های دلا و نیز خاصه شهر آرای و دوجوی شاداب درین شهر عشرت افزای که
 از بلند راید و بشهر آرا شده از شهر بگذرد و آنرا جوی حطمان نامند و دیگر از شکلی دیه یعقوب
 از پیش دروازه دلی بده محوره شتابد آنرا جوی تلستان گویند و گوارا و صاف تر از دلی
 و نیز دران نزدیکی ماهم آنکه جوی برادره بسی سوخت پیوست کن محله است کلکینه نام دیده
 و دل از ان فیض برگیرد و از کوه سرچشمه بصوب شهر رود بر سر پلی خواجه سمنو نام قرار است در دیگر
 قدمگاه خواجه خضری پندار عامه و دیگر روی بروی خواجه عبدالمحمد و خواجه روستائی نهاند
 خروید و بان پستان کامل و قدمگاه را در دروازه هندوستان بر شمارند از یکی بتوان روند
 و از دیگری بایران و از نگاهبانی این دو فرخندای هندوستان از بیگانه ایمنی یابد و بین
 جهان نوردی بدین دوراه ستره اوار و درین یار لبان سمرقند و بخارا پر گنه متضمن خجایب
 و قریات را توان گویند بگرام پارسا و خوانند بهارش بسر شایا آگیز و در اینجا معبد است بزرگ
 کور کتری نام مردم خاصه جوکیان از دور دست به نیایش کنند توان نیک نال از تمناات

و در وقت شستن در زمان پیشین آدینه پور بود و امر در جلال آباد برفت نبارد و سرابدان پایه نمود
 و نه رود گشت کار را سرسبز و شاداب دارد و آنرا بیدانه شود و نزد جلال آباد باغ صفا یا دگار
 فردوس مکانی نزدیک دینه پور باغ و فانی از آنرا آن خدیو آگاه جنوب کوه سفید حیرت افزای
 و بیرون هیچگاه کم نشود ازین جهت بدان نام روشناس و دین حدود کوچه است هرگاه در
 کابل برون بار در آن تیر بزنش شود و توان سندر در سمون فرودان رود علی شنگ و در
 یکجا شده آب باران میزند و آب میان چنان سرای میان شرق و شمالی گذشته که در
 در گردن و توان علی شنگ که بهای بزرگ برون آمد و در و در حرمه رود علی شنگ بویان آنرا
 کافر گویند و بیشتر مردم اینجا کاف را عین بر خوانند و طغان ازین جهت گذارش باید که
 توان بجز ازین پرازد کافراست مردم بجای چرخ چلغوزه سوزند و روشنی افزاید جانور است
 او را و به پراگ گویند از شیب گاه یک گز یا نازده پرواز کنند و نیز موشی باشد که بوشی
 از و آید چرخ مویست توان بهو که مولانا یعقوب چرخى بدان منسوب و سجاد نیز از قریات
 مشهور او در کوپستان توان بدر او بگاه کافر و صحرانشین هزاره و افغان توان اشیاء
 و مسئله است میان گرم سیر و سرد سیر اول بهار گذر جانوران و دیخا شود و مردم عشرت شکار
 کنند و توان نیکش هزار سوار و شصت و هفت هزار و شصت پیاده و هفت هزار کس از آن پاسبان
 سوار خلیل پاسبان سوار و شصت هزار و پاسبان پیاده و دویزنی سه هزار سوار و سی و هفت هزار
 پیاده سترک زنی پاسبان سوار و چهار هزار و پاسبان پیاده و محمد زنی چهار صد سوار و چهار هزار پیاده
 صفائی صد سوار و یک هزار و چهار صد پیاده و عثمان خیل پنجاه سوار و شصت و پنجاه پیاده
 غلزنه صد سوار و دو هزار و شصت پیاده و خضر خیل سی سوار و نه صد و پنجاه پیاده و شیر ذابست
 و هزار و چهار صد پیاده و خرگولی ده سوار و دویست پیاده و خلی دولت سوار و چهار هزار پیاده

عبدالرحمانی صد سوار و دویست و پانصد پیاده آفریدی پانصد سوار و دویست و پانصد پیاده
 تومان کرد و قلعه استوار دارد و بیشتر عمارت سه طبقه و چهار طبقه غرین از سوم تعلیم
 و زایل عبارت ازین پای تخت سلطان محمود و سلطان شهاب الدین و برخی دیگر این
 ولایت زابلستان گفتندی برخی قند بار را داخل این دیار شمرند حکیم سنائی و بسیاری
 اولیا را خوابگاه زمستان او برابر سمرقند و تبریز نشان دهند و روی از شمال بجنوب
 میرود و کشت و کار بدان سرسبز و شاداب و کشا و دران ریخ بسیار بر بند هر سال
 خاک نوا درند تا کشت پیشتر و بیشتر از ارغنی کابل برود و درین فراوان شود و از اینجا
 به بند وستان برند و در زمان فردوس مکانی قبری بود که چون در و در خواندی در پیش
 آمدی از پیر و پیش دیده دران آگاه دل روشن شد که دستا نسانی و کانداران
 استخوان فروش است و نیز چشمه است که اگر قاز و رات در و افتد شورش ابر و برن
 و بارندگی پدید آید تومان دهن کوه فراوان گل و بجزار و خزان بی همتا در و تومان
 رنگ آمیزی ریاحین از گفتار بیرون سی و سه گونه لاله بر وید و از قشعی بوی گل سرخ آید
 آنرا لاله خوشبو خوانند و کان نقره و لاجورد و در و نزدیک کوه ریگ را است آن را
 خواجه ریگ روان گویند و زابلستان آواز نقاره و دهل ازین ریگ زار شنوند و تومان
 صخاک و بامیان قلعه صخاک از آن پشته نمان آباد و حصار بامیان خراب و دوازده هزار
 سیج در اینجا در میان کوهستان چاهها کند و آنرا گچ و نقاشی کرده بدان نام خوانند
 در پاستانی زمانه موسم زمستان مردم آنجا بسر برند و سه بت شگرت در آنجا یک
 صورت مردیت بقدر هشتاد گز و دیگر شمال زنی بلند سی پنجاه گز یک خرو سالت
 بقامت پانزده گز و شگفت آنکه در سحی قبرست در میان آن تابوتی و دران یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

روین
 باد و فاجعه و شیخ
 رویش بخا و از یک

از غوغایان خواب و بیدار کس سالان آگاه دل سر آفتابان ندانند لیکن بزرگ بر شمرند
 در زمان پاستانی برخی داورها ساخته و بدن را بدان اندودی و زمینهای سخت
 بنحاک سپردی سادو لوجان ازین فریفته شدی ارادت آوردی بپست تو مان بدین
 ولایت گراید جمع این را فردوس مکانی در واقعات خود با وجود تمام هشت لک شجر
 شکاشته اند که سه لک و بیست هزار روپیه اکبر شاهی شود و روپیه پنج لک و یک کرو
 روپیه هشت لک و امرو با وجود بخشش گوناگون باج از میامن دولت جاوید طراز
 جمع شش کرو و هشتاد و سه لک و شش هزار و نه صد و هشتاد و سه دامت قرار گرفته
 همانا و گر گونگی از انست که آبادی بدین پایه نبود فیض پرشاور و شتغور برخی دیگر را
 در آن نشمرده اند و کاروانان عمل پرداز نیز بدینان طرازیستند
 نداشتند

جداول سرکار کابل

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

توان	شش لک دام	از تو می دانم	توان
توان یک	چهار لک شصت یک هزار و هشتاد و چهل دام	از تو می دانم	توان یک
	جسولی کابل		
توان یک	سی لک و دو هزار و هشتاد و چهل و هشت دام	از تو می دانم	توان یک
توان یک	هفت لک یک هزار و شصت و بیست دام	از تو می دانم	توان یک
توان یک	هشت لک پنجاه و پانزده هزار دام	از تو می دانم	توان یک
توان یک	بیست لک و سی هزار و سی و دو دام	از تو می دانم	توان یک
توان یک	شصت و یک لک و شش هزار و هشتاد و نود و دو دام	از تو می دانم	توان یک
توان یک	سی و هفت لک و شصت و شش هزار و چهل و دو و دو دام	از تو می دانم	توان یک
توان	نعمتی کابل		
توان	سه لک بیست و پنج هزار و هشتاد و ستانزده دام		
توان یک	یک کرو و شصت چهار لک و شصت یک هزار و هشتاد و شصت دام	سی هزار پیاده	توان یک
توان یک	پانزده لک و هشتاد و چهار هزار و هشتاد و شصت دام	پنجاه هزار پیاده	توان یک
توان یک	هشت لک و شصت و یک هزار و هشتاد و شصت دام	هزار پیاده	توان یک

عبدالملک بن مردان سال هفتاد و هفت هجری امیه بن عبداللہ را از حکومت سلا
 بازداشتہ حجاج بن یوسف سقنی را و عبداللہ بن ابی بکر را بستان فرستاد و از سجا
 لشکر را سرانجام داده با ویزه رن تمل مزیان کابل شدہ چون توانائی پیکار نہشت کرد
 گزیدہ و از کابل طایق و تا و توانی رشتہ حساب دانی از پی و آید بویان آن سہ زمین
 تنگنا را از اسبک چین ساخته راہ برگرفتند کار لشکر بیکانہ دشوار شد و از نایابی خورش
 بعجز کرد ایندنا گزیدہ قصد ہزار دہم کہ سہ لک و پنیہ حال باشد عبداللہ دادہ بر آمد شرح بن
 برافت با آنکہ کس سال بود بچنگ شتافت و مردانہ فروشت حجاج ازین گئی سز نش
 نمود و امارت باز گرفت و در سال شستا و عبدالرحمن بن محمد شیب با ویزہ رن تمل نامزد فرود
 وستان و آن نواحی بدو داد عبدالرحمن چون سجد و کابل مدطر پیشین برگزید از
 کارشناسی و رہبرنگی برخی بسیاران را برگزاشت و چیرہ و ستیہای شگرت نمود و فراوان
 بدست آورده از دشوار کاری آن ملک را نتوانست نگاہشت بازگشتن را حجاج پسندید
 بقا بنامہ نکوشش نموده چنان بر نوشت ہر چند وین سال تمدد فراوان شد لیکن سزا
 این برگشتن نامہ بنجار آنکہ مجبور رسیدن نامہ باز کرد و آن ملک بمصرف در آورده اگر از خود
 و خوشیت دوستی بدین نگراید و کار را بسال دیگر اندازد او را عزول نمودیم عموم لشکری
 اسحق بن محمد سر دار خود نیستہ بفرمودہ او کہ ایند عبدالرحمن از زمستی و بدگہری با میران لشکر
 کیتادل شدہ از حجاج روی برافشت و بجا کم کابل آشتی گرفت بچنگ حجاج شد و چنان
 قرا یافت کہ اگر فیضیندہ آیت بیج و جہیر امون کابل نگرد و بیج کلیت نکند و اگر درین کار نہ
 بنا کام باز کرد و نہ دہد و دستگیری نماید حجاج ازین شورش بر آشتی و ظاہر بشہر
 آورد و گاہ از سہ گشت عبدالرحمن فی ذری و حجاج بعبہ باز گردید و بار دیگر جنگا مہ کار را

بر آید است و آن ناپسند آید و ریخته شد بقلعه بست که گماشته او داشت پناه برد
 آن خسران زوده دین و دنیا بامدینه تقریب حجاج عبد الرحمن اوستیگر گردانید و حجت
 که او پیش حجاج فرستاد مرزبان کابل ازین آگهی تیز دستی بمنوه عبد الرحمن اخلاص ساخته
 بملک خود آورد و چند بار دیگر بیاوردی او او پیشش نمود و کاری بر ساخت در شهاد و چهار پهل
 رن تحصیل بسجین شیرین و دودهای دلاویز حجاج فرستاده شد و او رسته پیش او فرستاد و او بغیر تیکه
 داشت در انشای راه از فراز گاهی انداخته سفر شتی اقلیم گزید و در سال صد و هفت هجری
 در حکومت هشام بن عبد الملک امیر بن عبد الله قیشری حاکم خراسان عوز و غوجستان
 و ملک نیمه در کابل را بدست آورده حاکم نشین خود ساخت و آنرا پیش همواره در زمان
 بنی امیه و بنی عباس حاکم خراسان داشت تا آنکه در زمان ساسانیان التکلیف از غلامان
 این خاندان جدا شد و غزین و کابل را تصرف شد و دوم استقلال برزد چون در گذشت
 سبکتگین پدر سلطان محمود بگلانی این دیار قرار گرفت و همچنین در تحت تصرف غزنویان بود
 سپس بغوریان و پس از آن بنامان آنها که یکی از آن تاج الدین تکر بود و پس از آن بخوارین
 و لشکر قاکان بزرگ چنگیز خان استیلا یافت و از آنجا بصاحق قرانی باز گردید و فرزند
 دولت از فرامعدلات آراشد نداید که روزگار از حدل بردوام و لطف بیدریغ و آسگه
 روز افزون شاهنشاهی سعادت جاوید اندوزد آنگین گروه پیمودن و اندازد
 برگرفتن سرمایه آبادی روزگار گیتی خداوند فراوان توجه بر گمارد و مسافرتها بسجده دیگر
 و اندازد برگردد و آنرا بصدا طلب بر تخت هر که نام بخواه گزالی و نیز بچار صد بانس از و
 برگذارند هر یک دوازده و نیم گز هر دو پنج هزار گرد و هر گاه چالش شاهنشاهی شود یا طاعت
 بدان بانس پیشش نمایند و بید بانی دارو نه و مشرف رسته شماره و توانی گیر و شخیران

و اینست که در سمرقند
 ماندن و بقیه
 بعد از این
 و اینست که در سمرقند
 ماندن و بقیه
 بعد از این

حجبه دوم
بر حسب سنج حساب
اجرام
بسیار است از آن
حجبه سنج حساب
بسیار است از آن
حجبه سنج حساب
بسیار است از آن
حجبه سنج حساب
بسیار است از آن

کرده رانشتت جریب قرار داده بود هر گاه شصت گز سکندری و در دهلی و یا معمول و دالوه
نمود طاب شصت گزنی در کجرات کرده کاوه برگزارد یعنی مسافتی که با یک کاوه زبان آرا
شد و آنرا کاراگمان به پنجاب جریب قیاس کنند و در بنگاله کرده و در پیچ گویند نفع دال و با
حق و سکون بای فارسی و فتح یا یی تختانی و بای مکتوب آنقدر راه که تیز گمان بیک نفس
زبون سپرد و برخی بر آنکه برگ سبز بر سر داشته بشتابند چند آنکه خشک کرد و در فرنگها
پاستانی در بیان ابعاد و اجرام چنان برگذارند محیط زمین هشت هزار فرسخ بروش پیشین حکم
و بطور پسین شش هزار و هشت صد با اتفاق هر فرسخی سه کرده و آن بطور است که سه هزار
هر گز می سی و دو انگشت و نزو آن دیگر چهار هزار گز هر گز میست و چهار انگشت و انگشت
نزو هر دو طائفه مقدار پهنائی شش جو معتدل که شکم هر یکی بهشت دیگری پیوسته باشد
و پهنائی هر جو با اندازه شش تاروی یال ترکی سپ طایفه گمان کم بین را گمان است
که اینان را در مضمون کرده و اگر گونگی باشد و بر پیش سواران و در نگاه پیدا که با هم یکست
دارند و نمایش تفاوت بسبب اختلاف است که در شماره انگشت رفته و از اربع متناسب بشین آید
و آن چهار عدد است که نسبت اول با دوم چون سوم با چهارم باشد چنانکه و با چهار چوشت
باشان زده از خواص دانست که حاصل ضرب طرفین و ضرب وسطین یکی بود چنانکه از مثال
نیکور پیدا و نوزدهم شکل هفتم مقاله اقلیدس دلیل گفته شد بنا برین نقش اختلاف نماز دوده کرد
نسبت سه هزار با چهار هزار چون نسبت بیت و چهار با سی و دو و اگر هر چهار عدد پنج
معلوم لیکن حال ضرب سه هزار و سی و دو که طرفین اند همان که از ضرب چهار هزار
و بیست و چهار که وسطین اند و آن نود و شش هزار پس میل نزو هر دو طائفه یکی باشد
و اختلاف در شماره دواع بسبب اختلاف عدد اصابع پس هر فرسخی دوازده هزار گز باشد

اصول
بسیار است از آن
حجبه سنج حساب
بسیار است از آن
حجبه سنج حساب
بسیار است از آن

بدراع متاخرین و نه هزار بگز متقدین و این اعداد را خواص و مزایا بسیار باشد از جمله
 هرگاه احد الطرفین مجهول باشد وسطین را در یکدیگر ضرب کرده بر طرف معلوم
 کنند خارج قسمت طرف مجهول باشد چنانچه در مثال مذکور اگر دو طرف اول است
 مجهول باشد وسطین را که چهار هشت است در یکدیگر ضرب کنیم سی و دو حاصل گردد چون
 از برابر طرف معلوم که شانزده است قسمت کنیم خارج قسمت طرف مجهول بود و همچنین
 اگر طرف دیگر که شانزده است مجهول باشد حاصل ضرب وسطین هر دو طرف معلوم
 قسمت کنیم خارج قسمت شانزده باشد و اگر مجهول احد الوسطین باشد حاصل ضرب
 طرفین را بر وسط معلوم قسمت کنیم خارج قسمت وسط مجهول باشد چنانچه چهار که وسط
 اول است اگر مجهول باشد حاصل ضرب طرفین که سی و دو است بر وسط معلوم که هشت است
 قسمت نمایم خارج قسمت چهار آید و اگر وسط دوم که هشت است نامعلوم بود
 حاصل ضرب طرفین بر چهار قسمت شود خارج قسمت هشت باشد و نیز از این دو
 و بلندی که بمسقط الحجز^۱ او توان رسید دانسته شود چو یکی بر ازای معلوم است یا نه
 پس سایه او و سایه آن بلندی پیماید نسبت سایه چوب با و چون نسبت سایه
 بلند و پست بدو در آنچه گذارش یافت اندازه بلندی پیدائی گیرد و نیز چوبی
 و برابر بلند استاده کنند و از جانی بکنند که خط شعاعی از سر چوب گذشته بسران بلند
 رسد نسبت بعد موضع نظر از پایان چوب با آن چون نسبت بعد آن موضع از قدیم
 بلند بدو است و اگر با پنبه و آب و مانند آن ارتفاع گیرند بجائی ایستند که خط منکسر
 مرتفع رسد نسبت بعد موضع انعکاس از پای ناظر بعد آن چوب نسبت بعد آن موضع
 از طرف پائین مرتفع باشد و اگر شیشه و شرفائی چاه رود جانی ایستند که خط شعاعی از

چوب پائین ترند
 و چون یک
 و مسدود
 باز رفتن
 که از آن
 در حال
 کردن و
 و یکی
 و مسدود
 و چون یک
 و مسدود
 باز رفتن
 که از آن
 در حال
 کردن و
 و یکی
 و مسدود
 و چون یک
 و مسدود
 باز رفتن
 که از آن
 در حال
 کردن و
 و یکی

211
F.C.

DATE SENT

9255.22

This book may be kept

FOURTEEN DAYS

A fine of one anna will be charged for
each day the book is kept over time.

50CT.972

RECEIVED

10.22

[illegible]